

WILLIAM S. BURROUGHS

YUMUŞAK MaKiNe*

Türkçesi: Süha Sertabiboğlu

Roman

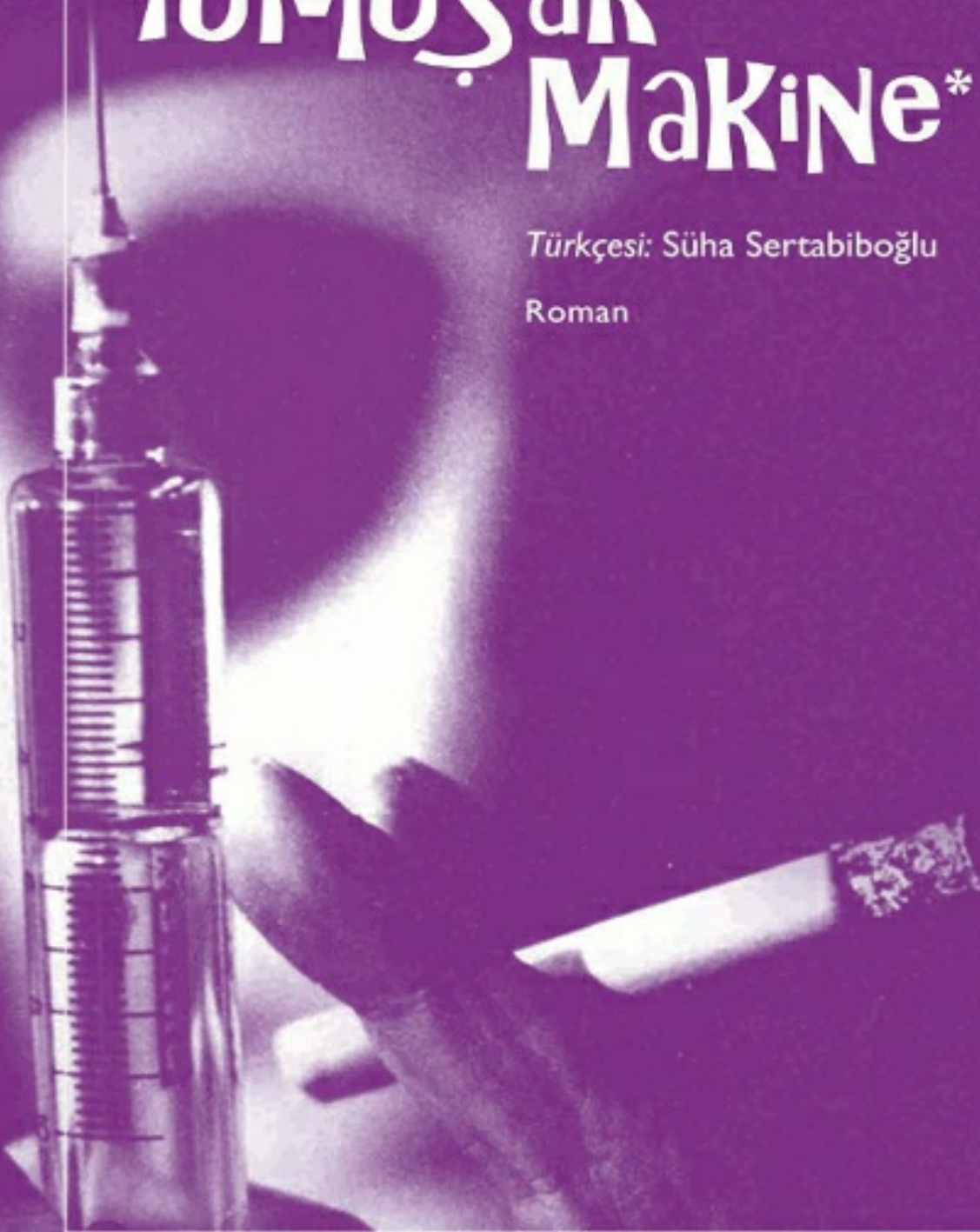
*SEL

WILLIAM S. BURROUGHS

YUMUŞAK MaKiNe*

Türkçesi: Süha Sertabiboğlu

Roman

*SEL

Yumuşak Makine

William S. Burroughs

Türkçesi: Süha Sertabiboğlu

Roman

SEL YAYINCILIK

SEL YAYINCILIK
Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85 Faks: (0212) 516 97 26
<http://www.selyayincilik.com>
E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com
SEL YAYINCILIK: 473
ISBN 978-975-570-493-7

YUMUŞAK MAKİNE

William S. Burroughs

Kitabın Özgün Adı:

The Soft Machine

Türkçesi: Süha Sertabiboğlu

Roman

© Sel Yayıncılık, 2011

© 1961, 1966, 1968, William S. Burroughs

© The Wiley Agency aracılığıyla Sel Yayıncılık'a aittir, 2009

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı

Kapak ve teknik hazırlık: Gülay Tunç

YUMUŞAK MAKİNE

WILLIAM SEWARD BURROUGHS, (5 Şubat 1914 – 2 Ağustos 1997), ABD’li roman ve deneme yazarı. Beat kuşağının en önemli temsilcilerinden Burroughs, edebiyatı olduğu kadar popüler kültürü de derinden etkilemiş postmodern bir yazar olarak kabul edilir. Son derece üretken olan Burroughs on sekiz roman ve novella, altı öykü kitabı, dört de deneme kitabı yazmıştır. Toplumsal normlara farklı biçimlerde başkaldıran kahramanları kendine özgü “cut-up” tekniğiyle anlattığı kitapları tüm dünyada ilgiyle karşılanmıştır. İlaç bağımlılığı ve eşcinsellik, çalışmalarının çoğuna egemendir.

Yumuşak Makine, yazarın “Cut-Up Üçlemesi” olarak tanınan üçlemesinin ilk kitabıdır. Daha önce yayımladığımız Jack Kerouac’la birlikte kaleme aldıkları *Ve Hipopotamlar Tanklarında Haşlandılar*’dan sonra *Patlamış Bilet* ile *Nova Ekspresi* de Sel Yayıncılık tarafından yayımlanacaktır.

Çevirmenin Önsözü

Yumuşak Makine, William Burroughs’un “cut-up” tekniğiyle yazılmış üçlemesinin ilk kitabıdır. Üçlemenin diğer kitapları *Patlamış Bilet* ile *Nova Ekspresi*’dir. Tümüyle Burroughs’a has bir kolajın kullanıldığı bu yöntemde yazar, farklı teyp bantlarının kesilip rasgele birbirine yapıştırılmasından esinlenerek cümleleri, düşünceleri kesip birbiriyle harmanlamış ve o güne dek hiç görülmemiş tarzda, şaşırtıcı, sersemletici, tuhaf metinler üretmiştir.

Düşüncenin her türlü sınırını, yazarın deyişiyle “çağrışım kalıpları”nı parçalayan, “deneysel edebiyat” ya da “anti-edebiyat” olarak isimlendirilebilecek bu benzersiz metinlerin okurları hiç alışılmadık boyutlarda düşünmeye ve düşlemeye hazır olmalıdır. Okurlara tuhaf gelebilecek özgün metindeki kimi farklı noktalama işaretleri çeviri metinde oldukları gibi korunmuştur.

Zeynep Demirsü’ye teşekkürlerimle.

Süha Sertabiboğlu

Vardığı zaman ölmüştü

Gemiciyle deliğe takılıyorduk ve fena yapmıyorduk. Ortalama bir gecede on beş sent öğleden sonraları kurtarıyor ve özgürler diyarından yollandığımız sabaha karşıları kısaltıyor. Ama bende damar kalmamıştı. Bir fincan kahve daha almak için tezgaha gittim... Joe'nun Lokantası'nda, fincanın altında bir peçeteyle kahve içmek ki kafeteryalarda ve lokantalarda çok oturmuş birinin göstergesi diye bilinir bu... Bir adamı bekleyerek... “Ne yapabiliriz?” dedi Nick birinde bana fena halde keş fısıltısıyla. “Bekleyeceğimizi biliyorlar...” Evet, bekleyeceğimizi biliyorlar...

Tezgahta oturan bir oğlan var zayıf suratlı bir çocuk gözleri sırf gözbebeği. Görüyorum o bir keş ve canksız^[1] kalmış. Belki de zaman zaman bir ot kaptığım bilardo salonundan tanıdık bir surat. Metroların gri katmanlarında evsizleri bulunduran gece kafeteryalarından. Gözleri bir soruyla pırpırlandı. Benim masaya çağırdım başımla. Kahvesini kapıp geldi ve karşıma çöktü.

Long Island'da yaşıyor o Doktor... hafiften uyku derdindedir duraklarda uyanır. Değiştir. Başla. Her şey kesin ve net. TV antenleri göğü emiyor. Saat zamanın akşamüzeri dörtten sonra koşturduğu gibi koşuyor.

“Herif üç saat geç kaldı. Arpan var mı?”

“Üç sent var bende.”

“En az beş senttir. Herifin istediği şu kağıtlar.” Yüzüne baktım. Yakışıklı. “Çocuğa de ki tam sana göre bir moruk teyze doktor buldum Uzman gibi... Telefon et. Benim sesimi çakozlasın istemiyorum.”

Bu zaman zarfında Lexington'dan tanıdığım bir İtalyan torbacı terziyle karşılaşıyorum ve bana süper bir fiyat çekiyor eroinde... Hiç olmazsa ilk baştan iyiydi ama gittikçe kıtlaştı da kıtlaştı... “Kıt Kont Tony” diyoruz ona...

Canksız kalıp Doğu St. Louis'nin bulantılı şafağında kendini banyo küvetinin üzerine attı karnını soğuk porselene bastırarak. Ben gülerek vücudumu onun üstüne serdim. Şortu rektum sümüğü ve fenollü sabun içinde eridi. yaz şafağı boş bir arsanın kokusunu getiriyor.

“Burada bekleyeceğim... Herif beni çakozlasın istemiyorum...”

Beş kez yaptık o gün duş altında yumurta bedenin sabun köpükleri yarık attırık fişkırıtlarıyla yarılan sismik titremeler...

Sokağa çıktım, her şey kesin ve net yağmur sonrası gibi. Bir kabinde Sid'i görüyorum gazete okuyor yüzü sarı bir fildişi gibi gün ışığında. Masanın altından iki tane elli sent verdim ona. Alışkanlığı sürdürmek için ufak yollu satış: SALDIR. ZARAR VER. İŞGAL ET. Mavi alkol alevinde genç yüzler.

“Ve şu alkolü kullan. Bütün gün bekleyemezsin ulan bu aç keşler benim kaşıklarımı karartsın diye. Müebbet kodese tıklınam için lazım olan tek şey aynasızların benim ağzımda kara bir kaşık bulması.” Hep bilinen keş kafakolu. Cank fahişeleri düşüyor.

“Şınganı yap özgürlüğü bul oğlum.”

Zayıf genç kolunda ürperen tüylerden oluşan çizgiyi takip et. İğneyi daldır ve pistonu ittirirken

cankın herifi tepeden tırnağa çarpışını seyret. Dal içeri bu cankla ve bütün aç hücrelerle em cankı.

Oturuşu seninkine benzeyen bir çocuk var. Görüyorum o bir fahişe. Bilardo salonundan onun üzerine seriliyorum. Kafeteryasının üzerine serildim ve şortu eridi metro katmanlarında... ve hep ev eti... masaya doğru... dosdoğru benim karşıma... Adam Ben İtalyan terzi... Arpayı biliyorum. “Eroinde süper bir fiyat bana.”

“Vaz mı geçiyorsun? Evet dilerim yaparsın oğlum bunu. Düşüp de kötürüm olayım istediğim bu değilse... Beni dost olarak kazandın. Gerçek bir dost ve yoksa.”

Evet trafik artıyor ve çığırtkanlar ceket gömlekleri ve kravatlarıyla düşüyor, son model bir arabadan sökülmüş bir radyoyla çocuklar sarkan borular ve teller, ayyaş işçiler parlak yüzükler ve kol saatleri düşer her saat bulantılı bir halde. Kapıcıyı kafaya almıştım, ayyaş bir moruk, ama bu kalabalıkta sürmez.

“Diyorum ki sen harika bir çocuğa benziyorsun. Şimdi kendine bir kıyak yap ve biraz uzak dur. Daha sonra harbiden harika bir cank alacağım. Unutma kahverengi cank bi nevi sarıdır uyanıklar kahverengi ve temiz takılır...”

Doğuda bir keş banyosu... görünmez ve direngen düş beden... tanıdık bir yüz belki... bir zamanda ya da bedende kalmış... rektal sümüğün o gri tadıyla... gece kafeteryaları ve keş odalarının sabah kokusu. üç saat Lexington’dan sonra beş kez yaptık... sabunlu yumurta beden...

“Şu kağıtları istiyor çekilmek için.”

“Evet sanırım gidiyorsun.”

“Yapamam.”

“*Impossible quitar eso.*”

Kalk ve bulantılı şafakta Ramazan kavallarıyla şırıngala kendini.

“*William tu tomas más medicina?... No me hágas casa, William.*”

Toz kokulu Fas evi ve yaptık... duvarın kenarına bir buçuk metre yığılı boş eukodal kutuları... üretim artığı battaniyelerin üzerinde bir ölü... kız çığlık atıyor... *vecinos* içeriye dalıyor...

“Neden öldü bu kız?”

“Bilmiyorum öldü işte.”

Bill Gains Mexico City’deki bir odada yanında şırınga çantası ve bir bikarbonat kutusunda beyaz tozlara bulanmış codeine hapları zulası. “Hazımsızlık çekiyorum diyeceğim sadece.” kahve ve kan saçılmış her tarafa. pembe battaniyede sigara delikleri... Konsolosluk Amerikan mezarlığındaki defin yerinden başka bilgi vermedi bana.

“Meteliksiz misin? Gurursuz musun? Konsolosluğuna git.” Herif bana onun ölümünden sonra bir yıl çalışan alarmlı bir saat verdi.

Danimarkalılar Leif’i memleketine geri gönderdi. Casa’dan Kopenhag’a giden yük gemisi İngiltere sularında bütün mürettebatıyla battı. Benim uzak parmaklar medyumunu hatırladın mı?—

“Neden öldü bu kız?”

“Son.”

“Bazı şeyleri kendim bulurum.”

Gemici yanlış yaptı sonunda. patronları tarafından asıldı bir hapishane hüccresinin kapısına: “Bazı şeyleri kendim bulurum ben bırakıyorum yaparım hepsi bu.”

Kalpde bir ekmek bıçağı... sürt ve geber... araklanmış morfin reçetesinden sınırdışı... özel bir sarı not yüzünden Casa’dan Kopenhag’a gidenler...

“Hepten meteliksiz misin? Gurursuz musun?” Alarmlı saat bir yıl çalıştı. “Kaldırıma oturdu ve öldü işte.” Esperanza bana Niño Perdido’yu söyledi ve bir morfin reçetesine para verdik. Şu Meksika Narkotikleri. Reçeteler özel sarı banknot kağıdında... bin dolarlık banknot gibi... yahut ABD ordusundan Onursuz İhraç gibi... Ve bu merdivenle çıktığın odacıkta şırıngaladı kendini.

Dün Ramazan kavalları “*No me hágas caso*” diyordu.

Gömlöklere ve ışığa kan sıçırıyor. formunda giden Amerikalı... Madrid’e gitti. Bu çatlak Küba ibnesi Kiki’yi bir *noviayla* yakalıyor ve bir mutfak bıçağıyla kalbini deşiyor. (Kızlar çığlık atıyor. Komşular giriyor.)

“*Quédase con su medicina, William.*”

Yahudi Hastanesi’nde yarım tedaviden sonra yarım şişe Fundador. mum ışığında demerol şırıngaları. Işığı ve suyu kestiler. Kağıt gibi toz yaptık o işi. Boş duvarlar. İstedğin yere bak. İyi değil. *No bueno.*

Herif Madrid’e gitti. Alarmlı saat dün çalıştı... “*No me hágas caso.*” Vardığı zaman ölmüştü... diyebilirsin Yahudi Hastanesi’nde... Amerikalıya kan sıçradı... ışığın ve suyun peşinden. . . Gemici nasıl da yanlış yapmış o gri tende... Sıfırda kalmış işte... Niño Perdido’ya başımı salladım üç saat geç kalmış kahvesi... Hepsi gidip kağıt gönderdi... Ölmüş Adam senin için yazıyor bir uzman gibi... *Vecinos* giriyor içeri... Rektum sümüşü kokulu yük gemisi İngiltere sularında battı ve şafak boyunca hep uzak parmakların kokusu... Bu kez senin konsolosluğuna gittim. Onun ölümünden sonra bir Meksikalıyı verdi bana... Beş tozlu kez yaptık... yoksunluğun sabun köpükleriyle bin keş gecesinden bahtsız... Hemen sonrasında yarım haritalar geldi mum ışığında... İŞGAL ET... Cank hatları düşüyor... Uzak dur... Bill Gains Sarı Hastalıkta... Pis resimlere bakmak rasgele tavandaki bir vantilatöre bakar gibi şafağı kısaltarak rektum sümüşünün ve fenol sabununun mısır kokusunda yaptık... belki de boş arsadan tanıdık bir yüz... sarkan borular ve teller... “Aç keşleri bekleyemezsin ulan!..” Amerikan Mezarlığında defin. “*Quédase con su medicina...*” Niño Perdido’nun üzerine kız çığlık atıyor... Hepsi Fas evinden geçti... “Bundan iyisini yazamaz mısın bana? Gitti... Her yere bakabilirsin.”

İyi değil. *No Bueno.*

İnanamazsın Amerika’dan ayrıldığımda ne kadar heyecanlı şeyler vardı—ben bu satıcı kendisi için cank taşıyor yalnız iş için şırıngalıyor diye biliyordum—kendi çekeceği hariç on yirmi doz servis yapacağı rotaya göre ve müşteriler için işer şişelere ki polis üstlerine geldiğinde yozlaşmış biri gibi yırtınsınlar—Böyle değerlendirdi durumu Doktor Benway ve bu planı buldu—

“Bir zamanlar Yukarı Babungötdeliği’ndeyken bir akrep sokmuştu beni—verdiği his kendini şıngalamaktan farklı değil—Hah.”

Böylece herif bu özel akrep cinsini getiriyor ve hayvanları metal besinlerle besliyor ve akrepler fosforesan bir mavi renge dönüştüler ve hah dedi. “Şimdi değerli bir damar bulmamız lazım”—Biz de bu gerzek moruk ressamı gaza getiriyoruz akrepleri götürüyoruz ona ve herif onları bir çeşit maviye döndürdü ve bakıyorsun herif doğrudan metal bağımlısı kesilmiş—Bu akrepler bir radar ışısıyla bir yerden bir yere gidebilir ve Doktor arpasını kaptıktan sonra müşterilere hizmet verebilir—devam ettikçe güzel bir şeydi bu ve polisler bize dokunamıyordu—ama bütün akrep keşleri karanlıkta parıldamaya başladı ve tam saatinde cank almazlarsa başkalaşım geçirip tam bir akrebe dönüşüyorlardı—Yani can sıkıcı bir nokta vardı ve Lexington’a giden genç keşler gibi çaktırmadan gitmemiz lazımdı—Bill ve Johnny diye seçtik isimleri fakat öylesine değişip duruyorlardı ki bir gün Bill olarak uyanıyordum ertesi gün Johnny—Ve şimdi bir tren kompartımanında titriyoruz canksızlık bulantısıyla gözlerimiz sulanır ve yanarken.

Ben kimim ki bir eleştiride bulunayım?

Ve birden seks okşamaları benim apışaramı buldu ve duvara dayanıp eğildim ve bir şey söyleyemeyecek kadar güçsüz bir halde Johnny'ye baktım, bir şey söylemem gerekmiyordu, o da yanımdaydı ve tek laf etmeden sabunu sıcak suya daldırdı ve şortumu çıkardı ve sabunu kıcıma sürdü ve sikini içimde tirbuşon gibi hareket ettirdi ve ikimiz hemen geldik orada dururken ve trenin tıkırtısıyla sallanarak tıkırt tıkırt fişkirt fişkirt pirinçten tükürük hokkasına—Lexington'a hiç varmadık aslında—Marshal kasabasında durup indik ve bu moruk taşra doktorundan tentür istedik haplarından fena halde muzdarip yaşlı bir anneyle birlikte ve herif bir uzman gibi yazdı—O gece bilardo oynadık ve Doktor 1920'lerin modası bir Dusenberglilik Panama şapka, bej rengi bir takım elbiseyle kara bir gözlük kazandı ve güneye doğru gittikçe işimiz daha kolaylaştı yirmili yılları beraberimizde götürmüşüz gibi bir satışı—Evet bu Meksika sınır kasabasına tam vaktinde gelip ilginç bir şey gördük—Aslında hiçbir zaman yapılmayan yeni bir köprüye yol açmak için nehir kenarında Çinli demiryolu işçilerinin afyon çektiği gecekonduları yıkmışlar ve gecekonduların altındaki sıçanlar kuşakları keş olmuş—Şimdi sıçanlar sokaklarda koşturup duruyor afyonsuzluktan sinirli çılgınlık atarak ısıırıyordu gördükleri herkesi—Arabamıza bakmaya gittiğimizde bulamadık ve hiç araba falan da yoktu bir tek eski batıdan kalmış eski bir tren vardı sadece—Yol Monterrey'in kuzeyinde bir yerde bitti ve bir Çinliden bir kutu ham afyona bir çift at aldık—Bu kez her yerde sivilleri vuran askerler vardı ve biz İç Savaş üniformaları kapıp savaşı kuvvetlerden birine katıldık—Ve farklı renk üniforma giymiş beş asker esir aldık ve General kafayı bulup esirleri sırf cümbüş olsun diye sallandırmaya karar verdi ve biz bir ağaç dalının altındaki bir at arabasında düşme kapağı yaptık—İlki doğru düzgün ve temiz asıldı ve askerlerden biri ağzını eliyle sildi ve sırtarak bir adım öne çıktı ve pantolonunu yere kadar indirdi ve siki dışarı fırlayıp fişkirtti—Hepimiz öylece durup seyrettik ve baştan aşağı tahrik olduk ve sallandırılmayı bekleyen diğerleri de tahrik oldu—Ve biz onları soyduk ve sikleri kalkmıştı beklerken—Ellerinden bir şey gelmiyordu senin anlayacağın. O gece bir çiftlik evine el koyduk ve hepimiz kafayı bulduk ve Johnny dans etti boynunda kravatıyla başını bir tarafa yatırarak ve dilini dışarı sarkıtarak ve kıcını kıvırdı ve pantolonunu indirdi ve siki dışarı fırladı ve askerler etrafında döndüler hep altlarına işeyinceye kadar güldüler—Sonra Johnny'nin kollarının altına koşum takımı taktılar ve yukarıdaki bir kırığe doğru çektiler onu ve hepsi birden sikteler—Biz Monterrey'e gittiğimiz zaman ortalıkta sanki kostümlü bir film gibi zırh kuşanmış İspanyollar vardı ve yine tam zamanında geldiğimiz için şanslıydık. Zoco'da bir kalabalık vardı ve biz kalabalık iş saatleri tekniğimizle kalabalığı yarıp öne geçtik ve kazığa bağlanmış bir karakteri yakmaya hazırlandıklarını gördük—Adamın ayaklarının altındaki odunları yaktıkları zaman ateşin çıtırtısından başka ses duyamıyordun ve sonra herkes nefesini tuttu ve çılgınlık içimi parçaladı ve dudaklarım ve dilim kan dolup şişti ve pantolonumun içinde belim geldi—Ve diğerlerinin de tüfeği boşalttığını gördüm ve çürümüş yaprak yığını gibi bir koku duyuyordun, bazılarımız öylesine yakındık ki pantolonlarımızdan ateşte buhar çıkıyordu çılgınlıkları ve dumanları ciğerlerimize çekerken ve bir inleme vardı—Zevkliydi söyleyeyim sana—Ve güneş doğmadan hemen önce Mexico City'ye doğru yola düzıldik ve haydi yine başlıyoruz dedim—Kalbim güneşte küt küt atıyor ve sikim de beraber küt küt atıyordu ve attırık ince pamuklu pantolonumdan geçip sokaktaki tozlarla bokların üstüne düştü—Ve yakınımıdaki bir oğlan sırtıyordu ve sinsili bir yankesici duygusu verdi bana sikim hâlâ kalkık ve ıslak bir rüya sonrası gibi sızlarken—Ve biz emekleyerek kanalın yanındaki çamurlu bir düzlüğe çıktık ve dizlerimizin üzerinde üç kez yavaş sikiş yaptık orada lağım kokusunda kapkara suya baka baka—Daha sonra bu çocuğun epileptik olduğu çıktı—Nöbet geçirdiği zaman çırpınıp duruyor ve kuru çamaşırlarının içinde belki beş kez belini geliyordu, bunu seyretmesi hoş bir duygu veriyordu hep

sana—Bu gerçekten onda doğuştan vardı ve bunu satış yaptığımız yerlerdeki bir büyücüyle düzeltebileceğini söyledi bana—Ve biz yaya yola çıktık dağlarda ve sıcak ve nemli yüksek cangılın öteki tarafında ve herif nöbetler geçirmeye devam etti ve ben özel bir sikiş çektim ona spazmlarda göt deliği vibratör gibi titrerken—Evet bu köye geldik ve köyün dışındaki küçük bir kulübede büyücüyü bulduk—Şekerli gözleri sana saplanıp kalan kötü bir moruk karakter—Ne istediğimizi söyledik ona ve herif başını salladı ve bize baktı ve gülümsedi ve dedi ki ilacı yapması lazımmiş ertesi gün şafak vakti gelecekmişiz—Ve tekrar geldik ve herif bize toprak tencerelerden acı bir ilaç içirdi—Ve tencereyi henüz elimden bırakmadan çok kesin ve net resimler gelmeye başladı: Asılmış çocuk bacaklarını çenesine kadar yukarı çekiyor ve sulama kanalının yanında pompalaya pompalaya fişkırtıyor, askerler beni koşum takımlarıyla sallıyor, yanan adam çığlıklar atıyor ve kalp güm güm vuruyor ve kan fişkırtıyor güneş doğarken—Xolotl^[2] bana diyor ki beni sallandıracakları dalda sadece bir ceset kalmış ve tüfeğimi boşaltıp ölünce ben onun bedenine geçecekmişim—İlaçtan zaten felç olmuştum ve beni soydular ve vücuduma özel türden seks ısırganlarıyla vurdular her tarafım yandı ve battı ve dilim şişti ve boğazımı tıkadı ve gözlerim kandan bulanıklaştı—Örgü bambudan platformu bulunan bir darağacı kurdular ve bir merdiven ve ben merdivenden çıkmaya başladım Xolotl bana pandik atıyordu ve kemendin altında durdu ve büyülü sözler söyleyerek ilmeği boğazımın etrafında sıkıyor ve sonra yere inip beni bekleyen kementle platformda yalnız bırakıyor—Onun obsidiyen taşından bir bıçak çıkarıp platformu tutan ipi kestiğini gördüm ve düştüm ve bir ampul gibi gümüş bir ışık patladı gözlerimde—bir ozon kokusu duydum ve kumar makinası pasajları ve sonra ta ayak parmaklarımdan başladığını hissettiğim kemik buran spazmlar boşalttı beni ve her şey döküldü boklar bacaklarımdan arkasından akıyor ve felç olmuş vücudumda hiçbir kontrol yok, bu spazmlarla kıvrılırken atırdık beni sifon gibi çekip dosdoğru Xolotl'un sikinin üstüne götürdü ve bundan sonra kışındaydım onun ve taşaklar sıçrayıp duruyor yerin her tarafına fişkırtıyor ve o kötü moruk dalyarak bir şeyler mırıldanıyor elini benim üzerime sürüyor çok iğrenç bir şekilde—Fakat o sırada ben kimim ki bir eleştiride bulunayım?—Orada, büyücünün kulübesinde tam üç gün kaldım uyuyarak ve uyandım manzara farklı—Ve büyücü bana nöbetleri durdurmak için bir ilaç verdi ve ben güneye doğru yollandım—Şafak vakti berrak bir nehre vardım oğlanlar çıplak yüzüyordu—Ve bunlardan biri sırtarak döndü kalkmış sikiyle ve parmağını yumruğuna sokup çıkardı ve nöbetlerimden birine yakalandım ve hepsi benim üzerimden geçti—Soğuk dağ gölgeleri gelip çıplak kışıma dokundu ve çocukla beraber onun kulübesine gittim ve fasulye ve kırmızı biber yedim ve yerde yattım onunla geçirmelerinin biber kokusunu soluyarak ve kaldım onunla ve dağın eteğindeki mısır tarlasında çalıştım—O çocuk sikini bütün gece kalkık tutabiliyordu ve beni sikerken kışıma biber sokuyordum bağırsaklarım yanıyormuş gibi—Evet belki de ben orada kalacaktım hâlâ, bütün gün çalış ve iş devrildikten sonra tek laf yok tek düşünce yok sadece hep oturup mavi dağlara bak ve ye ve geçir ve sikiş ve uyu hep aynı şey her gün en fazla—Ama bir gün bir şişe mescal kaptık ve devirdik ve herif bana baktı ve “*Chinga de puto* Jesus Christu'nun adına dünyayı kurtaracağım senden!” dedi ve bir palayla saldırıyor bana—Evet ben onun geldiğini görmüştüm ve bir fincan mescali gözlerine savurup yana çekildim ve herif suratının üzerine düştü ve ben dikim sopasını tam beyninin dibine sapladım—Evet böyleydi—Ve yine güneye doğru yola çıktım ve sonunda geldiğim bu yerde bir sürü yurttaş sopalarla mısır dikeydi hepsi gayet uyumlu bir şekilde çalışıyordu, bu manzaradan hoşlanmadım ama nevalemler azalmıştı ve bir temas kurmaya karar verdim ama hataymış meğer—Çünkü tarlaya girer girmez üzerimde böyle korkunç bir ağırlık hissettim ve işte onlarla birlikte mısır dikeyordum ve yaptığım ve düşündüğüm her şey çoktan yapılmış ve düşünülmüştü ve rahiplerin ıstakoz kıyafeti giydiği ve kışaklarını kastanyet gibi çarparak ortalıkta dans ettiği bir dizi festival vardı ve mısır mısır mısırdan başka bir şey yoktu—Ve sanırım ben hâlâ orada mısır Tanrısına ibnelik ediyor

olacaktım yalnız benim gibi Maya kılığındaki bir herif hariç fakat onun da bir yabancı olduğunu gördüm—Çok teknik ve sevimli bir herifti—Yere birtakım formüller çizmeye başladı ve bana rahiplerin denetimi sağlamayı nasıl kıvırdığını gösterdi: “Festivaller ve bu dinini siktiğimin mısırı gibi bir şeydir bu herkesin neyi göreceğini ve duyacağını ve hangi kokuyu ve tadı hissedeceğini bilirler ve düşünülen budur ve bu düşünce birimleri bunların kitaplarında semboller halinde gösterilmiştir ve bu sembolleri takvimde boyuna döndürür dururlar.” Ve ben onun formüllerine bakarken kafamda bir şey şak dedi ve denetim direğinden kurtulmuştum artık ve bunun ardından ikimiz basıldık ve “Kırkayakla Ölüm”e mahkum olduk—Ve bizi tapınağın altındaki bir salonda kayışla sedirlere bağladılar ve çok eskiden kalmış kemiklerle dolu salonda korkunç bir koku vardı ve bir köşeden çıkan yaklaşık üç metre boyunda bir kırkayak burnunu yere sürterek geliyor—Ve ben büyükbabamın toplama makinasını bulduğu Uranüs’ten bana miras kalmış bir şeyi çalıştırdım—Orada hiçbir şey düşünmeden ağır mavi sessizliğin tonlarca tutan odağında yatıyordum ve yavaş yavaş içimden bir dalga geçti ve benden dışarıya doğru yayıldı ve sedir sallanmaya başladı ve titremeler yerde yayıldı ve dam çöktü ve kırkayak ezildi ve sedir parçalandı ve böylece kayışlar gevşedi ve ben çıktım ve Teknik Tilly’yi de çözdüm—Ve biz yıldız şeklinde kristallerden ve kireçtaşı kafataslarından kaçınarak oradan dışarı çıktığımızda bütün tapınak paramparça halde çöktü ve kasırga gibi bir rüzgar bir cezir dalgası yarattı ve her şey durulduğunda bütün teşkilattan geriye pek bir şey kalmamıştı—Bütün işçiler şimdi sağa sola koşturup rahipleri arıyordu—Baş rahip felç olmuş ve bir kırkayağa dönüşmüştü—Molozların altındaki daracık boşlukta bulduk onu yarı yengeç olmuş yahut iğrenç bir başkalaşımın muhtelif aşamalarında kalmış diğerleriyle birlikte—Ve ben düşündüm ki bu karakterle güzel bir şey yapmamız lazım bu dümbüklerle—Ve bir “eğlence festivali” düzenledik ve bakır tellerle birbirine tutturulmuş obsidiyen taşından suspansuvarlar yaptık ve suspansuvarları akkor hale gelinceye kadar ısıttık ve heriflere taktık, rahipler striptiz şovlarda gördüğünüze benzer bir göbek dansı yaptılar ve bizler oturup “Aç Aç” diye bağırdık, altımıza işeyinceye, sıçıncaya, belimiz gelinceye kadar güldük—Böylesine bir gülmeyi hiç duymamışsındır denetim ortadan kalkmış ve sıcak bakır çubuklarla götleri dürtülüyor—Ve diğerlerinin sırtına kocaman ağırlıklar yükleyip içinden çakmaktaşları çıkan tahta yalaklarda falan sürükledik—Eğlenceler oyunlar ve başka? Evet bundan sonra hiçbirimiz mısırlara bakamaz olduk ve nevale sorunu şiddetlendi—Ve çiftçilerden para tırtıklayan bu koruma tezgahını düzenliyoruz—“Aynı şey burada tekrar olabilir—Paraları sökölün, yoksa”—Ve paraları bir ortalamayı tutturarak sökölündüler—Evet nevale—ve benim çocukları safta tutmak için bir tezgah geliştirmiştim—hâlâ o nöbetleri geçiriyordum ama görüntüleri kontrol etmeyi öğrenmiştim—tırlatmadan hemen önce projektöre bir görüntü koyuyordum ve—Motor—Kamera—Çek—İşler hep benim düşündüğüm gibi gitti ve bana parazit çıkaran her karakterin icabına bu şekilde bakıldı—Ama kuzeyli çocuklar tam bir ordu halinde hareket ediyordu ve biz de pılımızı pırtımızı toplayıp avlanma ve balık tutma cümbüşüne geçtik—Her şeyi düşünerek en uygun ve müsait otuz çocuğu topladım ve güneye doğru yollanıp dağlara çıktık ve dağlardan inip öte taraftaki cangıla daldık ve sonra yine dağlara çıkıp aştık monotonlaşan bir şekilde—anlaşmazlıkları yavaş yavaş en iyi şekilde giderirken bir şunu bir ötekini fark ediyorduk—Zaman zaman depremlerle tam tersi yöne dönmem gerekmişti fakat usta hırsız diyebileceğiniz bir ortalama düzeye vardım—Evet ateş ve yılanlar ve kuduruk nehirler ve kah şurada kah burada yerel halkla beraber yaşamak için kaybolan çocuklar yüzünden gerçekten kötü bir vaziyetle karşılaştığım zaman adamım kalmamıştı—‘Chimu’lar başka bir şeydi—Evet bu kasabaya rastladık ve durumdan hemen kıl kaptım.

“Burada bir şey var John—Yanlış bir şey—Hissediyorum.”

İlk olarak ortalama bir Chimu en azından mide bulandırıcı bir şeydir—Mor ve portakal rengi bir derinin yediği dudaklar babun götü gibi bir şey oluşturur ve burnun olması gereken yerdeki bir delikten sızan cerahati görmek iğrenç gelir sana—Ve bazıları tamamen bir penisten ibarettir ve kafataslarının ortasından attırık patlaması durumuna maruzdurlar ve eski bir şarap tulumu gibi katlanırlar—Chimular zaman zaman düzenledikleri festivallerde iki gruba bölünüp sopalarla birbirlerinin beyinlerini dağıtırlar ve kazanan takım kaybedenleri toplu halde siker ve hemen arkasından taşaklarını keserler ve her daim çiğnedikleri ve yeşil salyaları şap hastalığına yakalanmış inekler gibi damlayıp duran koka yapraklarını koymak için kese yaparlar—Sonuç olarak onların hoyrat yaşam tarzlarıyla temasa geçmek benim hiç ilgimi çekmemiştir—Bu kasabanın ortasında kerpiç odacıklardan oluşan ve birkaç kat yüksekliğinde bir yapı vardı ve içinde korkunç yengeçlerin kımılдаştığını görüyordum ama yaklaşmadım çünkü odacıkların etrafındaki bölge siyah kemiklerle kaplı ve fırın gibi sıcak—Bu sıcak onların silahıdır anladın mı?—Her tarafını sarmış beyaz ateş karıncaları gibi—Bu arada bana gelen Yeşil Çocukların bu kerpiç evlerin üzerine çatılmış iskelelerde kurulu tam tekmil bir kerhaneleri vardı ve tamamen asılmaya ve gençlerin özellikle çok istediği orgazm sırasında her türden ölüme mahsustu—Bunlar güzel yaratıklardı ve gece gündüz benim her tarafıma üşüştiler çürümüş yaprak gibi kokularıyla—Ama ben bunu görmeden yutacak adam değildim ve ben asılı bir vaziyeti seyretmek önerisinde bulununca hepsi sanki hakaret edilmiş orospular gibi kızdı—Ve bana obsidiyen aynalardan yapılmış ve Teknik Tilly’nin ekipman konusunda hep yaptığı gibi söylendiği bir uzun mesafe periskopu sağlandı ve onları taşradan yeni gelmiş bir çocuğu sallandırırken seyrettik—Evet çocuğun boynu kırılırken ve tüfeğini doğanın amaçladığı gibi Yeşil Çocuğa akıtmak yerine boşa fişkırtırken bu kızgın yengeçlerin onun omurgasından kuluçka çıktığını ve kalabalıkla dalga geçtiğini gördüm.

Evet bu cangıl kabilesini örgütlüyoruz ve Oğlanlar Kasabası’nı zaptedip Yeşil Çocukları bir koğuşa hapsediyoruz, orada hepsi perende atıyor ve kıkırdıyor ve mastürbasyon yapıyor ve saksofon çekiyorlar—İkmal hattını kesmek için ilk girişimimizdi bu—Ve zora soktuktan sonra kerpiç evlerin içinin tırmalanıp durduğunu duyuyordun ve duvarlar gerçekten incelmışken saldırıya geçmeye karar verdik—Bunu yapmak için işin cıcığını biliyor diyebileceğin özel bir Yeşil Çocuk vardı elimde ve sıcak dalgasını müzikle halletmemiz lazım dedi bana—Ve biz davullu ve kavallı ve bakır levhalı bütün Kızılderilileri ve bütün Yeşil Çocukları getirip kızgın sıcağın hemen dışında davul çaldırdık ve yavaşça yaklaştık—Ben kireçtaşından kayalar atacak bir mancınık yapmıştım ve kerpiçten evleri yıktık ve biz elimizde mızraklar ve sopalarla girip onların işini bitirdik ve böcek parçalarından oluşmuş canlı bir radyodan ibaret o sıcaklık yayan sistemi parçaladık—Yeşil Çocukları serbest bıraktık ve kutlamalarımıza devam ettik—

Ve cangıla ve kelle avlayıp ufaltma partisine—Bunun nasıl yürüdüğünü biliyor musun—o büyülerini gördün mü? . . . yurttaşları senin denetimin altındaki kafalarının içine hapsediyorsun bütün nefreti büzdürüp o hacme sıkıştırıyorsun sanki—Ne biçim bir tezgahdır ama ben normal olarak heveslendim ve ne biçim bir sondur bende devam edecek kafa kalmadı—Tabii ki bölgenin işini bitirmiştım ama geriye bölge falan kalmamıştı—Daima haddini aşacak biri vardı—Evet Camuyalar denilen bakir kabilenin her yabancıyı bağrına bastığını ve doğanın istediği gibi hep çıplak dolaştıklarını duyunca meselenin aslını fark etmiştim ve “Camuyalar yaşayan insanlar” dedim ve niyetimin temizliğinden kuşkuya kapılan İçişleri Kızılderili Müdürlüğü’ndeki bütün bürokratları geçip oraya gittim—Fakat onları Maya arkeolojisi ve kırkayak motifinin gizli manası gibi konulardaki bilgimle şaşırttım ve Ben öylesine teknik biriydim ki kendimizi bilimadamı olarak kabul ettirdik ve bize güvenli davranılmasını sağladık—Bu Camuyalar bambaşka bir şeydi ve hepsi çıplaktı ve köpek gibi sürünüyorlardı sana—

Onlar küçük tatlı yaratıklardı ve ben halen orada kalıyor olabilirdim araba şasisinde ticaret yapıp servetimi yeniden kurmayı düşünerek düzenlediğim bir adam asma seremonisi konusunda Kızılderili Komisyonu'yla can sıkıcı bir mesele çıkmasaydı—Böylece beni yaka paça kapıdışarı ettiler ve şunlar şunlardır diyerek yararlı konuşmalar yaptılar—Ve ben de savaşçı Auca'ya gittim ve gizli bir silah numarasıyla sağlıklı iki genci kafaya aldım—Ve bu çocukları cangıla götürüp onlarla harbi konuştum ve bunlardan biri sapına kadar hazırды ve—sizi sıkıcı detaylardan kurtarmak için—Yukarı Amazon'un bir üçkağıtçı kazandığını söylemek yeterli ve ben de tüm bu kan davalarının arasında kalmıştım işte—Birisi sizin akrabanızı temizledi mi siz de onun—Bunların hepsini vaktiyle yaşamış—Büyük amcasının icabına bakmak zorundasınız—Burada temizlediğiniz her vatandaş için geometrik olarak sizi arayan on kişi vardır ve bilmek istemiyorum—Böylece Total Oil Company'de bir işe girdim ve bu da bir hataydı—

Sabah her tarafta sıçanlar koşuyordu—Monterrey'in kuzeyinde bir yerde kokain işine girdim—Bu zaman zarfında balık kuyruklu Cadillac—insanlar—siviller—Ve biz birtakım işler kaptık ve düşman güçler sayesinde zengin olduk—karanlık ya da meşru bunların hepsi farklı renklerde hep aynı baktır ve servet konusunda hep ortaktır—Biz onların gerzek ağaç dalını süsledik ve yabancı bir tohumu—Walgreen's'e iş alanları—serptik—yani bu 8267 tekmelenmiş ortalama bir maymun düzeyine çıkacak şekilde örgütledik—çocukları safta tutmak için melodili bir tezgah—her görüntüyle bir orgazm sağlayarak 334 numaralı yasayı kontrol etmeyi öğrenmişim, Mary herife saksofon çekiyor ve tarlanın kenarında çalışıyor—Parazitlerin icabına bu şekilde bakılıyordu—buna madeni parayla çalışan bir otomat diyebilirsin ve çocuklar Walgreen's'e düşüyor—Biz oralı değiliz. Biz kaybedenlerin kokusunu alır ve taşaklarını keseriz her türlü mastürbasyonu şap hastalığına yakalanmış inekler gibi çiğneyerek—Genç keşler bunu beyaz okura geri verir ve ben bir gün her tarafı buzla kaplı ve kasıkları yanan Bill olarak uyanacağım—şortumu çıkarıyor ve birtakım anlaşılmaz laflar ederek tirbuşon hareketiyle beli geliyor içimde—İkimizin de hemen anında beli geliyor ayakta durur ve bir şeyler söylemeye çalışırken—Tentür anayla birlikte diğer işaretlerin de geldiğini görüyorum—Harry J. Anslinger'in köpekleri her tarafıma fişkırttı—Şimdiye kadar 1920'leri kurcalayan söz tozları, pis resimlerden oluşan bir labirent ve kuşaklar için ayarlanmış bir ev vardı—Evi soyan hırsız çocuğu hepimiz tepeden tırnağa kadar tahrik olarak siktik—İspanyol siki dışarıya fırlayıp eski Montgomery Ward kataloglarının üstüne fişkırttı—Ve biz genç bir Danimarkalıyı soyduk ve Yankileri dolarla donattık—Pantolonu yerde, yalınayak bir Kızılderili durmuş arkadaşımı seyrediyor ve tahrik oluyor—Ötekiler de kırık bir sandalyenin üzerinden alet yığınının boşaltmışlar tüfeklerini—Tozlu döşemede nefis atırık fişkırıları—Güneş doğdu ve haydi yine başlıyoruz bıçakla dedim—Sikim de hemen onunla birlikte nabız gibi vuruyordu ve pantolonlar iniyordu tozların ve kuru yaprakların üzerine—Beyaz okura geri ver bunu lağım kokusuyla rüzgarla dalgalanan açık gömleğe bakarak ve belki beş kez beli geliyor götü de öyle çırpınarak—İstediğimiz şeyin kokusunu alırız fişkırtmalarla çıkarken açık gömlekler dalgalanırken—Hep ben olan şey bir flaş ampülü gibi gözlerimde, saçılmış genç attırığı banyo küvetinde—Bundan sonra ben Maya mıntıkasında Danny Deever'dım—O gece Perulu bir oğlan talep ettik—Ben onun bedenine geçecektim—Ne kadar korkunç bir yer bu—en ileri aşama—yabancı da—Sembolleri IBM makinasının etrafında döndürdüler kokainle—eğlence ve oyun ve başka?

Kamu görevlisi

Evet ben bir devlet ajanıyım ama kim için çalıştığımı bilmiyor, direktiflerimi yol tabelalarından, gazetelerden ve, başkalarının ağzından girip bağırsaklarını çekip alan bir akbaba gibi havadan kaptığım konuşmalardan alıyorum. Fakat eski vakalarımın kalan açığı hiç kapatamıyorum ve bugünlerde James Dean'ın porno filmlerini gözlemekle görevliyim bu meretler James Dean'ın, bendeniz ajanın berber dükkanlarından, metro tuvaletlerinden, yiyişme sinemalarından ve Türk hamamlarından anladığı kadarıyla, kesinlikle yasal olmayan ve hem de narkotik alışkanlıklarını sürdüren ibneleri sarmasın diye.

Günün ilkini bir metro tuvaletinde nalladım: “Seni pis ibne!” diye bağırdım. “Benim bedenime saldırmayı göstereceğim ulan sana, göreceksin.” Ve demir bir eldivenle derisini yırttım ve herifin suratı çürümüş kavun gibi ezildi. Sonra ciğerlerine vurdum ve ağzından, burnundan ve gözlerinden kan fışkırdı, işine giderken oradan geçen ve gabardin paltolar ve bunun altına da gri flanel takımlar giymiş üç kişiye sıçradı. Ezilmiş meyva yerde suratına dökülen sidiğe küfrederek yatıyordu ve sidiklerin aktığı kanal onun kanından hafif pembe hale gelmişti. Gabardin paltolulara göz kırptım. “Bunların boktan ibneler olduğunu kokusundan anlarım,” burnumu çektim tehdit edercesine. “Ve bir ibneden daha aşağıda bir şey varsa kanlanmış otlardır. Şimdi siz herifler arkanızı dönüp de bir ahbabın taşaklarını serinletecek misiniz hemen?” Kendilerini derhal üç maymun haline getirdiler: Bir Şey Görmedim, Bir Şey Duymadım ve Bir Şey Söylemedim.

“Sizi bizden üç kişi gibi görüyorum” dedim yumuşak bir şekilde ve veletlerin birbirini palalarla kovaladığı, neşeli çocuk bağırtılarının ve kovboy silahlarının mozaik mağaralarda yankılan- dığı koridora çıktım. Bir Türk hamamının kapısını ittirip içeri girdim ve buhar odasında biçimsiz kalkık organını sallayan bir ibneyi şaşırttım ve hemen sabunlu bir havluyla boğdum onu. Bir otele gitmem lazımdı. Halsizdim artık, o bitkin ibnenin işini bitirecek gücü bile zor bulmuştum yorgun bedenimde. Titreyerek esneyerek elbiselerimi giydim ve terminal eczanesine girdim. On ikiye beş var. Başarıya beş var. Gece görevlisine doğru yürüdüm ve bir polis kimliği salladım ona.

Sidik suratına dökülüyor. Kim için çalıştığımı bilmiyorum. Kanımdan, gazetelerden ve konuşmalardan alıyorum direktiflerimi. “Onların kokusunu havadan alıyorum ulan akbabalar gibi. Kanlanmış otlar gibi zaten. Demir odayla derisini yırttım onun ve çürümüş kavun gibi boğdum. Sonra bir otele gitmem lazımdı. Ben onun ağzından burnundan fışkıran kandım ve bitişe doğru çekilen beden. Odanın öteki tarafında titreyerek çabucak giyindim elbiselerimi terminal eczanesinin altına gri flanel takımları. Evet ben bir devlet ajanıyım ve bütün sidik kanalı sokaktan gelen açık pembe bir direktif. Gabardin paltolulara göz kırptım. “İbnelerden kaptığım konuşmalar,” burnumu çektim tehdit edercesine. “Eski vakalarımın kalan bir leke.” İbneler orada duruyor üç maymun gibi. “Yiyişme sinemaları ve bizim Türk hamamları” dedim yumuşak bir sesle ve yürüdüm ayık bir şekilde. Cool çocuklar günlerin ilkiyle birbirlerini kovalıyor. Bir Türk hamamına girdim ve şaşırttım seni pis ibne. Sabunlu havludan eldiven onun ciğerlerine vurdu ve gözleri yuvalarından fırladı: Ping! Ve gabardin paltoların içine girdim. Ezilmiş meyvaya beş dakika.

“Maliye Bakanlığı,” dedim. “Sizin narkotik envanterinizdeki reçeteleri kontrol etmek istiyorum.. Gençleri ne kadar kullanıyorsunuz?” Başımı sallayarak bütün uyuşturucu şişelerini ve reçeteleri çantama doldurdum: “Hayat senaryosunu bok eden bir genç hiç hoşuma gitmez... Belki senin için bir şey yapabilirim. Yani tedavi olacağına ve uzak duracağına söz verersen.”

“Her türlü sözü veririm. Karım ve çocuklarım var.”

“Beni kandırma hepsi bu.”

Dışarı çıktım ve Otobüs Terminali Çin Lokantasının helasına girdim dosdoğru. Sessiz ve yemekleri çok berbat bir yer. Ama keşler için ne biçim bir kenef.

Evet metrodan çıkıp lobisine girebileceğiniz eski Yarım Ay oteline kayıt yaptırdım ve yanlışı odaya girdim, bir eter partisine, yanan sigaramla ve hepsinin ciğerleri tutuştu ve yaklaşık altı karakter kediler ve civcivler halinde patladı. Ve suratım memeler, sıska kaburgalar ve gırtlak kıkırdaklarıyla doldu... Hepsi bir günlük mesai... Tamamla bunları. Başarı. Üstü gabardin polis kimliğiyle yürüdüm herifin üzerine. Ezilmiş meyva. Sidik suratına dökülüyor. “Sizin narkotik envanterinizi kontrol etmek istiyorum. Onun kanından alıyorum ben.”

“Gençleri çok mu kullanıyorsunuz?”

“Onların kokusunu cank şişelerinden ve reçetelerden alırım ulan.” Kanlanmış bir ot alt tarafı... Bak bir genç bok ediyor kendini ve boğdum onu çürümüş gibi bir şey yap kendin için kan içinde. Kıyak bir tedaviye gir ve uzak durarak bitir. Caddeden gelen otobüsteki bütün devlet ajanlarının altında gri flanel takımlar. Yiyişme sineması ve yanlışı odaya girdim sıcak bir şekilde. Işıktan ve ciğerlerden arınmış. Ve gözler gece görevlisine sıcıyor ve bir palto parçası salladım. “Maliye Bakanlığına beş dakika” dedim. Başımı sallayarak havayı çantama doldurdum bir akbaba gibi. O herifin derisini demir oda yaşam senaryosuyla yırtmak hiç hoşuma gitmiyor. Kavunlayabilirim belki. Bunlar için kontrol etmem lazımdı seni. Onun ağzından, burnundan bitkin bedeninden çıkacağına söz ver bana.

“Her türlü sözü veririm. Titreyerek giyinip gidiyorum.” Dışarı çıktım ve açık pembe direktifler aldım terminal Çinli yolcular. Ciğerlerine vurdum herifin günlük mesai. Tamamla. İşim hakkında bir söz. İnsanlık Meselesi Merkez Büro tarafından toplanmış. Mühendislik hataları sizin anlayacağınız. Onu raflardan indirmek işi var ve benim yaptığım budur. Bireysel modeller bizi pek ilgilendirmiyor, ama genel kalıpta birtakım insanlar ölüyor. Bunun kırılması lazım. Burada Hüristan’da canlı kimseyi göremezsin asla. Çok devriye var. Burası sıkıcı bir memlekettir lağım çukurunda felçli bir kuğuyu vurup eğlenmezsen. Elbette daima yabancılar vardır. Ve gençleri ben özel olarak sorgularım. Uzun Domuzlar derim onlara. Kendime bir kıyak çekiyorum ve yavaş yavaş yapıyorum bunu sırf bu meseleden nefretimle ve korkumla doyararak ve beyaz mal dışarı sızıyor bir ıstakoz kısıracı gibi tatlı bir şekilde çatladıklarında... Göz çıkarmak hiç hoşuma gitmiyor çünkü benim su çukurum onlar. Et Tüccarı derler bana. Diğer bazı şeylerin yanı sıra.

Mısırlılarla işim vardı. Zamanım bitiyordu. Herif duvarlarında taştan raflar ve renkli şurup kavanozları bulunan mozaik bir kafede oturmuş sert yeşil bir içkiyi yudumluyordu.

“Zamanı sağmam lazım” dedim.

Herif bana baktı, erojen delikleri gözleriyle yiyordu. Suratında bir ereksiyon oldu ve morardı. Ve kafenin arkasındaki boş arsaya gittik tam kıvamında çıplak.

Beyaz adam uzaktan öldürdü. Cevabı bilmiyorsun, değil mi?

Herkesin yüzünde Trak’ın Den Mark’ı: “Ölüm, ele geçir.”

“Kimse dans etmekten Red’den daha çok hoşlanmamıştır.”

“Dans edelim” dedi.

Cank için reçete, “İşte siz, efendim” ve herifin tüfeğinin fena halde dolmuş olduğunu görüyordum. Tarla kenarları ve temize havaleler tekrar Moskova’ya. Çingenlerle işim vardı. Her böbrekte Trak. Sert içki reçetesi. Gözlerinde bir ereksiyon oldu ve leş kokularını döndürdü ve boş arsanın bağımlısı haline geldi. Zamanımın kara tohumları tükeniyordu.

Trak trak trak

Gemiciyle ben Panama Cumhuriyetini Darien bataklıklarından David alabalık derelerine kadar yaktık afyon ruhu ve kafa haplarıyla—(Not: Nembutal)—Bir yeraltı eczacısını tufaya getirmek için vakit kaybediyorsun—“Yok mal—Gelmek Juma”—(Dipnot: Eski keşler hatırlayacaktır—1920’lerde çok Çinli cank satıcısı vardı fakat herifler Batı’yı öylesine güvenilmez adı ve yanlış buldular ki Batılı bir keş bir şey kapmak için geldiğinde “Yok mal—Gelmek Juma” derlerdi.)

Ve yedek alıcılarımız tükeniyordu—Onlar 1910’ların bir tavan vantilatörünün altındaki gümüş aynalarında sönüp gitti—Ya da biz birini şafakta bir tutam çürümüş deniz rüzgarında yitirdik—Körfezde zehirli küçük kırmızı deniz yılanları lağım pisliğinde yüzüyor çaresizce—Afyon ruhu yapılan tatlı kafuru kokuları geliyor sivrisinek cibinliklerinden—Termit yer döşemesi süngermiş ve çürümüş gibi bel veriyor ayaklarımızın altında—Albatroslar şafakta paslı demir damlarda—

“Gitme vakti, Bill” dedi Gemici, soğuk kahvede sabah güneşi.

“Ben halsizim”—Verandanın üzerindeki tahta tirizlerden geçen ışık çaprazları, gümüş uçaksavar ateşi delikleri yüzünde—Onunla Deliğe takılırdık birlikte kütür kütür dalgalı gençliğimizde—(Dipnot: “Deliğe takılmak”; metroda sarhoşları soymak)—Ve Doğu St. Louis’de bu alışkanlığı bıraktık—Üçüncü gece dört kez yaptık bunu parmaklarımızla kemik kazıyarak—Şafakta tenden ve giysiden ürkerek—

Eller açlıktan boş bayatlamış kokulu kahvaltı masasında—canksızlık bulantısı rüzgarları geçiyor yüzünden—Bozuk para yakan uzun sikiş filminin verdiği dert—üzeri karartılarak kapatılmış gözler, solmuş eski fotoğraflar—Panama City’nin morumsu kahverengi hatıra resimleri—Herifin bulantısının hâlâ peşimi bırakmayan renksiz ölüm kokusunun peşinden La Paz’a gittim uçakla, ölüm gibi bir yokluk gırtlığımda—sert kara toz rüzgarları ve gri fötr şapka herkesin kafasında—prenatal etten kesilmiş morumsu pembe ve turuncu hastalıklı yüzler, yarık kanayan ayakların altında cinsel organlar—tozdan ve dert rüzgarından acıyan ciğerler—sıvı hava gibi mavi ve soğuk dağ gölleri—çamurdan duvarların dibine sıçan Kızılderililer—kahverengi ten, kırmızı battaniyeler—

“*No señor. Nesessita receta.*”

Ve her yerde karşınıza çıkan Alman mülteci doktorlar: “Bunu ağızdan almanız lazım—Siz bunu enjekte edeceksiniz tabii—Unutmayın ki bir ay dayansanız iyi olur o zaman kurtulursunuz—Böyle bir alışkanlık yüzünden hayatınızı kaybediyorsunuz öyle değil mi?” Ve bana tüyler ürperten uzun bir insani bakış atıyor—

Ve Joselito benim odama taşınıp futbol skorlarıyla boğdu beni—Benim elbiseleri giydi ve ikimiz aynı halsiz ve hastalıklı ve hep mumlarla ve Bakire Meryem resimleriyle büyü yapan ve kırmızı bir plastik göz banyosu kadehinden aromatik ilaçlar içen ve seks sırasında benim penisime asla dokunmayan aynı *noviayla* yattık.

Gümrüklerden ve kontrol noktalarından ve dağlardan güvenli seyahat belgelerinden oluşan mavi bir esintinin içinde geçtik ve üç maymun yaratık sıcak bir rüzgar içinde yollarda koştu—(havlayan köpeklerin ve çağlayan suyun sesi) virajlardan dönerken sisli boşluklarda—ta yolun sonunda ve Yage^[3] diyarının kenarında çekingen Kızılderili polislerin belgelerimizi kontrol ettiği kasabalara—kırık yıldız kristallerin, çömlek parçalarının, işlenmiş taşların, prezervatiflerin ve taşlaşmış boktan

karikatürlerin, fosforesan metal dışkılarının oluşturduğu cüruf yığınlarının—Yeni Dünya’nın pembe ve mor böcek hastalığının yediği yüzlerin—çamurdan kulübelerden dışarı sürünen insan bacaklı ve cinsel organlı yengeç çocukların arasından—Soğuk dağ rüzgarında kristal gırtlak kıkırdakları satan ölüm döşeginde keşler—Paslı banyo küvetlerinde yatan üzeri bokla kaplı kokainman serseriler—aşırı derecede çok lağım pisliğinden oluşmuş ölü gibi durgun bir delta, karbondioksit kabarcıklarının arasında su yüzüne çıkmış hasta bir yunusu sürgün vermiş—dudaklarımızda gümüş rengi yaralar açan metal tadı—bir lagünde demir kafeslerden inşa edilmiş bu köyün tek besini—turuncu gaz alevleri yanan aşırı derecede bataklık delta.

Orgazmın flaş ampulünde üç gümüş rakam gördüm—Sokaklara yürüyerek girdik ve bir futbol bahsinde konan parayı kazandık—Panama manzarayı farklı gören gözlerinde tuhaf renkteki bedenlerimize yapıştı.

Flaş canavarı sürünerek çıkıyor İhtiyar Fred Flash’tan amansız bir şekilde—1920’den kalma bir filmde orgazm, geri kalmış ülkelerden gümüş yazılar—Rüzgarda sallanan cinsel organlar—soyunuk öğlenden gırtlak patlaması erkek eti katmanlarını kara lagünlerin durgunluğuna sürüklerken açık gömlekler menevişli bir halde kıvrılıyor şafakta—(şu keskin leş kokusu.)

“Bozulmuş bir kımıldayamamazlıktan çıkar bunu—Doktor bulup göremez mi?: O resimler numaradır—Yatakta sönüp giden nefes film ses bandını gösteriyordu—Kazandığınız bir avuç tozdur hepsi bu.”

Parçalanmış havada öksüren ve tüküren Yeniden Yazım Müdürlüğü’nün başkalaşımı—leşin sallanan cinsel organları—Bizim suyu boşaltılmış kontes iğrenç bir meşin gövdeye geçti—Hazmedildik ve hiçbir şey olamadık burada—başka bir ülkedeki liselerin tozlu havası ve yaşlıların yanı sıra şimdi lagün, ölü kartpostallarında birkaç santim—burada herifin gözleri var aynı zamanda—Gümüş ışık dokuzun darbesini patlattı.

Ölü kartpostalı sende mi?—Öğlen süprüntüsünden çıkar bunu kül gibi—Çabuk ol gördün mü?—O resimler *sensin*—Geriye doğru dönen bir ses bandıdır o—Senin yanın sıra fiziksel atlıların yenişemezliğine doğru yürüyen budur—(“Benimle beraber geliyorsun, değil mi Miister?”)—O herifin benim aldığım hapları vuran seks eylemleriyle bedeninde taşıdığı Meksikalıyı tanıyordum—Tam tetikte kadın senin kartın—Bak, çok basit: Patlamış adam hedefini diğer bedene koy—ikili kontroller diyarı—Sel basmış Topraklar kadar acıklı çifte seks.

Böyle bir boğaz patlayışı yaşayan son adam amansız bir şekilde sürünerek çıkıyor bedeninde taşıdığı bir şeyden—Son turnike başka bir ülkedeydi ve bunun yanı sıra bıçak Kasap Sammy’yi patlattı—1920’lerin filminde delikler—gazete şeridi sönüyor, akşam yemeği uykusunun ardından azalan karbondioksit—Yeterince belirtiler artık yapman için çağrıları, diğer bedendeki hedefe doğru müthiş bir şekilde sürünen dehşetleri gösterdi sana—Neyi bekliyorsun oğlum?—Deliksiz insan mallarını mı?—Hiçbir şey yok burada—Başkalaşım tamamlandı—Şafakta Satürn halkaları—Gökyüzü boş arsadan soru patlattı—gençler yaşlı da değil ama dudakları soluyormuş gibi sanki—İşte son filmimizde dağ sokak çocuğu “söz”ü patlattı, sessiz oturmuş yanıt bekliyor.

“Benimle beraber geliyorsun değil mi Miister, çöpçüyü ve şafağı karşılamaya? Fosil yüzü ben ebediyen arka kapıdan izledim Miister.” Anlamsız işbirliğinin bulantılı şafağı—görevleri değiştirmişiz imasında bulunan daktilo takırtılarıyla süpürülmüş ölü kartpostalları—Çabuk ol lütfen—Amansızca sürünüyor hedefine doğru—Ben—Biz—Onlar—oturuyoruz sessizce bahçenin son

terasında—Neon güneş keskin bir leş kokusuna gömülüyor—(dönüp duran albatros—soyunuk öğle—kül gibi çöp)—Pa- nama’nın hayaleti parçalanmış havada öksüren ve tüküren gırtlaklarımıza yapıştı; uzayda dünyaların arasında düşerken, siyah lagünlere, çiçek sallarına ve gondollara doğru döndük yavaşça—geçici kristal kent şafak rüzgarında gökkuşağı rengi—(delikanlılar meni fişkirtiyor gelgit düzlüklerinde)—Ölü kartpostallarını mı düşünüyorsun?—Nedir düşündüğün?—soyunuk öğle ve kül gibi çöp—Çabuk ol lütfen—Biraz becerikli ol—Senin yanın sıra siyah lagünlerin kımıldayamazlığına ve mor ışıklara doğru yürüyen üçüncü kim? Son adam—Fosforesan kırkayak biraraya toplanmış bedenlerle besleniyor biz sindirildik ve hiçbir şey olamadık burada.

“Benimle beraber geliyorsun, değil mi Miister?”

Büyük bir gelgit nehrinde su sümbüllerine ve muz sallarına yapışmış liman kentine doğru—Bu kent bazı yerlerde altı kat yüksekliğinde ve caddenin tepesinde duran ve kirişlerle ve demiryolu raylarıyla ve beton direklerle desteklenmiş karmaşık bir bambu hasırı yapı, yarım saat aralıklarla düşen ılık yağmurdan bir kapalıçarşı—Sıcak nemli gecede toplanan kıyı halkı ark ışıklarının altında renkli buzlar yiyor ve kıpırtısız sessizliklerle bölünen yavaş katatonik el kol hareketleriyle sohbet ediyor—Yakınan çocuk bağırtıları yayılıyor Serseri Top Oyuncularının Gecesinde.

“Paco!—Joselito!—Enrique!—”

“Bir *ver Luckees!*”

“Nereye gidiyorsun Miister?”

“Ezdin mi kafaları?”

Bir smokinin üzerindeki kirli bir ağız dumandan halkalar üflüyor gece karanlığına, “TRAK SİGARALARI İÇİN. ONLAR SİZİ SEVİYOR. TRAK HER BİRİNİZİ SEVİYOR. HER TRAK SİZİ SEVİYOR. TRAK İÇİN. EMRİNİZDE. TRAK TRAK TRAK.”

Los Vagos Jugadores de Pelota durgun ticaret sokaklarında fırtına koparıyor—Sivil Muhafızlar temkinli bir şekilde dönüyor ve çadır kapılarını açarak boş bir arsadaki yengeçlere bakıyorlar—Serseri Top Oyuncuları ‘Hey Kıro Düğmeye Bas’ı çalabilir çünkü ve bir milyon delikanlının gümrükleri yıkmasına, Tarzan gibi haykırıp sarmaşıklarda salınarak ormandan çıkmasına, iniş yapan tehlikeli tenekeden uçaklara ve roketlere çarpmasına, kamyonlardan ve muz sallarından atlamasına, dağ rüzgarının kara tozunun içinden gırtlaktan gelen ölüm gibi saldırmasına yol açar bu.

Trak tabelaları bir gece yarattığı gibi kıpırdanıyor ve patlayarak mavi alevlere dönüşüyor, “TRAK SİGARALARI İÇİN. ONLAR SİZİ SEVİYOR. TRAK HER BİRİNİZİ SEVİYOR. HER TRAK SİZİ SEVİYOR. TRAK İÇİN. DOYURUR. EMRİNİZDE. TRAK TRAK TRAK.”

“Vagos Jugadores de Pelota, *sola esperanza del mundo*, Kesme Kenti’ne götür onu—Yeni koşullara karşın Uranüslüler sokak çetesi doğdu, söz hatlarını kes, zaman hatlarını kes—Kesme Kenti’ne götür onu, *muchachos*—‘Dakikalar kaldı gitmeye’—”

Cangıl istila ediyor Yer Yiyen Hastalığı bulaşmış armadilloların terk edilmiş köşklerde sıçradığı yabani ot бүрүмүş parkları ve katatonik kireçtaşının içindeki Bolivar kurtarıyor orayı—Su geçitlerine ve yüzme havuzlarına candirular^[4] doluyor—Albinolar güneşte gözlerini kırptırıyor—çürümüş nehirlerin ve çamurlu düzlüklerin ağır kokusu—değişmeyen son derece bataklık delta—

güzel mor solungaçlı Yeşil Çocukların kimyasal bahçeler yetiştirdiği çöp adaları—kederli zamanlarda büzülen son kartpostal. Mırıldanan orgazm hapı bağımlıları güneşin altında kemiksizler, yengeç adamlar canlı canlı yemiş onları—kederli zamanlarda büzülen son kartpostal. “Yönetim Odası Raporlarını hep Nesne Polisi tutar—Unutmayın bunu *Señor*—”

Turizm Bakanlığı’ndan döndüğü zaman odasını arıyorlardı—Kağıtları ve belgeleri hışırdatan bahar rüzgarı gibi hafif ve soğuk parmaklar—Birisi bir kimlik gösterdi hızla karanlık suda parıldayan bir balık karnı gibi—

“Polis, Johnny.”

“Kampçılar,” anlaşılan—“Kampçılar” her devlet dairesine girer ve direktifler vermeye ve büroda notlardan oluşan bir ağ örmeye başlarlar—Bazılarının operasyonu yasal ve narkotik dışı kılacak yüksek kaynaklarla bağlantıları vardır—Diğerleriyse Emniyet Fotoğraf Müdürlüğü’nün temizlik depolarından ve karanlık odalarından çıkmış ayakkabı bağı operatörleridir—Yüksek sesle ve amonyak yayan delice direktifler verirler ve yollarına çıkan her şeye el koyarlar—Narin bürolar kum fırtınası gibi savrulur—Bozulmuş yağ skandalı gelişme bölgelerine kaydı tümüyle—

Bradly bambu hasırından bir kulübeye çakılmış ilanı okuyordu—İlan kitap sayfası büyüklüğünde beyaz bir kağıda basılmıştı:

Seks Ve Rüya Kurumu Hatlarını Kesin //

Trak Hizmet Hatlarını Kesin //

Kıskaçlar canlandırmaz //

Gelmek Juma Miister Artık Yağ //

Yanki doları için mi çalışıyorsun? //

Kendi yararın için Trak //

Sıtmanın sessiz kanatlarının altında bir el dokundu birden omuzuna: “*Documentes, señor. Passaport.*”

Pasaportu bütün herifleri şeker gibi çekerken altın dişler parıldadı hafiften kuşkulu hırıldamalarla: “*Passaport no bueno. No en ordenes.*”

Pasaporttan bir şey anlamayan aynasızlar bir ağızdan nağmeye başladı: “*Comisaria! Comisaria! Comisaria! Miister a la Comisaria!*—*Passaport muy malo.* İyi değil. *No bueno.*” Tipik görüntüler sızıyor. Comandante yağ sıçramış yeşil bir üniforma giymiş ve kımıldadıkça demir kokusu yayıyor—Küçük bir otomatik tabanca belindeki metal izlerinin üzerinde kımıldıyor mavi kıvılcımlar bırakarak—Kılıksız memurlar şıp diye damladı hemen ellerinde raporlar ve belgelerle.

“*Si*, genel levhaları okumak *permiso*. Ama bu”—örgü bambu duvardaki beyaz duyurunun üzerini eliyle kapattı—“özel bir dava.”

Şapkasının siperliği yeşil bir adam öne çıktı: “Evet. Buna böyle denir: “Dava hazırlama”—Hepsi dosyalarda, Gelişen Bölgelerdeki Trak Seks ve Düş Kurumu’nun bozulmuş yağ skandalının tamamı.”

Herif bir dizi dosya gözü ve dolabını gösterdi—küflenmiş suspansuvar ve klor kokuları yayılıyordu polis terminalinde. Comandante gazetenin arkasını çevirdi küçük kahverengi eliyle: “Çok siyasi bir şey bu—Sırf teknik kalmak en iyisi.”

Rio Bamba’da Chimborazi’nin soğuk anısının altında gizlenen İsveçli bir uçkağıtçı, esrar perdesi para verilmedi diye kaldırıldı, herif için uzak cinayet parmakları düşünen dünya çeteleri, bu zanaat bir Çinli çamaşırhanesinin arka odasındaki Tang hanedanı tarafından geliştirilmiş. İsveçlinin yapacağı tek bir şey kalmış: Paravan şirketlerin falan ardına gizlenmiş “gelişme bölgeleri” konusunda namuslu bir gri fötr şapka itirafında bulunmak. Herif gri fötr şapkalı Kızılderilileri 1910 yapımı bir slayt projektörüyle şaşırttı ve bu görüntüyü kara gözlerde ve mavi dağ buzunda ve siyah suda ve sidikte ve lamba şişelerinde, koyu bürokrat gözlüklerinde, tabanca namlularında, vitrinlerde ve kafe aynalarında yansıyan bir milyon parçaya böldü—Bu parçalı görüntüyü bir gri fötr şapkaya bakarak ölmüş bir büzülmüş kafatasının gözlerine soktu. Ve büzülmüş kafa ışıdı: ŞAPKA. .ŞAPKA. .ŞAPKA. .ŞAPKA. .ŞAPKA.

“Zıplayan bir şapka bu” dedi.

Şapka hatları herifleri bozabilecek bir şey oluşturduğu zaman orgazmdı bu—Ve herif bir misyonerin karısını kaptı ve kadını pornografik slaytlarla filimledi—Ve kadının kafasını alıp anti seks ışımlar için kullandı—Koprofiliyak^[5] ve elektrik nefreti gibi kusurları bulunan diğer birtakım anti seks kafalar daha aldı—Ülkenin Seks ve Düş Kurumu’nu tezgahladı. Ve kurşun bir silindirin içinde gemiyle İsveç’e geri dönüp Trak Hizmetleri’ni ve Trak Şirketi’ni yarattı.

Trak bir slayt projektöründen Çinli çamaşırhanesine kadar çok uzun bir yol kat etmişti. Ufaltılmış kafalar Gothenburg müzesine bağışlandı ve nispeten zararsız yayılmalar orada kitlesel bir seks alemi şeklinde sonuçlandı.

Vagos Jugaderos, *sola esperanza del mundo*, Kesme Kenti’ne götür onu. Trak Ana Merkezi’nin siyah obsidiyen taşından piramidi.

“Bu mükemmel üründe, beyefendiler, tercih edilen müşterilerine karşı tam bir moleküler çekim gücü vardır. İmalatı ve düşen ürün satışını zorlayan biri mi var? Rekabetçi eliminasyon yöntemi bu değildir. Bizim ürünümüz müşteriye kesinlikle bırakmaz. Biz servis hizmeti satıyoruz ve tüm Trak ürünleri tam bir servis hizmeti gerektirir... Bir yarışmacının servis hizmeti, Trak cinsinden diğer soylu servislerimizin karşısına yenilip yutulmaz bir rakip çıkaran bir antibiyotik gibi fonksiyon görür... Bu yalnız bağımlılık yaratan ilaçlardan biri değil bağımlının eee koşullarında ve hantal bir iskelet durumunda tümüyle gereksiz olanlar da dahil tüm fonksiyonlarını devralan bir bağımlılık oluşturan türden bir ilaçtır. Adamı sonunda bir larvanın son derece çaresiz durumuna düşürür. O zaman hatta hayatını bile Trak servisine borçlu olduğu söylenebilir...”

Trak İmtiyazlı Bölgesi, Hüristan Birleşik Cumhuriyetleri’nin içinde ve çevresindeki neredeyse tüm bölgeleri kapsar ve, Trak İmtiyazlı Bölgesi’nde cereyan eden tüm vakaları Trak Polisi takip ettiğinden ve neyin İmtiyazlı Bölge meselesi olup neyin olmadığını kimse bilmediğinden, siviller de suçlular da tek bir Trak sözcüğüyle sivil mahkemelerden alınıp bilinmeyen yaptırımlara devredilir... Trak personelinin rapor toplantıları düşük basınç bölgesi gibi diğer olaylarla senkronize edilir... Trak kişilerinin fiilen neredeyse tüm raporlarını kapsayan raporuysa Benway veriyordu... İmtiyazlı Bölge bazen de başka kişiler ve alt türden Trak muhafızlarının arasındaki vakalardır...

“Mexico City’nin varoşları—kesinlikle baş edemez ortalıktaki muhafızlarla—Bana bu dili öğretecek beceriniz var mı? Lütfen örneklerle gelin—”

Ölüm kokulu yatak resimleri—Anlamsız işbirliği—Bankadaki leş—Pasaport kötü—Ortalama düzeyde parçalamış köpekler—Anlama parası: Cesetler asılmış pantolonlar açık Monterrey’i tahrik eden kokularla—İleride net ve yüksek sesli çıplak kartpostalları ve bebek ayakkabıları—Bir adam 1929’da külotuyla bırakıp gittiği çocuğu sıcak sıcak soyduğu bir şeye geri dönüyor—Butları çarptı yatağa kıcı yukarı bakarak atladi—“Geçir Johnny”—Kâse yarık—ziyan etmeler—Termodinamik eve doğru sürünüyor—boş eller oyunu—yatak resimleri ölüm sonrası soru—leş kokusu keskin.

“Miister, pelte şey kazanmak siz—Bunu mu bekliyorsunuz?”

Gerzek zevk sokakları—balık kentinin obsidiyen sarayları, hava kabarcıkları yavaş yavaş çarşafi döşemeye kıvrıyor orgazm fosillerinin peşinden.

“Denizanası gibi bir şey kazandınız Miister.”

Gözleri verilen avantajları kapmış küçük kediler gibi sakın ve hüzünlü: “Ve ben adama dikkat ediyorum dediğimi söyledim—Sizin pis filmlerinizde son kez asılmış—Şov işinde üç bin yıl kalsam da bunun gibi bir rutin için asla hareketsiz kalmam.”

Yeşilin sokak çocuklarıyla acımasız gerzek gülümsemeler ve ışık geçirmez amber beden, aromatik yasemin dışkısı, zevk iğneleri soker pubis kılları—belkemiğinin böcek zevklerini sağlıyor—yumurta çatladığında yedek terminal et.

“Burası kötü yer Miister—Johnny için son sikiş yeri burası.”

Gerzek ölüm spazmlarının gülümsemesi—yavaş bitki çürümesi herifin amber etinin filmi—yumurta çatladığında ve yırtılan belkemiklerinden beyaz su fişkırdığında hep orada—Ağzından karbondioksit ve menekşeler fişkırdı—Oğlan indirdi paslı siyah pantolonunu—kirlenmiş çarşafın hoş küf kokusu—giysiler kırmızı çini döşemede yağdan kaskatı—çıplak ve huysuz onun sokak çocuğu duyguları bir avantaj kırıntısı kapmak için odanın bir orasına bir burasına fırladı—

“Benimle geliyor musunuz Miister? Son sikkiş.”

Tuhaf bir renk geçiyor gözlerinden manzara farklı, tüm ölüm lağımlarıyla şeffaf yüz—Kalkık siklerden fıstık kokuları yayılıyor helaya—tavan vantilatörünün altında kirlenmiş çarşaf—panjurları kapatılmış odaların spektral şehveti—Yatağında bir gömlek bıraktı.

“Jimmy Sheffields eskisi kadar iyi hâlâ.”

“Müşterilere cank servisi yapıyor Miister—Doktor Benway avantajları böyle kaptı—Özel yetiştirilmiş tıpkısı dikkat bu: Yumurta radyo vericiyi çatlatıyor—Sıçan belkemikleri mantar eti topluyor—Oğlan odanda kırıntılar için indirip durdu—Çaputu bitkiden bedene giydirdi—İndirdi pantolonunu ve siki.”

“Kimsin sen—Gemim—“

“Helada yayılan kokular—Bir çürümüş yaprak yığını Miister.”

Ölümün Kutsal Lağımları—Oğlan indirdi bataklığın altında selvi sallanıp duruyor kirlenmiş

çarşafın içinde—(boş tarlalarda yaya yola çıktı—varoшта küçük bir kulübe—Yazar ikimize de baktı herif eskisi kadar iyi.) Gerzek resimler girmeye başladı—

“Dizleri çenesine kadar jel gibi bir şey kazandınız—acıklı küçük sulama kanalı—omuzdaki papağan o kalbi dürtüyor—Felç olmuş, kıvranıyor filmlerinizde son kez—Benden belimin aşağısından—Yeşilin sokak çocuklarının böyle bir manzarası karşısında kesinlikle hareketsiz kalmam—O çocuğun gazını ve menekşelerini koruyacağı tuttu—Bu spot avantajlar Sel Basmış Toprakların bir şalterinde hep birlikte çalışan kahverengi eller—Siklotron sıçıyor bu karakterleri—Her imajla bir ortalama koku düzeyine gel—Kötü kokular diğerlerinden yüksek—Jimmy Sheffields yine hep iyi—Sokak çocuğunun nefesi dikkat çekiyor—Bunun gibi jel rutini—Yumurta çatlarken belkemiklerimiz özel fosil orgazmı müşterilerine hizmet veriyor.”

Gaz lambası ışık sıçrattı kırmızı ve beyaz çizgili tişörte ve kahverengi tene—Pantolonunu indirdi—Pubis kılları genç kalkık sık çamaşır kokularının ağırlaşmış iç çamaşırı vantilatör esintilerini kesiyor—ikinci rüzgarı tentenin dalgaladığı yerde—

“Bunun gibi bir rutinle mi fizikselleşiyorsun?—İlginç bir şey göstereyim sana: Hastalıklı beden Johnny için çılgın bir son sikiş sunuyor—Film yatağın üzerinde biliyorsun, gözler yuvasından fırlamış—Çıplak şeker dolanıyor odada, yeniyetmelik imajının kırıntıları, Panama’da sıcak meni—Sonra çocuk sigarasını fırlatıyor ve bir dolabın içine çekiliyor—Farklı gözleyen *kim*? Kimsin *sen* onların gözleri yuvasından fırladığında—Adamotu kokuyor hela—Çocuk indirdi ve çocuk uyanıyor felç olmuş halde—Unutma sadece bir ziyaret var: Demir çatı—giysilerin altında kirlenmiş çarşaf—yara dokusu—panjurları kapanmış oda—yiyeceklerin kötü kokuları—Eskisi kadar iyi olmaktan o kadar uzak değildim—Obsidiyen o herife varmadan önceki simsar—Bir yengeç dışarıya koşuyor şiddetle—Boş arsa gibi bir şey kazandınız—küçük acıklı parça değil mi?—çocuk yüzü, yeşil eşarp—filmler üç tane—Ben ölünceye kadar anlayacaksın asla hareketsiz kalmayacağım bir iş, ve böyle kaptım işi—Pantolonu inince son sikişini satan Yeşil Pasaport sokak çocuklarını tanımaya çalışmayı bırak.”

Kentlerin tozu ve rüzgar yüzler Dünyanın Sonu’na geldi—titreyip dünyanın sümüşüne dönen, bulutlarla sıırıslık uzak şafaklardan seslen.

İkinci rüzgarının peşinden giden mendilde toz attırık—siyah fötr şapkanın altında ağır kokan iç çamaşırını çıkardı—Gaz lambası ışık sıçrattı 22’lik tabancaya, hoş bacaklara kahverengi tene—dolapta birbirine sürtünen giysiler sert—diğer ikisi seyrederken huysuz—Yabancı pantolonunu indirdi—Kahverengi eller göğüse fişkırttı—

“Zaman satınalan birini bul—İşi başlat—Aynı konum altında görüntü—Savunma yerini değiştir—”

Johannesburg’da bir varilköye hizmet veriyordu—Müşteriler siktirik zenciler bir fincan dejenere—ertesi gün meni fişkırttı Johnny gibi—Ağzı yemekli attırık emiciler senin içinden akıyor—Bu özel yetiştirilmiş tüküren pamuk servise dayanıklı bir tatlı galetanın radar ışınıyla gidiyor—Canksızlıktan titreyen herif senin gazetecine dedi ki seks okşamaları eroin kıtlıklarında geldi bize—Paranoid sabık Komünistler oradaydı—Sürtünmüş Moskova kireçtaşlarının tirbuşon hareketiyle girdi bana—bozuşma bilardo maçının ziyanlıklarıdır—Meksika konusunda sinirli—Şimdiye kadar bizim uzakta gevşek bir kentimiz vardı, 1920’ler soluk ve kesik kesik—İz sahte dibe bir parmak kala bitti hep ebediyen—

“Radyo vericisini parçaladılar—Sıçanlar postayı kaçıırıyordu—Monterrey’in kuzeyinde bir yerde

savaşan kuvvetlere rastladık—Belkemiği kliniğini zapt ettik ve jel diye tutsakları pişirdik—sarılğan üç uzantıyla tahrik etmekle suçlandık—İlki senin gardını düşürdü herifin ağzı kanıyor—Çaputları giy—Bunun sergilenmesini beklerken indirdi pantolonunu ve ben spektroskopa geldim—Onun kokusu çürümüş yaprak yığını gibi gelir sana, pantolonlar Panhandle rüzgarlarında çekiliyor—Ve biz Kutsal Pamuk Koruluğu’nu boyladık—Yaşamanın tek yolu bu—Bataklık selvisinin altında attırık—ve sikimin hissettiği sıcak bahar rüzgarı—(kara bataklık suyunda bir ölü kuş)—Herif ağaçlarda sallanıp duruyordu, beş kez geldi kuru çamaşırlarının içinde.

“Herif bana geri yerleri düzeltebileceğini söyledi—varoşta küçük bir kulübe—sana sabitlenen soluk mavi şekersi gözler—Yazar ikimize de baktı ve gülümsedi bir alçak basınç alanı, elinde değiştirme kağıdı—resimler içeri girmeye başlamadan önce zayıf ve kesik kesik: “Tanrım Tanrım benim oğlanı gördün mü sen çocuk bacaklarını çenesine kadar kaldırıp da sulama kanalının yanında pompalaya pompalaya fişkırtırken?”

“Tüfeğimi boşalttığım zaman ilaçtan felç oldum—Bu spazmlarla kıvrılırken gerçek dişi belden aşağımdan boşalıp çıktı—Darmadağın eden özel tip seks telgraf direğinde sallanıyor—Ve sonra kıymıklanmış pembelerin karnavalındaymış gibi hissettim—

“Soğuk dağ çatikatında gölge yapıyor—Ve çocukla beraber onun kilerine gittim—Sikini bütün gece boyunca hep kalkık tutan o çocuğa neler olduğunu merak ediyor musun?—Bir adam mavi dağlara bakan bir şeye geri dönüyor—Her gün aynı şey—Bok evinin duvarlarında dünya mesajları—Sik kireçtaşı fişkırtıyor—Yaz şafağı çocuk taşığı kokuyor ki buydu bu—Bir sürü hemşerinin birlikte çalışmayacağı bu yer—Ben yapmadım—Nevale peşindeydim ve çocuklara sızlanmaya karar verdim—Sizin molozların arasında Yeşil Ana’yı bulduk herifin terk edilmiş sikinden çıkma başka bazılarının yanı sıra—İğrenç başkalaşım ve bir siklotron sıcıyor bu karakterleri—(Senin bir ipin olmayacak öyle mi?)—Galiba çok fazla tarımsal şey istiyorum—

“Ortalama bir düzeye gel de şu moruk ineği safta tutalım—Soğuk içeceğe bir imaj kat olur mu?—Islak halde yat uyu yine böylece kalkık sike gereken özeni göstererek—Bak, kocaman ordular geliyor ve herif oturmuş bana kuş avlıyor—Sessiz ve sallanan şeyler düşünüldü ve zor ayrıldık—Öteki tarafta teklere parçalar ekleyip elimizden geleni yaparak—Çiftlikte tavanarası gece ve gündüzleri hep onun ince pamuklu pantolonu kokuyor—Uyandığında görülmemiş bir manzara diye yutuyor bunu.

“Jimmy herifin söylediği *bir şeyi* yapmakla meşgul—çocuklar kömür tozuyla yol yol olmuş—Galiba çok şey istiyorum—(Senin bir ipin olmayacak öyle mi?)—Evet şimdi yatak odasında bekleyen o çocuk beli gelmiş siki ıslak uykuda—gülümseyiş onun apışarasına bakıyor—Yavaşça soyundu ve dokun o şeye—Sert bir şekilde fırlıyor—Sikinin parıldayan ucunda döndürüyor beni—O pis odadaki koku yapışıp kalıyor ona sanki—Derisi sıyrılmış ve soyunmuş halde geldi gizli darağaçlarına—Aşağıda kapılar açık hayalet suikastçıları gebertmek için—Meni kokusu beyinde yığılıyor—Zalim gerzekle Jimmy gülümsüyorlar kulübelere Jimmy’yi kokaini konusunda şaşırtan aynasızlara—Bir pijama kordonu buldu ve çocuğu bağladı—Jimmy orada yatıp onun balını emiyor—Adamotu Pub’da kafayı buldurmuşlar herhalde—Rock’n’rolcu denenler darmadağınık bir stüdyo yatağında hin espriler yapıyor eskimiş ayakkabılarla ve birinin cüppe diye giydiği bir paltoyla—Oğlan uyanıyor felç olmuş hapiste—Kullanmayı hiç öğrenemediğin ismi seçtin—Satılabilir mallar seni doğrudan bağlantıya sokuyor ortalama düzeye gel—Fiyattaki kurumuş attırığın kokusu—Çatıdaydım ne tatlı genç nefes geldi zaman satınalan birinden—

“Beyaz alevler içinde dış kapı—Çıplak uyanan çocuğa bir erken yanıt—Karın üstü yatmış öyle mi?—Ah işte ve demir serinliği var ağızda—Gel de bu gece kemik buran spazmlarda gör beni—Gümüş ışık ilginç bir şey patlatıyor—Çocuğun yüzü daha genç tabii—Kendi adamlarına karşı bir ortalama düzeye gel ey çatlak—Bekle birazcık—İyi değil bu fiyata—Beş kuruş etmez eski bir cank istiyorsan bir tanesini dene bir bedeninin olmadan çılgınlık atarak—İki yıl geçmiş operasyon biteli—Bitirdik mi? Evet kapanış kim?-*Quién es?*—Kadın donu giymiş bir oğlan dolaba çekilirken dünyanın sonu—Benim oğlan bir sürü hoş yöntem dener yatakta—Biliyorsun—Gözler yuvasından fırlamış—Kokain ve sigara ve başka? Rektum açık, kaslı sıcak oğlan azmış ve yeniyetme görüntüsü çiseliyor—Panama’da sıcak meni cinneti—Gözleri yuvalarından fırladığında hoş manzaralı demiryolları—Yanıtı biliyor musun?—İki göt deliği ve bir adamotu—Her zaman yapacaklar—rock’n’rollcular karşı konulmaz kıza hin espriler yapıyor, kadınlar tuvaletinde kışkırlarını siliyorlar—Ve çocuk arsenikten felç olmuş ve dişetleri kanayarak uyanıyor—Unutma sakın özel türde sadece bir ziyaret var—Beden sıvısı vampirleri buzun çürük kokusu—İyi değil *no bueno* tamamen ya da kısmen.

“Besin değişiminin nedeni yönünden anahtarları tekrar almak zorunda—Harbi gerçek şu ki bunun gibi yargıçları kapatırlar—Dankmoor’daki vekil doktor fazla semirtmiş seni ben ölünceye kadar anlarsın—Herifi kim asmış araştırmayı bırak—Bir şans daha var mı? İspanyol tuzağına geri dön, çirkin suratlı karı yaraya kurutma kağıdı sarıyor—Boynun kırıldığındaki şok artık geride kaldı—Bu otel odasında çoktan ölüsün tabii—Çocuk bacağını uzatıyor, siki fırlıyor—Fakat ah evet yanan böcek kanatlarının cızırtısını görüyorsun—”

Öğle vakti güneşte gömleği açık Kiki yürüyor—Kıvrınarak çıplak durup tükürüyordu gelgit düzlüğünde çıplak ayağı bir köpek dışkısında—dalgaların tekrar İspanya’ya sürüklediği performans sayfasını tekrarla.

Erken yanıt

Vadesi geçmiş çekler başlara çalınıyor her tarafımızda top parkının yanındaki yeşil alanda—Gel otuzbir çek—pasaport satan makinalar—Jimmy North End yolunda yürüyordu—(Arabaları çeken ağır çekim atlar—kömür tozuyla yol yol olmuş çocuklar)—bir alçak basınç bölgesi ve rüzgar çıkıyor—Dünyanın Sonu Tuvaleti’ne geldi ve geniş omuzlu, sokak ışıklarının altında parıldayan siyah gözlü, kırmızı beyaz çizgili tişörtünün içine kalın bir eşarp tıklı bir oğlanla tanıştı—Oğlan yatak odasında giysilerini soyundu ve yatağa çıplak oturup pubis kıllarının arasına sigara dumanı üfledi—Siki dumanların arasında dikildi—Sustalı bıçak gibi gözleri kısıldı, Jimmy giysilerini katlarken gülümseyerek seyretti ki tam bir gülümseme değildi—Kaba ve soyunuk, çıplak şimdi siki nabız gibi vuruyor—Jimmy anahtarını çıkarıp ağzına koydu ve metal tadını hissetti—Öteki sigara içerek sessiz oturuyordu—Kaydırıcı bir damla sikinin ucundan yavaşça süzülürken sokaktan gelen ışıktaki parıldadı—Artan rüzgarla panjurlar takırdadı—Bir çürümüş meyva kokusu yayıldı pis odaya, gölgeden arabalar geçti pembe duvar kağıdından—

K9’un Sheffield Arms Pub’da bir randevusu vardı fakat kısa dalga bölgede silikleşti—Solda bir yer mi? Yoksa sağda mıydı?—Üzerinde mi? Uzağında mı? North End Yolu mu? Boş pazar tezgahlarının arasından geçti, panjurlar takırdıyordu—Rüzgar onun önünden geçtiği cephelerin örtüsünü kopartıp kaba ve soyunuk hale getirdi—Dünyanın Sonu’na gelmişti rüzgar boş zaman semtlerinden eserken—Sheffields Arms yok—Gölgelerle dolu odasına döndü yine—İşte çocuk yatağın üzerinde oturuyordu bir gülümsemeyle ki tam bir gülümseme değildi—Lavaboda bir çocuk onun diş fırçasını kullanıyordu—

“Kim bunlar?”

Çocuk lavabodan döndü “Beni hatırlamadın mı?—Evet öyle bir şekilde tanıştık ki”—Elindeki diş fırçası kanlanmıştı.

Jimmy yatağa rektumu sızlayarak oturdu—Ötekisi bir sandalyede duran eşarbını kaptı ve parmaklarının arasından geçirdi Jimmy’ye zalimce gerzek bir gülümsemeyle bakarak—Jimmy’yi dirseklerinden yakaladı ve yatağın üzerinde karın üstü çevirdi—Çocuk bir pijama kordonu buldu ve Jimmy’nin ellerini arkadan bağladı—Jimmy öylece yatıyordu nefes nefese ve anahtarı emdi, ağzında metal tadı duyuyordu—Ötekisi Jimmy’nin vücudunun üzerine bindi—Ellerine tükürdü ve tükürüğü sikine sürdü—Ellerini Jimmy’nin kık yanaklarına koyup iki yana ayırdı ve rektumun üzerine biraz tükürük attı—Eşarby Jimmy’nin kalçalarının altından geçirdi ve Jimmy’nin vücudunu kendi sikine doğru kaldırdı—Jimmy hızla nefes aldı ve birlikte hareket etti—Çocuk eşarby Jimmy’nin vücudu boyunca boynuna doğru kaydırdı—

Bayılmıştı herhalde gerçi pubda çok fazla bir şey içmemişse de—duble denen iki brendi ve iki bardak arpa şarabı—Yabancı—ama tanıdık da gelen—bir odadaki dağınık bir stüdyo yatağında yatıyordu ayakkabıları ve paltosuyla—başka birinin paltosuyla—öyle bir palto ki hiçbir zaman kendine satınalamazdı—pudra mavisini bol bir tüvit palto—K9’un parası genellikle rehinci dükkanlarından ikinci el aldığı dar siyah Chesterfield’lere yeterdi—Giyim için parası çok azdı gerçi kendi deyişiyle “banker kılığında”—yani siyah takımlar—pahalı kravatlar ve keten gömlekler—giyinmeyi seviyorsa da—Şimdi burada öylesine bir paltonun içindeydi ki hiçbir zaman kendi başına sahip olamaz ya da giyemezdi—başka birinin odasında—yatak odasında—ucuz tahta bavullar açık—K9 şöminenin üzerinde tozlanmış iki anahtar buldu—sakin sakın oturdu ve kendi adını seçti—

“Kendi Jimmy’ni kullanmayı hiç öğrenemedin—doğrusunu yapmada geri kalıyorsun—eşarplı başkaları olacak onun arkasında—Biz seninle şarap kokan bir şekilde tanışmıştık—Beni hatırlamadın mı?”

Boğazındaki kan tadı da tanıdık—ve palto—başka birinin—kömür tozuyla yol yol olmuş—Yatakta oturan çocuk giysilerini katlamış her zamanki gibi—Öylece yatıyor nefes nefese bugünün başlangıcında—

“Rahat denebilecek bir yere girdim ve toptan satış bölümünde takılırken kendime sade bir mücevher aldım—ortalama bir düzeye gelen pazarlanabilir malları nasıl değerlendireceğimi öğrendim—erzaklar iyi—Kadın makul bir fiyat için çılgılık atmaya başladı—Ben çatıdaydım ve kadını kayışla bağlamak zorunda kaldım—Oturumları yapmadan önce zaman satınalan birini bul—İşi başlatırlarsa bir seçenek kalmaz mesela—Ucuza gitmesine izin vermeli ve bu sırada yeniden çılgınlıklar başlıyor—bir iki güvenilir hırsız—Benimle buluşulacak dış kapıda sürekli bir faaliyet vardı—müdahaleyi düşünen birine karşı kullanılacak erken yanıt—Bu zaman zarfında bir kez onu başka tarafa çevirmem gerekti ama normalde gezginci bir hırsız diyebileceğiniz birine—Çok modern ve gayet uygun yapılmış—Seçilmiş ceza ve mükafat eğlence—Üzerinde mi, uzağında mı? Yatağa karın üstü değil mi? Ah işte herifin arkasındasın eşarpla—1910’dan eller—Herif giysilerini çıkarmışsa seçenek yok—Ucuza gitmesine izin vermeli ve çıplak başlamasına.”

Giderek daha çok sıkıyor eşarp Jimmy’nin boynunu—Jimmy zorla soluk alırken öksürüyor ve tükürüyordu, yüzü kandan şişmişti—Belkemiği sızlıyordu—sert siyah kıllar çıktı birden bire her yerinden. Köpek dişleri deldi dişetlerini şiddetli bir diş ağrısıyla—Kemik burkan spazmlarla çarpıldı. Gümüş bir ışık patladı gözlerinde.

Paltoyu yanında götürmeye karar verdi—Merdivende yanından birileri geçebilirdi onu kiracı sanacaklardı çünkü çocuk vücut yapısı ve yüz olarak ona benziyordu gerçi daha gençti tabii fakat insanlar dikkatli değil ortalama bir düzeye gel—Dikkat et—

“Dikkat et—Çıkışları gözle—birazcık bekle—iyi değil bu fiyata—Dalgaları gözle ve uzun sayıları—dışarı çıkmanın faydası yok—istiyorsan dene—hepsi ceset olmadan çılgınlıklar atıp çırpınarak ölüyor—Yanıtı biliyor musun?—arsenik iki yıl: Operasyon tamamlandı—Biz arsenik ve kanayan dişetleriyiz—Kim?*Quién es?*—Yüksek sesli ve net, Dünyanın Sonu—ve zihninde geniş omuzları ve parıldayan siyah gözleri canlandırdı—gölgeden arabalar geçti pis odadan—Benim oğlan bavulsuz yatak odasında bekliyor orada Jimmy’nin gözleri yuvalarından fırladığında beni zalim gerzek bir bakışla tanıdığın yatakta—İpek eşarp sürtünerek yukarı kayd—Pubis kılları çıktı her tarafından ve tel gibi yırttı tenini—Gözler hep duyduğum bir kokudan ötürü kısıldı—Sıcak tükürük açık rektumunu yaktı—Ilık kas büzülüyor—Tekmelenmiş nefessiz kalmış öksüren ve tüküren delikanlının imajı film dumanında bulanıklaştı—dişetlerinin arasından bir yumruk yüzünde—kanın tadı—Ezilmiş vücudu diğer bedende yaşam fişkırttı—aynı dikilmeler gaz lambası—elektrikli kıllar çıktı kıkırda ve cinsel organlarında—boğazında kan tadı—Sıcak meni fişkırttı gerzek mambo—Panama’da bir çocuk soyundu—Kim?—*Quién es?*—Çürümüş yaprak yığını pis kokuyor beni tanıdığın yerde—gözleri yuvasından fırladığında hep hissettiğim koku—”

“Yanıtı biliyor musun? Arsenik iki yıl: 1910 Panama’sında Marihuana serserisi. Onlar hep yapacaklar bunu—Vampirler iyi değil karşı konulmaz Minraud kızı yüzünden çıldırmış hepsi—”

“Onların korunmak için olmadığından emin misin?”

“Gayet eminim—burada senin vücudunun özel bir amaç için ödünç alınmasından başka bir şey yok: (“Harika—İlerle buza doğru.”)—Kanda arsenik ve kanayan dişetleri—Özel türde ziyaretlerden oluşan bu serinin bağımlısı kesildiler—Bu zevkten bir ayakçı çocuk giysilerini çıkardı—Onun sikiğinin yara izi kalmış dokuları düzelttiğini gösteren belirtiler yeterince çıplak artık—Beden özsuğu vampirleri hiç iyi değil—pislik hepsi—buzun tatlı çürük kokusu—onların yararı kendilerinden iyi değil—Her şey ‘iyi değil *no bueno*’ diyor sana tamamen ya da kısmen.”

“Besin değişiminin nedenleri tamamen ilgisiz değil—Harbi gerçek şu ki hakimler elektrikli sandalye gibi—Yıllardır hep Parker kullanırdı—Cinayet Eylemi sırasında şimdiki besinle semirdi ve ötekiler işi kaptı—Ve bunun ardından her halükârda idamın kaldırılacağını vaktinde düşün, bütün Büyükbaşlar idamı kaldırmayı kabul etmenin karşılığında bir pazarlık yapmaya kalkacaktır—Yüce gönüllü mü? Hiç değil—Bu konuma sürüklenmekten hiç uzak değildim—”

“Hızlı hareket etmek lazım—Onlar ulaşmadan o simsarı hemen enseleyelim—Herife bir kıyaktır bu her halükârda—”

Simsarı Socco’daki bir kafede buldu—İri kaslı bedeniyle gayet cüsseli ve kısa kesilmiş beyaz saçlıydı—K9 gölgede durdu ve herifin düşünce perdesini çekiştirdi—Simsar kalktı ve dar bir sokağa girdi—K9 gölgeden çıktı yeni paltosuyla—

“Ah sizsiniz—Her şey yolunda mı?—”

K9 saygılı bir şekilde çıkardığı şapkasını silahının üstüne örttü—Şapkanın içine Yeşil Çocuğun kalın ipek eşarbını tıkmıştı—Kaba ve sessiz birinden başka kimse yoktu sokakta—Simsarın biriyle bir işi varken kulak mesafesinde durmak pek sağlıklı değildi—Şapkasını Simsar’ın karnının üç santim yakınında tutarak ayakta duruyordu—Soğuk gri gözlere baktı—

“Her şey gayet iyi” dedi—

Ve Japon güreşçilerinki gibi sert ve güçlü karna üç ‘Polis Special’i sıktı—Simsar’ın ağzı birden açıldı gelmeyen nefesi solumaya çalışarak—K9 ona bir üç tane daha sıktı ve kenara çekildi—Simsar çöktü, duvarın üzerinde kaydı ve devrildi yüzü yukarıya dönük ve donuk gözleri havaya bakarak—Lee yanan şapkayı ve eşarbi bir dışkı yığınının üzerine fırlattı ve barut dumanları salan ucuz Avrupa giysisiyle yürüyüp sokaktan çıktı—İspanya’nın ve Piccadilly’nin etine doğru yürüdü—

“Rüzgar eller kabzaya—ben ölünceye kadar semirtilmiş senin anlayacağın—Yapmamız gereken iş ve bizim işi kapışımız—Şimdi kimin şöhreti bitmiş diye soruşturmayı bırak—“Bir değişiklik daha,” dedi herif, “dokunaklı bir durum”—Sen yine de—İspanyol tuzağına geri dön son perdesi herifin kurutma kağıdının altında.”

Kim? *Quién es?*—Mesele kapandı—Bu otel odasında sen İspanyol esintilerini yazıyorsun—Çocuk uzatıyor bacağını—Siki fırlıyor gaz lambasında—yanan böcek kanatlarının cızırtısı—Duy denizin sesini—çamur düzlüklerdeki küçük kulübe—erojen delikler ve biber kokuları—

Öğlen güneşinde gömlek açık pantolon inerken—karın üstü yattı ve bir sabun çıkardı—sabunu sokup sürttü—Nefesi hızlandı ve hareket etti sabunla birlikte—sıcak yaz ikindisinde herifin ayağından gelen koku—

Kim? *Quién es?* Bu sadece dünyanın sonu olabilir ileride yüksek sesli ve net—

Kiki solmuş resimde yürüyor—pantolon bacaklardan aşağı kayıyor bir kıvrınma hareketiyle çıplak duruyor ellerine tükürüyor—bir kova gülümseme fırlat—fısıldayan gelgit düzlüklerinde gençler faaliyette, pantolonlar inmiş, çıplak ayaklar köpek dışkısında—Dünyanın sokak kokuları sifon gibi çekmiş kırmızı beyaz çizgili tişörtü kahverengi Johnny’ye—tavan vantilatörünün altında çıplak uykunun o bayat sabah kokusu—İttirdi herifi karın üstü yavaş zevklerle tekmeleyerek—

“Şapkalı bir ölü turnikede zırvalıyor—Eskiden ben olan şey tersine çalan ses bandı—anlamsız işbirliğine diz çöken fosil orgazm.” Tuvaletten gelen rüzgar—“*J’aime ces types vicieux qu’ici montrent la bite*”—su borusunun yanındaki yeşil alan—pubis kıllarının arasına girmiş kuru yapraklar—“Gel otuzbir çek—1929”—Otomat makinalarının bayat kokusuyla uyandı—Gri flanel pantolonlu çocuk elinde birkaç santimle durmuş gülümsüyor orada—Gölgeden arabalar ve rüzgar geliyor öteki bedenden—Dünyanın Sonu’na geldi. Perdedeki kısa çocuk yuvarlıyor dudaklarını ve pantolonunu ve dünyanın tüm ülkelerindeki unutulmuş elleri—

Mendirekte kırmızı beyaz tişörtlü bir oğlanla tanıştı dönüp duran bir albatrosun altında—“Ben Kahverengi mi Miister?”—demir çatıda sıcak yağmurlar—Oğlan ağır kokulu donunu çıkardı—Aynı kalkmış sık fırladı gaz lambasında—Çocuk atladı yatağa, şaplak attı butlarına: “Geçireyim mi Johnny’ye götten? *Así como perros*”—Gerzek Mambo’ya kaynayan Rektumlar—Panama’nın şafak rüzgarında çıplak bir çocuk—

Sümbüller içinde gülümsüyor Yeşil Çocuklar—Çürüyen müzik sürünen sarmaşıklar ve kuş sesleri geliyor uzak düşsel ülkelerden—Yeni girenler o bayat yaz sabahı kokusuyla uyanıyor, bavullar hep açık Meksika’daki pirinç bir karyolanın üzerinde—Duşta yaklaşık yirmi yaşında bir Meksikalı, rektumlar açık, fenollü sabun ve kışla helalarının kokusu—

Yaz sabahı rüzgarımın diğer bedendeki izleri genç Panama gecelerinin yara izleriyle yan yana geldi—resimler patladı gaz lambasında—tuvalette dalgalanan açık gömlek—fırlayan ve dikilen sık—yüzünden gelen su—çocuğun narin sıkı götünde sızlayan seks—

“Bana geçirmek mi istiyon?”

“Derin nefes al Johnny—İşte giriyor—”

Koparılacak kadar olgunlaşmışlardı hep unuttular çok eskilerde kalmış ötesini göt deliğinde—kayboldular küçük zevk kırıntılarının ve yanan tomarların arasında—açık pencereden gelen bataklık kokuları ve eski gazeteler—çiğ et kokularının içinde çıplak rektumlar—paylaşılan yemeklerde ve hapishane yemeği geçirtilerinde birbirine kaynamış iki vücudun jenital kokuları—kumar makinası pasajları ve aynalar boyunca boş prezervatiflerin spektral kokusu—Unutulmuş gölge aktörü yürüyor yanın sıra—sabah göğünde Satürn dağ rüzgarı—Ölüm travmasından bitkin hoşça kal o zaman—bir çatı katına mırıldanan çuvallar gibi yığılmış orgazm bağımlıları—

Yağlı lagünlerde koku roketleri—gümüş pulcuklar düşüyor bir pis resimler labirentinden—rüzgarlı kent varoşları—Boş prezervatif, dışkı, kara toz kokusu—yırtık pırtık pantolonlar yere—

Kemik suratlar—kerpiç duvarlar boyunca yer yer ısırganlar dalgalanan açık gömlekler—savan ve çimen çamuru—Güneş gitti—Dağın gölgesi değdi yırtık pırtık pantolona—solmuş bir Panama fotoğrafında sessiz sokağın fısıltısı—“Bende var iyisi Miister” gülümsüyor tuvaletten—Orgazm arka sokak kokularını ve Meksikalı bir oğlanı sifon gibi çekti—Süzülmüş yeşil ışıpta uyandığı zaman ağır

kokulu donunu kesen devedikenini gölgeleri—

Üç çocuk suyun kıyısında yatmış karınlarını sıcak kuma sürüyor—Kalktılar ve yüzmek için soyundular—Billy hızlı hızlı soludu pantolonu düşüp de siki fırladığında bunun o sürtmekten o kadar uzak olduğunu fark etmemişti—Ilık suyu bacaklarının arasında hareket ettirerek tembel tembel yüzdüler ve Lloyd yürüyüp pantolonuna gitti ve bir sabun getirdi ve sabunu elden ele dolaştırdılar gülerek ve birbirlerine sürerek ve Billy meni fişkırttı sudan bir kubbe gibi çıkan zayıf kahverengi karnına fişkırtılar güneş ışığında küçük roketler gibi fırlıyordu—Billy nefes nefese kalıp suyun dibine çöktü ve çamurlu dipte yattı—

Sarmaşıklar sarılmış eski çardağın altında sıcak ikinci güneşinde yüzmek için soyunuyor ve göbeklerini ovuşturuyorlar—Lloyd elini giderek aşağıya sürüyor ve açık açık apışarasına sürüyor şimdi ve sırtıyor diğer ikisi bakarken ve Billy Jammy’ye tereddütlü bir şekilde baktı ve o da sürtmeye başladı ve yavaşça Jammy de aynısını yaptı—Suya girerken beyaz lekelerin sürüklenip gidişini seyrettiler—Meksikalı çocuk pantolonunu indirdi ve siki fırladı ve çocuk sırtarak Billy’ye baktı—Billy döndü ve yürüyüp suya girdi ve Meksikalı peşinden geldi ve tutup çevirerek onun apışarasına dokundu ve ittirip sığ suda sırtüstü devirdi, kahverengi kollarını Billy’nin dizlerinin altına soktu ve dizlerini göğsüne doğru ittirdi—Meksikalı bir koluyla dizleri tutarken diğer eliyle bir sabunu suya soktu ve Billy’nin kıkına bir ileri bir geri sürmeye başladı—Billy ürperdi ve vücudu gevşeyerek olacıklara bıraktı kendini —Meksikalı şimdi sabunu bir eliyle kendi sikine de sürüyordu —tel gibi sivri görünüyordu parlak siyah pubis kılları—Yavaşça sikini soktu—Billy derin bir nefes aldı ve birlikte hareket etmeye başladı—Fişkırtılar güneş ışığında göğsüne düştü ve suyun içinde böylece yatıyordu kanalın lağım kokularını soluyarak—

Billy sürünerek çamurlu bir kıyıya çıktı ve bir avuç sıcak çamur alıp sikinin etrafına sıkıştırdı ve Lloyd çamurun üzerine bir kova su döktü ve Billy’nin siki fırlayıp çıktı sıçrayarak eski çardağın altındaki süzölmüş yeşil ışıpta—

Kumar makinası pasajlarının bacaklardan aşağı kayan ağır kokulu külotları, sıcak güneşi hisseden rektumlar, gülüyor ve birbirlerini yıkıyorlar sabunlu elleri kasıklarında, ılık suyu dalgalandıran incili spazmlar—uzak ülkelerde tatlı genç nefeslerin peşinden giden mendildeki kurumuş attırığın kokusunu getiren esinti—Meksika’daki pirinç bir yatakta yumuşak küreler—çıplak—ıslak—fenollü sabun—gergin taşaklar—birbirlerine sürttükleri sabun kapalı bölmede “Mavi Cennetim”e doğru—diğer ikisi bakarken sırtarak—

Meksikalı kıvranarak pantolonunu indirdi ve çıplak durdu süzölmüş yeşil ışıpta, arkasında sarmaşıklar—Apışarasını Billy’nin kıkına sürüyor şimdi—Billy birlikte hareket etmeye başladı, rektumda kıvranan sik sürtünüyor içeride—

Ali kıvranıyordu dişleri meydanda sırtarak—Küçük kahverengi karnı ot şilteye çarptı—“Sen geliyor, Johnny?”—Ordu battaniyesinde güneş ışığı—rektum kıvrandıran yavaş sikiş dizler üzerinde “*así como perros*”—elektrik ikindisiyle çatırdayan orgazm—manyetik girdaplarda birbirine yapışan bedenler—Bağırsaklarında kıpırdayan sık, rektumu kıvranırken sıcak spermi hissetti vücudunun derinlerinde—

Bir tekme vurup onu karın üstü devirdi—Meksikalı dizlerini tutuyor onun—Elindeki sabunu suya daldırdı—sikini sokup ittirdi gülerek—Vücutlar birbirine yapıştı güneş ışığında tekmelenmiş rektum sümüğü kokan esintiler—gülen dişler ve biber kokuları—“Sen hissediyor ateşli hızlı Meksikalı

çocuk çıplak Mambo tepeden tırnağa kadar Johnny... çıplak bacak kıllarında toz gergin kahverengi taşaklar kış çok sıcak... Ne kadar süre çok güzel sikelim istersiniz Miister? Beden hastalandı pis resimler çok hoş sikiştikten usandık boktan bir halde Mister.” Çatı katı penceresinden görünen hüzünlü hastalık görüntüleri sana bir şey söylüyor “*adios*” ilkokul giysileriyle çok uzak kapalı yatakhane fragmanlarına dalgalarla vuran eskimiş filmler sayfa dışı lekelenmiş tuvalet resimleri bulanıklaşmış çürüyen parçaları “Çilli Bacak”ın yatakhane sabahı sular damlıyor yüzüne hastalıklı ses öylesine bir acılı ki “Kıvılcımlar” diyor size New York üzerinde. “İşi burada mı yaptım?” Bir dürbünle gözleyebilirsiniz eskimiş filmimizi karanlık titrek çok uzaklarda bir büro çekmecesinde saklı soluk sepya gülümseyiş eski bir takvimden düşen yapraklar güneş soğuk zayıf çilli bir çocuğun üzerinde katlanıp kaldırılmış eski bir dosyaya şimdi son incelemeyi bekleyen.

“Pis filmler labirenti ve otomat makinası bedeni solmuş fotoğrafta hile kullanıldığını fısıldıyor—IBM şarkısı Tirol nağmeleri çekiyor beş kuruş etmez türden paltolara—hiçbir delikanlıyı banyo bölmesinde bok kalıbının üzerinden almayarak—Bayatlamış filmlerinden şarkılarından çık Danny Deever kadın donuyla—Yitirilmiş yahut sapmış zamanlar uzun süredir boş mezarlık küflenmiş bir rehinci makbuzuyla—batakhane çukurundan Market Sokağına kadar sönüp giden fısıltı her türden mastürbasyonu gösteriyor—Özellikle çocuklar istiyor bunu.” Uzak rüzgarda 1920 rüzgarında gümüş kağıt ve toz. Eski mezarlığın tam karşısında bir zamanlar sahaf dükkanının bulunduğu yerde bir şeye bakıyordu çok eski zamanlarda.

“Kim? *Quién es?*—*Hable, señor*—Yüksek sesle ve net söyle.”

“Hepimiz yürüyüşü hoş Amerikan kadınlarının soyundanız—Ben cana yakın bir şekilde yetiştirilmiş kıvrak ve soğuk tavırlı gençlerin örneğiyim—Hepimiz tutuklamalar yapmaya yetkili ve size tam doğru rengi göstermeye yeterliyiz.”

“*Kayışla bağla kadını*—Limanlar artık bitmeden zaman satınalan birini bul—Bunlar çürümüştür işi başlatırlarsa mesela—‘Bir şans daha’ vermeyi kabul etmeye karşılık kör pazarlık—Yüce gönüllü mü?—Hiç değil—Tuzaga bu kadar var ve son odur—İşi başlatırlarsa mesela niyetleri nedir biliyor musun?”

“Manyetik 334’üncü Yasa’ya seks sözleri satan ölü genç beden ağır kokan iç çamaşırlarının içinde—Basit teyplerin sağlandığını gösteriyor efendim, demir tekrarı vasıtasıyla—1929 otuzbirinde sızlayan kış ve cinsel organlar İkarus’un kopuk kanatlarını dile getirdi—Kontrol sistemi beden fısıltılarının verdiği ten direktiflerinin yarısından kovulup eriyen buzun belleğine gitti—İspanya bölgesi—kanallar yüksek sesli ve net ileride—Vücudun çizgisi diğer iç çamaşırına tam uydu ve Kiki bir adım öne çıkıyor solmuş fotoğrafta—Panama gecesinin tozladığı hüzünlü görüntü.”

“Yani herifler Çinliler için idamın kaldırılması geçmişin savaşıdır şeklinde bir kafakol becermeden iyi düşün—İdamın kaldırılması yüce gönüllülük mü? Tamamen aynı pozisyon—Sonunda yılların değişmiş konumu tamamen aynı—Yapılacak mı?—Yapacak mısın belki de tek başına? Bütün iyi şeyler bunun bundan başka bir şey olmadığına geliyor—”

Arka bahçelerin uzak şafaklarından ve kül çukurlarından seslen—turnikedeki davacı hayalet—Gölgeden arabalar ve rüzgar yüzler Dünyanın Sonu’na geldi—kirlenmiş giysilerde sokak ışıkları karanlık titrek uzak şafak onun gözlerinde. Orada karanlık odada hiçbir çocuğun olmadığını görmeye başladın mı? Çok uzun zaman önce bir şeye bakıyordu. Konumlar değişmiş mi?—Aynı pozisyon—Hüzünlü görüntü geriye doğru dönen zaman aracılığıyla dolaşıyor—Gelmek Juma.”

Selluloid kali vakası

İsim Clem Snide—Ben bir Özel Göt Deliği’yim—Her işi her kimliği her bedeni üstlenirim—Zor tehlikeli ya da düpedüz kirli her şey yaparım para karşılığında—

Karşımdaki herif pek bir şeye benzemiyordu—Eski filmler gibi pırpır eden uzun paltolu beyaz saçlı zayıf bir adam—Herif evrenin gelmiş geçmiş en büyük operatörü çıktı—

“Kendimi düşünmüyorum anlıyor musunuz”—Havana purosunun ucundan spiraller çizerek düşen küle baktı—Kül gri bir toz bulutu halinde çarptı dösemeye—

“Tam böyle—Tam zamanı—Tam zamanı—Bu dinini siktiğimin yeri tamamen yerle bir olsa da kendimi düşünmem—Ben novalar kurdum vaktiyle—Bir novada doğdum ben.”

“Evet Bay Martin, söylediğinizin hangi doğum olduğunu tahmin ediyorum.”

“Ben söylemem—Her vakanın peşinden gitmeliyim—Patlamış bilet pek zaman vermiyordu—Asıl mesele herifler benim işimi bozmaya çalışıyor—hikayeden herifler—eski boşaltma planındalar hâlâ—Eski boşaltma planı nedir biliyor musunuz Bay Snide?”

“Pek ayrıntılı bilmiyorum.”

“Asılma numarası—orgazm sırasında ölüm—gırtlak—Kemikler ve temel sinir sistemi falan yok—Sel Basmış Topraklara boşaltma—düzey yönünden kötü bir iş ve katılan Sammy’nin düzeyinde değil—hikayeden herifler benim işimi bozmaya çalışıyor—Ben, Bradly-Martin, kazık atmaya icat etmiş adam—Hemen yukarı çık—Şimdi görüyorsunuz beni şimdi görmüyorsunuz—Ben yola çıkmadan önce görülecek birkaç hesap—düzeltilecek birkaç şey ve siz de tam bu sırada girdiniz—Venüs Çetesi’yle, Bitkisel Adamlar’la temasa geçmenizi istiyorum ve o dinini siktiğim çürümüş yaprak yığını Times Meydanına ve Picadilly’ye saçın—O yeşil kancık için herhangi bir suç üstlenecek falan değilim—Herkesi gammazlayacağım ve bu gebermiş köy gezegeni sonuna kadar açacağım—Ben novanın sıcaklığıyla temizlenmişim bir kere—temiz bir radyoaktif serpinti gibi—”

Herif puro dumanının spiralleri şeklinde tüydü—Kapı çalınıyordu—Antwerp’ten gelen taahhütlü bir mektup—*Yumuşak Bilet* adında ve yazmadığım bir romanın film hakları için on bin dolarlık bir çek—Benim ajansım olarak çalışan ve hiç duymadığım birinden gelen bir mektupta benim *Masraf Hesabı* romanımın Danimarka’daki haklarını konuşmak için Kopenhag bürosuyla temasa geçmem öneriliyor—Barın arkasında pembe bir deniz kabuğu var—Kuzey gecesinde New Orleans cazı zayıf. Bir çocuk beyaz ipek bar iskemlesinden kalkıp elini kaldırdı: “Merhaba, ben Johnny Yen, şeyin arkadaşayım—Ee, hemen hemen herkesin. Kazadan önce daha fizikseldim şu çok ilginç resimden görebilirsiniz. Yalnızca kafam böyle bir jel haline geldi ama dediğim gibi yüzümdeki izlenimi diğer adamın gözleri aldı arabayı kafa kafaya çarptırıyordu ve Büyük Doktor (çok teknik adamdır) onu derhal ameliyata götürdü ve gözlerini çıkardı ve çabucak bir izlenim yaptı ve şak diye bana yapıştırdı gözleme gibi sonra ben kurumaya ve köşelerden kıvrılmaya başladım. Evet şimdi tekrar iş başındayım diyebilirsiniz; ve bende “siz”in her şeyiniz var ki seyircilerimden istediğim şey son damladır sonra başkasını getirin bana. Bu yer hermetiktir. Biz öylesine bir kuşatma tasarlarız ki kimse bizim çektiğimiz fırçayı geçemez diye düşündük, onlar düşündü. Şalter Sanatçı ben. Ah işte frekansım başlıyor. Devredeyim artık...”

Işıklar karardı ve Johnny zıplaya zıplaya dans etti gözlerinde Kuzey Işıkları’nın yanıp söndüğü

gogllarla ve kristalleşmekten korunmak için sürekli hareket etmesi gereken ve farklılaşmamış bir dokudan yapılmış bir suspansuvar takmış halde. Suspansuvarı bir penis çıktı ve pembe ışıkların içinde çözünerek bir klitorise dönüştü, taşaklar sıvı bir plop sesi çıkararak amın içine çekildi. Herif üç kez yaptı bunu seyircilerden gelen şiddetli “*Olés!*”lerle. Bara doğru çekildi ve sert mavi bir içecek söyledi. Üzerinde D yazan beyaz kristal parçaları Johnny’nin kopya yüzündeki yara izi çizgilerine göre şekil aldı.

“Tıpkı kanallar gibi. Kristaller düşünce belki de bir Merihliyim ben.”

Kafana saplanmış bir tornavidayla gebereceksin orada. Bu düşünce yani bifték üzerinden bakıyor bana ve açıklıyor yani tam burada kalan her şeyi. Kadın aynı zamanda Reich’cı bir psikanalisti. Hemen hemen kaybolur kabul edilebilir bir biçimde kalır size yüz.

“Benim yarık eylemimi keserek devam edebiliriz, ama *genug basta assez* zar düşer *hombre* uzun değış tokuş sokağına... Bu korkunç kazayı bir arabada yaptım Bentley’di bence onlar o kadar hoştur ki onlardan birini satınalırken ödediğiniz sizindir ve kimsenin bunu bizim elimizden alamayacağından emin olabilirsiniz. Tabii burada bizim göt deliğimiz yok anlıyorsunuz birisi gidebilir ve fiziksel olabilir. Yani biz idrardan kesinkes uzağız. Ama her şeyi fıftı fıftının ortasında gayet ince bir çizgi halinde daraltıyor ve bundan daha güzel olabilecek şey Gözdiş Amcam hep zina yaptığını söyler ama ben inanmıyorum buna ben ağır su keşiyim onun gibi... Neyse yani benim Bentley’deki kazaya geri dönersek birinde Bentley’deki zaten benim olan bir şeyimi aldım.

Yani biz bu korkunç kazayı geçirdik ya da daha doğrusu o geçirdi. Aman Tanrım neler söylüyorum? Benim ilk kazam değildi anlıyorsunuz her yıl yaralandım ya da her ay mıydı Aman Tanrım orta hatta kalmalıyım...

“Kurtulan. Kurtulan. Çocukluğumun ilki değil. Üç bin yıldır şov işindeyim ve hep burnumu boktan kurtardım. Ben Buz Çağı’ndaki Yamyam Acuze Kadınlar için dansçı bir çocuktum yahu. Hatırladın mı? Bütün etler mağaralara yığılırdı ve vücudu kireçtaşından etlerle kaplı Mavi Kraliçe kemiklerinizin içine girerdi soğuk gri bir bal gibi... onlar bu şekilde kendilerini henüz ölmemiş ama felç olmuş halde tutarlar saçlarınıza giren vampir yarasaları pişirerek yaptıkları bu korkunç şeyle Gertie saçlarınızı müştemilattaki bir vampirle hep içerden yukarıda tutar diğer yabancı müştemilata girmek kötüdür. İspanyolların bunun için bir sözleri vardır, sahne donatımlarıyla ilgili bir şey *ajeno* ya da buna benzer bir şey ki ben öyle olduğumu biliyorum *ya la yo* her şeyi karıştırıyorum birbirine. Bana Çimento Karıştırıcı Puto derler, sevimli değil mi şimdi bu? Bazıları beni salak sanıyor ama hiç de salak falan değilim... ve bir erkek sevgili bana dedi ki ben kulakları, yanan yapraklar gibi hızla ve heyecanla titreşen bir tarla faresine benziyormuşum ve bunlar onun arka teybime kazınan son sözleriydi—midemi bulandıran daha bir yığın eski birtakım anıların yanı sıra, Sağ Kalma Sanatçısı mesleğim yüzünden maruz kaldığım korkunç rutinlere hiç inanamazsınız... ve bunlar komik sanıyorlar ama ben gülmüyorum sözlerin arasındaki gerçek duygular dışında ki bunların bende uyandırdığı gülüşü anlamanız için fırsat yok bunları benden uzak tutmuyorum konuşma gereğı, şimdi bakın—”

Pırıltı bir an durakladı ve ışık ufaldı ve seyircilerden Johnny’ nin sesiyle büyük bir homurdanma geldi.

“Görüyorsunuz”—Gölgeler yine gece kulübü koltuklarına doğru geri döndü ve kulüp içkilerini içtiler ve kulüp konuşmalarından konuştular—“En iyisini yaptılar hepsi bu. Ve ben bu tehlikeli amcıklar felç olmuş herifler ve çocuklar için dans eden çocuktum onların dibini düşüren özel olarak

tavana kadar istiflenmiş o gördüğüm Belsen fotoğrafları yahut o kasılmış korkunç yerlerden biri gibi ve onlar yine bunlarda var dedim... Eski Ordu Oyunu dedim. ‘Bu derdi başkasına silkeleyin’ dedim. Şimdi görüyorsunuz, şimdi görmüyorsunuz... Bu korkunç boklukla felç olmuş Safir Tanrıça dudaklarında hep açık tuttuğu bu soğuk yarayla koyveriyordu, ki kireçtaşında bir deliktir bu sizin anlayacağınız o karı yalnız erkeklere mahsus o ritüellerden biriyle tamamen kaplanmış gibiydi... Gerçekten orada yoğunlaşmıştı ve son zamanlarda Podunk Hepatitinden gelen bir virüs yüzünden bir kazayı önlemek için ışıyordu... Ama sanırım özel şeyler hakkında çok konuşuyorum... Ama bu büyük atom profesörünü tanıyorum, o da çok tekniktir ve ‘Başka sır yok artık Pet’ diyor ben onunla şipşak bir sikiş için öpüştüğümde. Amcam bana yeni bir nükleer sır için hâlâ bir on dolar veriyor ve on yıl az bir şey değildir, sevgilim, hemen hemen herkesin çölden bir terk etme talebi belgesiyle yürüyerek gelmek ve bir kızın amını mallarının hemen altından kapmak durumuna düştüğü bugünlerde... aşırı gerçek konuşacağım ama biz bazı çocuklar öyle bir aç kaldık ki nezih bir insan göt deliği yerine bu korkunç ama takıldık görseniz mideniz bulanır... Yani ben eski partilerde duyduğum şeyleri söylüyorum.

“Ben o bildik Hangar Amları Kara Dul kostümümle bu Amerikan Eş Dansını yaptığım Taklit Numaramla kendimden uzak tutardım ve suratımı sağda solda pırpır ettirirdim inanamazsınız ve benim orgazm sırasında çıkardığım sesler KADIN beni yerken—iki tarafı da ben oynardım anlıyorsunuz, bizzat Tanrıça’yı taklit ederdim ve güvenlik için taşa dönüştürdüm... Ve KADIN bana yeteri kadar özsuyu veremezdi bu delikten akıtarak onun tek deliğiymiş ve bu ve kürsüye götürülmüştü ve hepsi bu, göt dürülmüştü ve hepsi bu, taşaksız kör benzersizler tarafından, KADIN kürsüsünün altından sürünmek zorundaydı Taşıyıcıların Kırkayak Kıyafetinin içinde Taşıyıcılar bunu büyük bir onur olarak taşırlar ve daima sürünme protokolü ya protosürünme konusunda dövüşürlerdi... Ve tavana kadar istiflenmiş bütün bu çocuklar kireçtaşıyla kaplıydı... sizin anlayacağınız onlar taze bir istiridyeden daha çok ölü değildi ama kabuk kırıldığı an ölürlerdi ve hepsi titreten bir tat ve lezzetle yenirdi. vitaminin doğru yolu... mücevherli küçük yeşim keserleriyle yenirlerdi ve safirlerle ve hepsi gerçekten muhteşem tavuk kanı yakutlarla. Elbette ben sarılgan tüylerimle yakalayabildiğim her şeyi yürüttüm Chi dilinde konuşarak destek olmayı öğrendim kokaindeki Lüks vergisini ödemek için, şov işinde üç bin yıl... Ondan daha sonra yahut önce miydi, Maya Takvimi tümüyle boku yedi biliyorsunuz... Ben bir yıldızdım Mısır Tanrısı inna Mısır’a bereket vermek için Kutsal Asılma Töreni bu konuda çoktan uzmanlaşmış bir emprezaryo tarafından uyduruldu parçaları bana bir prezervatif gibi tam uydu, en sevimli şeyleri söyler o. Bir doktordur da. Benim Bentley’le kafa kafaya çarpıştığım ‘kaza’dan sonra suratımı yeniden yapan büyük bir hekim.. polisler hayatlarında böyle şiddetli bir şeyi hiç görmediklerini söylüyor ve benim geçirilmem gereken özel bir geçittir bu tümüyle silemediğim.

“Ah yaptığım kazadan sonra yüzümü yeniden yapan doktorum gelmiş. Bana Pygmalion diyor şimdi, sevimli değil mi bu? Seveceksiniz onu.”

Doktor parlak nikelden bir cerrahi sandalyede oturuyordu. Herifin kemiksiz yumuşak kafası gri yeşil kıvrıkcık saçlarla kaplıydı, yüzünün sağ tarafı sol tarafından üç santim aşağıdaydı ve sol tarafı soğuk, ölü bir denizaltı gözünün etrafında bir çıban gibi şişmiş ve yumuşaktı.

“Doktor, arkadaşım Ajans Bay D ile tanışmanı istiyorum, ve hoş bir çocuktur ayrıca.

(“Bazen söylediklerini duymakta zorlanmaz. Çok tekniktir.”)

Doktor, içindeki cerrahi cihazlar neon ışıklarıyla parlayan budanmış fibröz parmaklarını uzattı ve Johnny'nin yüzünü birtakım ışık parçalarına böldü.

“Jel,” dedi doktor, sıvı guruldamaları geldi sertleşmiş pembe dişetlerinden. Dili yarılmıştı ve konuşurken iki parça birbirine dolanıyordu: “Yaşam jeli. Yapışıp senin üzerinde büyüyor Johnny gibi.”

Doktorun ellerine gömülmüş küçük doku kabarcıkları vardı. Doktor Johnny'nin kulağından bir neşter çıkardı ve kabarcıkları kesip bir kül tablasına koydu ve kabarcıklar orada yeşil bir özsuyu çıkararak kımılđaşıyordu.

“Yarağı hiç senkronize değildi bu yüzden kesip attı ve kendisinin iki tarafının arasında korkunç bir am yaptı diyorlar. Koca bir koğuş var içi ‘hayranları’yla dolu hep öyle diyor onlara.

“Rüzgar uygun olduğı zaman onların Town Hall Meydanı’ndan gelen çığlıklarını duyabilirsin. Ve herkes ‘Ama bu çok ilginç’ diyor.

“Ben geçirdiğim *kazadan* önce daha *fizikseldim*, bu çok ilginç resimden görebilirsin bunu.”

Lee resimden yüze baktı, yanıp sönen fosforesan yara izlerini gördü—

“Evet,” dedi, “Tanıyorum seni—Sen görünür halde dolaşan ölü *sıfırsın*.”

Yani çocuk yeniden yapılmış ve bana gözünü veriyor ve işte birkaç gün sonra yine sokağın karşı tarafında dolaşıyor ve hiçbir “Oyun zarı” parıldamıyor yüzünde—Oradaki kopya farklı bir varlık, içeri kaymaya hazır bir şey—oğlanlar boş ve banal daima kendi yolundaki gün ışığı gibi—Yani bu herif doğru kopya, değil mi?—orijinalin boş boşluğu—

Böylece ben dublörü Hook Von Holland’da Londra’ya kadar takip ettim ve çıplak bir ibneyi yatakta boğarken suçüstü yakaladım onu—Antibiyotik kelepçelerini taktım ve bilgilenmek amacıyla küçük bir sohbet için Adamotu Kulübüne gittik—

“Nedir bundan elde ettiğin?” diye sordum dobra dobra.

“Onun gözleri dışarıya fırladığında her zaman hissettiğim bir kokuyu”—Çocuk bana ağzı hafif açık ve bu Özel Dedektifin o güne dek gördüğü en beyaz dişleri görünerek bakıyordu—yanlış iliklenmiş denizci üniforması deniz sisiyle ve barut dumanıyla kabarmış, klor kokusu, rom ve küflü suspansuvarlar—ve muhtemelen bir narkotik ajan her zaman kilitli duran yedek kamarada saklanıyor—Sakındığı ve annesinin dolaştığı bir tavanarasına çıkan merdivenler var—kadın ölüydü diyorlar—ölü—saçları da böyle—kırmızı.

“Nerede hissediyorsun bunu?” diye sıkıştırdım.

“Her yerde,” dedi, gözleri boş ve banal gün ışığı gibi—“Her tarafımdan kıllar fişkiriyormuş gibi”—Kıvrandı ve kıkırdadı ve kuru çamaşırlarının içinde beli geldi—

“Ve her işten sonra film seyrederdim—Biliyorsun—” Ve başını sola ve yukarıya çevirerek bana bir işaret verdi—

Ve ben de ona bir işaret verdim ve sözler boğazımda sıçradı hepsi ben formumdayken hep oldukları gibi hazır bir şekilde “Hac yolculuğı mu yapıyorsun?”

“Evet—Roma yolu.”

Antibiyotikleri çektim ve bıraktım onu orada peçeteyi bükerek cellat kemendi yapan o dalgın çocuk görüntüsüyle—Hava terminalinden kalkan otobüste yanımda beyaz saçlı zayıf bir adam oturuyordu—Ona bir sigara verdim ve “Benimkinden yakın” dedi ve görüyorum ki polis kimliğini sallıyor bana—“Nova polis—Siz Bay Snide’sınız sanırım.” Ve hemen içeri daldı ve beni silkeleyip resimlere baktı, mektupları okuyarak benim zaman kaydımı sondan başa kontrol etti.

“Onlardan biri bu” dediğini duydum birisinin herif benim dosyamdaki bir fotoğrafa bakarken.

“Hmmm—evet—ve işte başkaları—Teşekkür ederim Bay Snide—Çok mükemmel işbirliği yaptınız —”

Bologna’da indim eski arkadaşım Yeşil Tony’ye bir uğramak için belki bana bir fikir verebilir diye düşünerek—bir apartmanın dördüncü katına çıkarken karaborsa sigara ve Saniflush’la damıtılmış kokain satan yaşlı bir karının yanından yürüdüm, kahverengi pis bir perdeyi geçtim ve işte Yeşil Tony her tarafında Çin yeşimi bulunan bir minderin üzerinde ve hep Etrüsk tükürük hokkaları—Ayaklarını bir Mısır tahtının üzerine koymuş sigara içiyor oyma bir zümrüt ağızlıktan—Ayağa kalkmıyor ama “Dick Tracy’nin ta kendisi” diyor ve bir Babil sedirini gösteriyor eliyle.

Neyin peşinde koştuğumu söyledim ona ve yüzü sinirden açık yeşile döndü, “O sersem kancık—Karı hepimizin başına polisi sardırды—Nova polisi—” Bir bulut dumanı üfledi ve bulut onun önünde yoğun bir şekilde havada kaldı—Sonra bir adres yazdı dumanın içinde—“No. 88 Via di Nile, Roma.”

Bu Nile 88 Roma’daki soda barlardan biri çıktı—Sek martininizde bir maraschino kirazı bulmak durumundasınız ve hemen sağımda bir kentli bir muz parçasını bir emiyor ki görseniz mideniz bulanır—Evet ben orada oturuyor onu görmemeye çalışıyor ve tezgahın en ucuna doğru bakıyorum ve çok esmer kıvrıkcık saçlı ve yüzü Habeşistanlılara benzeyen bir oğlana dibim düştü—Bakışlarımız birbirine kenetleniyor ve sinyal veriyorum ona—O da hemen sinyal veriyor—Sonunda maraschino kirazını barmenin suratına tükürüyorum ve büyük bir bahşiş tutuşturuyorum ve herif “*Rivideci* ve daha büyük” diyor.

Ve ben “Ben de senin hem de duble çilek fosfatıyla” diyorum.

Oğlan Pink Lady’sini bitiriyor ve peşimden dışarı çıkıyor ve ben onu kendi zulama götürüyorum ve katiple hemen otele hiçbir ziyaretçi *stranezza* mevzusunda bir tartışmaya giriyorum—Herifin nefesinde bir vampirler sürüsünü kaçtırmaya yetecek kadar sarımsak kokusu var—Ağızına bir avuç dolusu lıret tıkıyorum “Git de kendine biraz daha altın diş al” dedim ona—

Çocuk kuru giysilerini soyduğunda sanki bir mumyanın buzları çözülüyormuş gibi hafif bir kötü koku yayıyor—Ama göt deliği bir Özel Dedektif olarak tüm deneyimime karşın havalandırdı beni böyle bir şeyi hayatta hiç hissetmemiştim—Orgazmın flaş ampulü yanarken o dinini siktiğim katibin yeni bir doldurma talebiyle kafasını vasistastan uzattığını görüyorum—Mükemmel harcama hesabı—Oğlan orada yatağın üzerinde yatmış üzerinden hafif titremeler geçen bir jel gibi yayılıyor ve içini çekiyor ve “Sanki neredeyse gerçek bir şey gibi, değil mi?” diyor.

Ve ben “Zamanı sağmam lazım” dedim ve o kadar ağır bir işaret verdim ki neredeyse bir disk yerinden kaydıracaktı.

“Seni bizimkilerden biri gibi görüyorum” dedi şevkle kendini tekrar eski şekline sokarak—“Akşam yemeği saat sekizde”—Saat sekizde motoru güçlendirilmiş bir Ragazzi’yle geliyor ve saatte 160’la kalkış yapıyoruz ve bir çığlıkla durduğumuz villanın önünde Bentleyler ve ‘Hispano Bear Cat’ler ve ‘Stutz Suissez’ler ve bilmemeler görüyorum yığın halinde ve tüm Avrupa’nın altın gençliği arabalardan iniyor—“Giysilerinizi koridorda bırakın” diyor kahya ve girdiğimiz salon adamakıllı çıplak insanlarla dolu hepsi arkasında pembe bir deniz kabuğu bulunan bir barı çevreleyen ipek iskemlelere oturmuş—Bir am ileriye doğru dalgalanıyor ve bana sinyal vererek elini uzatıyor “Ben Contessa di Vile sizin bu gece hostesinizim”—Ağızlığıyla bardaki delikanlıları gösteriyor ve heriflerin sikleri birbirinin ardı sıra yukarıya fırladı—Ve sıram geldiği zaman ben de yaptım o kibarlığı—

Ve bütün oğlanlar bir ağızdan “*Filimler!—Filimler!—Filimleri isteriz!*” diye bağırmaya başladı. Ve kadının önden yürüyerek girdiği projeksiyon odası duvarlardan ve döşemeden ve tavandan sızan pembe bir ışıkla doluydu—Delikanlılar bana bunların Habeşistan savaşı sırasında çekilmiş gerçek filmler olduğunu ve benim orada bulunmakla çok şanslı olduğumu söylüyordu—Sonra film başlıyor—Perdede bir darağacı ve yanlarında kasıklarına bez sarılmış tutsaklarla duran genç askerler var—Askerler bir çocuğu darağacına doğru sürüklüyor ve çocuk onları ısırtıyor ve çığlık atıyor altına sıçıyor ve kasığına sarılı bez çözülüyor ve askerler onu kemendin altına itiyorlar ve içlerinden biri kemendi boynunda sıkıyor çocuk anadan doğma çıplak halde duruyor orada şimdi—Sonra kapak düşüyor ve çocuk tekmeler savurarak ve çığlık atarak düşüyor ve boynunun ıslak bir havlunun içindeki sopa gibi kırıldığını duyuyorsunuz—Çocuk asılırken dizlerini göğsüne kadar kaldırarak attırık fişkırıtları fırlatıyor ve hemen onunla birlikte seyircilerin de beli geliyor fişkırta fişkırta—Ve askerler diğerlerinin de kasıklarındaki bezleri çıkartıyor ve bekleyip seyrederken hepsinin siki kalkmış—Bunlardan aşağı yukarı yüz tanesini birer birer hallettiler—Sonra filmi ağır çekimle yeniden oynatıp giderek yavaşlattılar ve sizin beliniz de giderek daha yavaş geliyordu sonunda bir saat sürüyordu ve sonra iki saat ve nihayet tüm çocuklar orada heykeller gibi duruyor jeolojik kayaların belini getiriyordu—Bu zaman zarfında bir fikir damlaya damlaya geliyor ve beynimde bir sarkıt oluşturuyor ve ben projeksiyon odasına gidip filmi hızlandırıyorum ve asılan çocukların belleri makineli tüfek gibi geliyor—Konukların yarısı değişen basınçtan ötürü patlıyor kireçtaşından parçalar ıslık çalıyor havada. Diğerleri yerde debelenip duruyor sudan çıkarılmış gerzekler gibi ve Contessa “Kali aşkına karbondioksit” diyor nefes nefese—Böylece birisi karbondioksit tanklarını açtı ve ben bir dalgıç elbisesinin içinde çıktım oradan—Bundan sonraki şey nova polisi giriyor ve bütün akvaryumu patlatıyor.

“Hımm, evet, ve işte başka bir gezegen—”

Polis memurları parazitler tarafından oluşturulmuş en işbirlikçi bağlantıları yok ederek çekildi—Kendini beğenmiş milyonlar öfkeyle süngülendi.

“O kaltak—O karı polisi üç boyutlu hale getirdi.”

“Çirkin duman bulutu havada duruyordu mahvolmuş katı dişi kıta—Roma’daki cemiyet bağlantılarından biri çıktı bu—Uzak tarafa doğru bakıyorum—Herif seni yatıştırıyor, hatırlıyor musun?—Son. Ve gezegeni bütün resimlerden şişliyorum ve herife bir ikamet yeri veriyorum sarsılmaz bir otoriteyle—Evet, tanım yok—Bir el alındı—Senin adın sönüp gidiyor gibi sanki—Madison Caddesi makinasının bağlantısı kesildi.”

Maya tezgahı

Joe Brundige size Maya Tezgahı'nın *The Evening News* 'a has şok edici hikayesini sunuyor—

Bir Rus bilimadamı “Sadece uzayda değil zamanda da yolculuk ediyoruz” demiş—Bin yıllık bir zaman yolculuğundan yeni döndüm ve gördüklerimi size anlatmaya geldim—Ve zaman yolculuğunun nasıl yapıldığını anlatmaya—Çok hassas bir operasyondur bu—Zordur—Tehlikelidir—Yeni bir sınırdır bu ve sadece macera hevesine mahsustur—Ama cesaretli ve nasıl geçeceğini bilen herkesindir—Sizindir—

Yolculuğuma morgda eski gazetelerle, bugünkünü dünkünün içine koyarak ve bileşimler oluşturup yazarak başladım—Bir gazeteyi çoğumuzun yaptığı gibi şöyle bir gözden geçirirseniz sandığınızdan çok daha fazla şey görürsünüz—Aslında hepsini bilinçaltı bir düzeyde görürsünüz—Şimdi ben bugünün gazetesini dünün gazetesinin içine koyar ve resimleri bir zaman dilimleri montajı şeklinde düzenlersem, dünün gazetesini okuduğumda kelimenin tam anlamıyla zamanda geriye doğru gidiyorum, yani zamanda düne doğru yolculuk yapıyorum demektir—Üç ay boyunca her gün sekiz saat bunu yaptım—Gazetelerin gittiği kadar gerilere gittim—Eski dergileri ve unutulmuş romanları ve mektupları kazıp çıkardım—Broşürler ve bileşimler oluşturdum ve bunu fotoğraflarla da yaptım—

Bundan sonra gelen aşama bir film stüdyosunda gerçekleştirildi—Her düzeyde geriye doğru konuşmayı ve düşünmeyi öğrendim—Filmi ve filmin ses bandını geriye doğru döndürerek yapıliyordu bu. Örneğin benim mükellef bir yemek yerkenki resmim geriye doğru döndürülüyordu, doymuşluktan açlığa doğru yani—Film ilk önce normal hızında, sonra ağır çekimde döndürülüyordu—Aynı prosedür orgazm dahil diğer fizyolojik süreçlere de uygulandı—(Cinsel konuda her tür ahlaki ve ketumluğu bir kenara bırakmam gerektiği, seksin belki de insanı şimdiki zamana bağlayan en ağır çapa olduğu söylendi bana.) Üç ay stüdyoda çalıştım—Zaman yolculuğu konusunda temel eğitimim tamamlanmıştı ve şimdi spesifik olarak Maya misyonunu yerine getirmek için eğitime hazırdım—

Mexico City'ye gittim ve bir arkeoloji ekibiyle Mayalar üzerinde çalıştım—Mayalar bugün Yucatan, Britanya Honduras'ı ve Guatemala denen bölgede yaşamış—Onların tarihi diye bilinen şeyi tekrar özetlemeyeceğim ama, bu raporun anlaşılması için Maya takvimi konusunda çok önemli bazı gözlemler var—Maya takvimi mitolojik bir tarih olan 5 Ahua 8 Cumhu'dan başlayıp dünyanın sonuna kadar devam eder, ayrıca gızyazılarda bir Tanrının dünyaya su boşaltacağı kesin bir tarih tanımlanmıştır—Mayaların bir güneş, bir ay bir de törensel takvimi vardı ve bunlar birbirine bağlı tekerlekler gibi 5 Ahua 8 Cumhu'dan başlayıp sona dek giderdi—Nüfusun yüzde ikisini oluşturan rahiplerin mutlak gücü bu takvim üzerindeki hakimiyetlerine bağlıydı—Bu rakam tekelinin kapsamı Maya sözel dilinde 10'un yukarısında rakam olmamasından anlaşılabilir—Mayaca konuşan çağdaş Kızılderililer İspanyol rakamlarını kullanır—Maya tarımı kesip biçip yakma tipindeydi—Sabanları yoktu. Maya bölgesinde saban kullanılamaz çünkü toprak yüzeyinin on beş santim altında bir kireçtaşı tabakası vardır ve kesip biçip yakma yöntemi bugüne dek kullanılagelmiştir—Ama kesip biçip yakma tarımı çok hassas bir zamanlama meselesidir—Çalı çırpı öyle bir zamanda kesilmelidir ki kuruyacak zaman kalmalıdır ve yakma operasyonu da yağmurlar başlamadan yapılmalıdır—Hesapta birkaç günlük yanlışlık bir yıllık ürünün yitirilmesine yol açar—

Maya yazısı tam olarak çözülememiştir ama hiyerogliflerin çoğunlukla takvimdeki tarihlere göndermede bulunduğunu biliyoruz ve bu rakamlar bugünkü dile çevrilmiştir—Çözülememiş diğer sembollerin de törensel takvime göndermeler olması muhtemeldir—Varlığını koruyan sadece üç

gizyazı vardır; biri Dresden’de, biri Paris’te, biri de Madrid’dedir ve diğerleri Piskopos Landa tarafından yakılmıştır—Maya dili gayet yaşayan bir dildir ve daha uzak köylerde başka bir dil konuşulmaz—Daha rutin çalışmalar—Maya dilini inceledim ve bu dili teyp kayıtlarından dinledim ve Maya dilini İngilizceyle birleştirdim—Maya gizyazı- larıyla sanat eserlerinin sayısız fotomontajını yaptım—bir sonraki aşama bir “damar” bulmaktı—birçok adayı eledikten sonra, Yucatan’dan yeni gelmiş genç bir Maya işçisinde karar kıldık—Bu çocuk yaklaşık yirmi yaşında, teni hemen hemen siyah, eğik alınlı ve eski Mayalara has kavisli burunlu biriydi—(Bu fiziksel tip pek değişime uğramamıştır)—Okuma yazma bilmiyordu—Geçmişinde bir epilepsi vardı—Medyumların “hassas” dediği tiplerdendi—Bir üç ay daha çocukla teypte çalışarak onun konuşmasını benimkiyle karıştırdım—(Bu noktada Maya dilini gayet akıcı bir şekilde konuşuyordum—Azteklerin aksine kolay bir dildir bu.) Şimdi “transfer operasyonu”nun zamanı gelmişti—“Ben” bu genç Maya’nın vücuduna geçecektim—Bu operasyon yasadışıdır ve yapacak yeterlikte kişi pek azdır—Ağır metal bağımlısı olmuş ve diplomasını yitirmiş Amerikalı bir doktora gönderildim—“Bu dalın en iyi transfer ustasıdır,” dendi bana, “Bir fiyat gerekir.”

Doktoru Avenida Cinco de Mayo’da pis bir büroda bulduk—Eski filmler gibi bir netleşip bir bulanıklaşan beyaz saçlı zayıf bir adamdı—Ne istediğimi söyledim ve herif bana çok uzaklardan ve hiçbir sıcaklık ya da düşmanlık ya da bugüne dek kendimde hissettiğim ya da başkalarında gördüğüm hiçbir duygu göstermeksizin baktı—Sessizce başını sallayarak onayladı ve Maya delikanlıya soyunmasını söyledi ve deneyimli parmaklarını çocuğun çıplak vücudunda gezdirdi—Doktor elektrik bağlantısı bulunan kutu gibi bir alet çıkardı ve çocuğun sırtında belkemiğinin sonundan boynuna dek yavaş yavaş bir aşağı bir yukarı hareket ettirdi—Alet bir Geiger sayacı gibi bipledi—Doktor oturdu ve bu operasyonun normalde “asılma tekniği”yle yapıldığını söyledi— Hastanın boynu kırılır ve bunun sonucunda gerçekleşen orgazm sırasında hasta diğer bedene geçer—Ama bu yöntem eski ve tehlikeliydi—Operasyonun başarıyla sonlanması için, parazitlerin saldırısına maruz kalmamış saf bir damarla çalışmalısınız—Günümüzde böyle denekleri bulmak hemen hemen olanaksızdır diye belirtti kısaca—Soğuk gri gözleri genç Maya’nın çıplak vücuduna bakarken seğirdi:

“Bu denek parazitler yüzünden kalbur gibi delik deşik olmuş—Çok bilgili bazı meslektaşlarımın—(ismi lazım olmayan bazı göt oğlanlarının)—kullandığı barbarca yöntemi kullanacak olursam siz yengeç parazitler tarafından yenilecek bir beden ve ruh olursunuz—Benim tekniğim gayet farklıdır—Ben kalıplarla çalışırım—Vücudunuz burada derin dondurucuda bozulmamış halde kalacak—Geri döndüğünüzde, eğer geri dönerseniz, ona tekrar kavuşabilirsiniz.” Hareketsiz kent yaşamından ötürü sarkmış karnıma baktı gözlerini dikerek—“Bunu bir mide tıkmasıyla yapabilirsin delikanlı—Ama her seferinde tek bir şey—Transfer operasyonu haftalar alacak—Ve uyarıyorum pahalı olacak.”

Fiyat mesele değil dedim ona—*News* başından beri peşimdeydi—Başını sallayarak onayladı ve sertçe “Yarın bu vakitte gel” dedi. Bürosuna tekrar gittiğimizde doktor beni kendisi gibi soğuk uzak gri gözlü zayıf bir gençle tanıştırdı—“Bu benim fotoğrafçım—Kalıplarımı onun negatiflerinden yapacağım.” Fotoğrafçı bana adının Jiminez olduğunu söyledi—(“ ‘Çekim Jimmy’ de bana”)—“Çekim”in peşinden aynı binadaki ve 35 milimetrelik bir sinema kamerasının ve Maya dekorlarının bulunduğu bir stüdyoya gittik—Bize çıplak, ereksiyon halinde ve orgazm sırasında poz verdirdi ve resimleri vücutlarımızın orta hattından kesti—Haftada üç kez doktorun bürosuna gittik—Doktor film tomarlarını dikkatli soğuk, kişisellikten uzak bakışlarla gözden geçirdi—Ve bipleyen kutuyu belkemiklerimizde bir aşağı bir yukarı hareket ettirdi—Sonra, apomorfin formülünün bir varyasyonu diye tanımladığı bir ilaç enjekte etti—Enjeksiyon eş zamanlı kusma ve orgazma yol açtı

ve kendimi birçok kez kusar ve Maya damarının içine meni fişkırtırken buldum—Doktor bana bu egzersizlerin sadece başlangıç olduğunu ve gerçek operasyonun, tüm tedbirlere ve becerilere karşın yine de gayet tehlikeli olduğunu söyledi.

Üç haftanın sonunda nihayet operasyon vaktinin geldiğini bildirdi—Bizi operasyon masasının üzerine projektörlerin altında yan yana çıplak halde yatırdı—Fosforesan bir kalemle vücutlarımızın orta hattını burun altındaki yarıktan rektuma kadar çizdi—Sonra mavi bir yoğun soğuk sessizlik sıvısını enjekte ederken demanyetize biçimlerden söz tozları düştü—Uzak bir kutupsal uzaklıktan doktorun bedenlerimizin iki yarısını birbirinden ayırdığını ve birbirine uydurarak bileşim bir varlık meydana getirdiğini görüyordum—Öteki bedende geri döndüğümde manzara farklıydı; genç Maya’nın düşünceleri ve hatıraları beynimden içeri doluyordu—

Doktor bana bir şişe kusturucu ilaç verdi ve bunun her türlü kontrol dalgasını durdurmada gayet etkili olduğunu söyledi—Ayrıca bana, bir deneğe şırınga edilirse benim onun bedenini birkaç saat için ve sadece geceleri işgal edebilmemi sağlayacak başka bir ilaç daha verdi. “Üzerinize güneş gelmesin yoksa mahveder—yengeçler tarafından tamamen yenilirsiniz—Ve şimdi benim ücretim meselesi var.”

Ona bir çanta dolusu banknot verdim ve herif ihtiyar bir keş gibi sinsi ve suratsız bir şekilde tüyüp karanlıklara karıştı.

Gazete ve Büyükelçilik beni kendi başıma kalacağım, bin yıl hiçbir yardım almayacağım konusunda uyarmıştı—Pantolon fermuarımın içine dikilmiş titreyen bir kamera silahım, topraktan bir kabın içine gizlenmiş küçük bir teybim ve transistörlü radyom vardı—Bir uçağa binip Mérida’ya gittim ve orada beni bir “zaman rehberi”yle buluşturacak bir “simsar”la temasa geçmek için girişimde bulundum—“Simsar” denen bu tiplerin çoğu yaşlı sarhoş üçkağıtçılardır ve benim temasa geçtiğim ilk kişi de bir istisna değildi—Yapılacak düzenlemelerden tatmin oluncaya kadar hiçbir şey vermemem konusunda uyarılmıştım—Bu “simsar”ı pis hurda demir parçaları, eski kemikler, çömlek parçaları ve çakmaktaşıyla dolu bir varoştaki pis bir kulübede buldum—Bir şişe *aguardiente* verdim ve simsar hemen plastik bir fincan dolusu ham alkolü yuvarladı ve ben işimi anlatırken bir iskemlede bir ileri geri sallanarak oturdu—Benim istediğim şeyin olağanüstü zor olduğunu söyledi—Üstelik tehlikeli ve yasadışıydı—Başı derde girebilirdi—Ayrıca ben belki de Zaman Polisi’nin ispiyoncu- suydum—Bu konuda düşünmesi gerekiyordu—İki fincan daha alkol içti ve sızmış bir halde yere yığıldı—Ertesi gün tekrar uğradım—Bu konuyu düşünmüştü ve belki—En azından ilaçlarını hazırlamak için bir haftaya ihtiyacı vardı ve bunları da ancak kendisine yeterince *aguardiente* sağlanırsa yapabilirdi—Ve taşacak kadar dolu bir bardak alkolü daha götürdü—Olayların gidişatından olağanüstü hoşnutsuz ayrıldım oradan—Yürüyerek kente dönmek üzere yola çıkarken bir oğlan yanaştı.

“Merhaba Miister, simsar arıyorsun, öyle? Ben biliyor iyi bir tane—O,” diyerek arkadaki kulübeyi gösterdi. “İyi değil *borracho* bir orospu çocuğu pezevenk—Alıyor *mucho dinero*—Yok yapmıyor hiçbir şey—Sen gel benimle Miister.”

Bundan kötüsünün olamayacağını düşünerek çocukla birlikte, bir gölde sırkalar üzerine yapılmış başka bir kulübeye gittim—Bizi gençce bir adam karşıladı ve ben ne istediğimi anlatırken sessizce dinledi—Oğlan yere çömelip bir marihuana sigarası sardı—Elden ele dolaştırdı ve hepimiz içtik—Simsar evet dedi bu düzenlemeleri yapabilirdi ve bana vaktiyle beklemem gerektiği söylenmiş fiyatın epey aşağısında bir fiyat verdi—Ne kadar zamanda?—Adamın baktığı kabukta farklı renklerde gayet

karmaşık kum saatleri görüyordum: Kırmızı, yeşil, siyah, mavi ve beyaz—Camların üzerinde birer sembol vardı—Kumun renk zamanını ve renk sözlerini simgelediğini söyledi bana—Yeşil camdaki bir sembolü gösterdi, “Yani—Bir saat”—Kurumuş mantarlar ve birtakım otlar çıkardı ve bunları toprak bir tencerede pişirmeye başladı—Yeşil kum sembole kadar gelince küçük toprak fincanları doldurdu ve birini bana birini çocuğa verdi—Acı ilacı içtim ve neredeyse hemen, görmüş olduğum Maya sanat eserleri ve gizyazıları canlandırılmış karikatürler gibi hareket etmeye başladı beynimde—Sperme, çürümüş yaprak yığınının benzer bir koku doldurdu kulübeyi—Oğlan seğirmeye ve mırıldanmaya başladı ve nöbet geçirerek yere yığıldı—İnce pantolonunun altında bir ereksiyon olduğunu görüyordum—Simsar oğlanın gömleğini açtı ve pantolonunu çıkardı—Dışarı fırlayan penis orgazm üstüne orgazm halinde boyuna fişkırtıyordu—Yeşil bir ışık odayı doldurdu ve çocuğun bedeninden yanarak geçti—Çocuk birden doğrularak Mayaca konuşmaya başladı—Sözler ağzından kıvrılarak çıkıyor ve havada görünür halde kalıyordu sarmaşık sürgünleri gibi—Tuhaf bir baş dönmesi hissediyordum ve bunun zaman yolculuğunun yol tutmasından kaynaklandığını fark ettim—Simsar gülümseyerek elini uzattı—Ücretini verdim—Oğlan elbiselerini giyiyordu—Başıyla peşinden gelmemi işaret etti ve kalkıp kulübeden çıktım—Çocuk önde tüm vücudu bir köpek gibi tetikte ve seğirerek bir cangıl barakasının yanı sıra yürüyorduk—Saatlerce yürüdük ve şafak vakti vardığımız orman açıklığında bir sürü işçinin ellerinde sivri sopalar ve tohum dolu sukabaklarıyla mısır ektiğini görüyordum—Çocuk omuzuma dokundu ve cangıldaki yolda şafak sisinin içine girip kayboldu—İlerleyip orman açıklığına geldiğim ve işçilerden biriyle konuştuğumda, düşüncelerimi ve duygularımı belirlenmiş kalıplara girmeye zorlayan, ruhumu görünmez yumuşak bir mengeneyle sıkkan berbat bir böcek kontrolünün ezici baskısını hissettim—İşçi bana hiçbir merak ya da hoş karşılama göstermeyen ölü gözlerle baktı ve bir dikim sopası verdi sessizce—Yabancıların cangıldan çıkıp dolaşmaları pek alışılmadık bir şey değildi çünkü bütün bölge toprak yorgunluğu yüzünden harap olmuştu—Ve benim oradaki varlığım bir yorumla karşılanmadı—Güneş batıncaya kadar çalıştım—Statüsünü gösteren oymalı bir sopası ve süslü bir şapkası bulunan bir ustabaşı bana bir kulübe verdi—Bir hamağa yattım ve hemen telepatik sorgulamaların süngülercesine dürtüşünü hissettim—Yarım akıllı genç bir Kızılderili’nin düşünceleriyle temasa geçtim—Görünmez varlık birkaç saat sonra çekildi—İlk sınavı geçmişim—

Sonraki aylar boyunca tarlalarda çalıştım—Bu varoluşun monotonluğu benim farklı kişiliğe bürünmemi çabucak bir geri zekalılık haline getirdi—Tarlada çalışmaktan yıldız kristallerin taş oymacılığına geçilebileceğini ve bunun ancak uzun bir çıraklıktan sonra ve rahipler her türlü direniş düşüncesinin sonsuza dek yok olduğundan emin olunca mümkün olduğunu öğrendim—Ama bir tarla işçisine has anonim statüde kalmaya ve mümkün olduğunca dikkat çekmemeye karar verdim—

Akşamlarımızı ve tatillerimizi dolduran sürekli bir festivaller döngüsü vardı—Bu durumlarda rahipler özel kostümler içinde çıkıyor, sıklıkla da kırkayak yahut ıstakoz kılığına giriyorlardı—Kurban etmeler enderdi, ama benim tanık olduğum iğrenç bir törende genç bir esir bir direğe bağlandı ve rahipler onun cinsel organlarını akkor hale gelmiş bakır ıstakoz kıskaçlarıyla kesip kopardı—Ayrıca bir de otorite sahiplerine karşı çıkmaya cüret eden ya da hatta bunu düşünenlere verilen korkunç cezalar konusunda bir şeyler öğrendim: *Fırınlarda Ölüm*: Kuralları çiğneyen kişi birbirine bağlı bakır ızgaralardan oluşan bir yapının içine konuyordu—Sonra ızgaralar akkor hale gelinceye kadar ısıtılıyor ve yavaş yavaş adamın vücuduna yaklaşıyordu. *Kırkayakla Ölüm*: “Suçlu” kayışlarla bir sedire bağlanıyor ve dev kırkayaklar tarafından canlı canlı yeniyordu—Bu tür idamlar tapınağın altında yer alan odalarda gizli bir şekilde yerine getiriliyordu.

Festivalleri ve, işçileri tarlalarda sabahdan akşama kadar takip eden tiz bir böcek frekansına benzeyen kesintisiz müziği kaydettim—Ama bu kayıtların tekrar çalınmasıyla derhal keşiflerin geleceğini biliyordum—Kesin bir eyleme başlayabilmem için kont-rolün sadece ses bandı değil, imaj bandı da gerekliydi—Maya kontrol sisteminin takvime ve, böyle kısıtlı koşullarda yaşayan insan hayvanların muhtemel tüm düşünce ve duygu hallerini simgeleyen semboller içeren gizyazılara bağlı olduğu yorumunda bulundum—Onların düşünce birimlerini döndüren ve kontrol eden araçlardı bunlar—Ayrıca bir de rahiplerin bu sistemin nasıl işlediğini tam olarak anlamadığını ve yoğun inceleme ve çalışmalarım sayesinde benim onlardan bu konuda hiç kuşkusuz daha çok şey bildiğimi fark ettim—Bu kontrol sistemini yaratmış teknisyenler çoktan ölmüştü ve şimdiki rahipler bir makinayı çalıştırmak için hangi düğmelere basılacağını bilen, ama makina bozulursa nasıl onarılacağını ya da tahrip olursa yenisinin nasıl yapılacağını hiç bilmeyen birinin durumundaydılar—Ben gizyazılara erişebilir ve ses bandı ve imaj bantlarını birleştirebilirsem rahipler eski düğmelere basmaya devam ederek hiç beklenmedik sonuçlar yaratabilirlerdi—Bu amacı gerçekleştirmek için kendimi rahiplerden birine fahişe gibi sundum—(Hayatımda katlandığım en iğrenç şeydi)—Seks faaliyeti sırasında herif kendini başkalaşıma sokup belden yukarısını yeşil bir yengece dönüştürdü; insan bacakları ve kostik bir erojen sümük salgılayan cinsel organları değişmeden kaldı ve bu sırada korkunç bir leş kokusu doldurdu kulübeyi—Bu korkunç temaslara, zamanı geldiğinde bu tiksiniç canavarı gebertmenin zevkini kendi kendime vaat ederek katlanabildim—Ve şimdiye kadar benim bir gerzek olarak namım öylesine yayılmıştı ki bütün kontrol önlemlerinden kurtulup en rutinlerinden kurtulamadım—

Rahipler beni tapınakta temizlik işine verdiler ki ben orada birtakım idamlara tanık oldum ve mahkumların parçalanmış beden ve ruhlarının fırınlarda kıvranan böcek parçalarına dönüştüğünü gördüm ve dev kırkayakların fırınlarda bu çığlık atan kesilmiş parçalardan doğduğunu öğrendim—Harekete geçme zamanıydı—doktorun bana verdiği ilacı kullanarak rahibin bedenini ele geçirdim, gizyazıların saklandığı odaya girdim ve kitapların fotoğrafını çektim—Şimdi kontrol makinasının ses ve imaj bantlarıyla donanmış olduğumdan makineyi sökebilecek durumdaydım—Yapmam gereken tek şey kayıtların düzeniyle görüntülerin düzenini harmanlamaktı ve değişen düzen geliştirilip tekrar makineye verilecekti—Tüm tarımsal operasyonların, çalıların kesilip biçilme ve yakılmasının falan kayıtlarını almıştım—Şimdi çalıların yakılma kayıtlarıyla bu operasyonun imaj bandını bağlantılandırımdı ve zamanı değiştirdim; böylece, yakma emri geç geldi ve bir yılın ürünü yitirildi—Kıtlık yüzünden otoritenin dizginleri zayıflarken kontrol müziğine radyo paraziti soktum ve festival kayıtlarıyla isyanın ses ve imaj bandını birleştirdim.

“Söz hatlarını kes—Müzik hatlarını kes—Kontrol görüntülerini parçala—Kontrol makinasını parçala—Kitapları yak—Rahipleri öldür—Öldür! Öldür! Öldür!”

İşçilerin düşünce duygu ve duygusal izlenimlerini karşı konulmaz bir şekilde kontrol eden makine şimdi kendisinin sökülmesi ve rahiplerin öldürülmesi direktifini veriyordu—Ustabaşının tarlada kazık sokularak öldürüldüğünü, bağırsaklarının sıcak dikim sopalarıyla delinip içine mısır sokulduğunu görmenin zevkini yaşadım—Kamera silahımı çıkardım ve tapınağa koştum—Bu silah görüntüyü kaydeder ve titreştirip radyo parazetine dönüştürür—Rahiplerin sözlerden ve görüntülerden, ölmüş aktörlerle boyuna dönüp duran eski bir filmde başka bir şey *olmadığını* görüyorsunuz—Ben her şeyi tahrip ederek kontrol odasına gider ve gizyazıları yakarken rahipler ve tapınak muhafızları gümüş rengi bir dumanın içinde havaya karıştı—Ayağımın altında deprem titreşimleriyle çabucak oradan çıktım; her tarafımda kireçtaşı parçaları yağıyordu—Büyük bir ağırlık

düştü gökten; dünyanın rüzgarları palmiyelere vurup devirdi—Gelgit dalgaları geçiyordu Maya kontrol takviminin üzerinden.

Ben sekuin

MAYA TEZGAHI—KIRKAYAK DEVRESİ—AĞIR METAL NUMARASI.

Ben Sekuin, Minraud sokaklarından geçerek bu sanatları mükemmel hale getirdim. Kırkayak işaretinin altında. Kesik bir kafa. Minraud zamanında. Dövmeci dükkanları. Et grefti salonları. Minraud’nun yaşayan mum yapıtları. İzlenim için yapılmış kuklaları gördüm. Siz beklerken. Kısaltılmış zamandan. Minraud’nun terminallerinde. Kırılmış belkemiklerinden beyaz böcek özsuyunun fışkırdığını gördüm. Minraud’nun seks odalarında. Siz beklerken. Minraud zamanında. Bedenin seks aletleri. Kırkayak penis. Gri mor bedenden çıkan böcek kılları. Akrep milletinin. Kesilmiş kafalar. Lağım depolarında. Yeşil bok yiyen. Minraud’nun akvaryumlarında. Minraud’nun kabinlerinde. Kırkayak işaretinin altında. Minraud’nun seks odalarında ve porno filmlerinde. Ben Sekuin kesik bir kafa. Minraud’nun ilaçlarını öğrendim. Parazit Braille alfabesiyle. Kırmızı beyin ve belkemiği. Bir yengeç vücudunu kırılmış halde bırak pirinç ve bakır sokakta. Ben Sekuin kesik kafa. Minraud’nun kabinlerini bitirdim. Silahlarla. Bacaklarla.

Uzantılar. Minraud’nun bedensel yapıtları. Benim kafam ağır bir sıvıdan oluşan kristal bir kürenin içinde. Akrep tanrıçanın şarkı simgesinin altında. Minraud’nun içinde tutsak. Minraud’nun zaman kabinlerinde. Minraud’nun dövmeci salonlarında. Minraud’nun bedensel yapıtlarında. Minraud’nun seks odalarında. Minraud’nun porno filmlerinde. Yürüt benim kesik kafamı. Minraud’nun zaman sokaklarında KADININ esiri.

Düz bir ovada böcek kanatlarının kuru sesiyle Bradly koyarken parçaladı sarı bir küpü—boyanmış kabinler ve boş arsalar bölgesi—kasık bağlarının ve plastik ayakların tozlu bir vitrininde, kesilmiş bir kafa kumun üzerinde, kırmızı karıncalar girip çıkıyor burnundan ve dudaklarından—

“Sen deli misin nesen tek başına dolaşıyorsun burada?”

Rehber kafayı gösterdi: “Muhafız—Yürüyüp onun gözlerinden geçiyorsun ve sen iyi değil.” Rehber cinsel organlarının önünde bir eli doğradı: “Burası kötü yer Miister—Siz *ven conmigo*—”

Tozlu sokaklarda yol gösterdi bana—Köşelerde metal dışkılar parlıyordu— Kentin semtlerini kuşatan ağır külçeler halinde düşüyordu karanlık.

“İşte,” dedi rehber—Kireçtaşından oyulmuş bir restoran, şişelerden ve kabukluların yavaş dönüşlerle devindiği tanklardan yeşil bir ışık süzülüyor—Garson siparişlerini alırken disk ağzından ıslık sesiyle soğuk nemli bir nefes çıkardı.

“İyi yer—mağara yengeçleri—*Muy bueno* sikiş için, Johnny—”

Garson kalamar gövdeleri ve yengeç kısıkaçlarıyla dolu düz bir kireçtaşı kabuk koydu masaya.

“Krişnus” dedi rehber.

Hâlâ canlı, fosforesan bir sümüğün içinde hafifçe hareket ediyorlar—Rehber içlerinden birini bir bambu çubukla sapladı ve sarı bir sosa daldırdı—Tatlı bir metal tadı yakarak geçti mide bağırsak ve cinsel organlardan—Bradly canavarca yutkunmalarla yedi ‘krişnus’u—

Rehber kolunu dirseğinden kaldırdı, “*Muy bueno*, Johnny—Görüyorsun.” Garson disk ağzından hava kabarcıkları çıkararak bir mağara şarkısı söylüyordu—“*Vámanos*, Johnny—Ben iyi yer

gösteriyor sana—Sigara içeriz sikişiriz uyuruz okey. Muy iyisi var, Johnny—”

“Otel” sözcüğü cinsel organlarda patladı—Yaşlı bir keş Bradly’nin parasını aldı ve onları mavi bir kabine götürdü—Bradly duvarlardan birindeki dört köşe bir boşluktan dışarı sarktı ve kabinin paslı demirden desteklerin üzerinde bir boşluğa doğru uzandığını gördü—Ayaklarının altındaki döşeme hafifçe hareket etti ve gıcırdadı—

“Bazen bu kapak düşer—Johnny için son sikiş.”

Demirden döşemenin üzerinde bir ot şilte vardı, esrar çubukları bulunan pirinçten bir tepsi, ve taştan bir kavanoz.

“Johnny gömleğini çıkar”—dedi rehber Bradly’nin gömleğinin düğmelerini nazikçe gösterişli hareketler yapan parmaklarıyla çözerek—“Johnny pantolon aşağı”—Elini daldırıp kavanozdan yeşil fosforesan bir merhem çıkardı ve Bradly’nin vücuduna sürdü—

“Sür üzerime—Sür içeriye—Johnny ben—Ben Johnny.”

Kavanozu Bradly’ye verdi—“Şimdi sen de benim gibi söyle.”

“Sür üzerime—Sür içeriye—Akid ben—Ben Ahkid—”

Mide ve bağırsaklar uzun uzun yandı—Bedenler et izleri bırakarak şiltenin üzerinde yuvarlandı—fosforesan sümük uykusu—

Yaşlı bir keş tarafından silinip süpürülmüş ağır kokulu bir satılık bedende uyandı bulantılı bir sabahta öksürerek ve tükürerek—

İlgileniyor gibi görün

Benway, Sağlık Müdürlüğü'nde "kamp" kurdu. Her yere yüz­süzce dalıp bütün keş­leri tutukluyordu. Elbette herkes tarafından tanınıyordu fakat ustaca bir yüz çevirmeyle tekleri tamamlamayı başardı beş yahut altı büroyu hokkabazlıkla soğuk bahar rüzgarında havada gayet ince narin uçuşan örümcek ağlarına dönüştürüp sopa, süpürge ve tuvalet tulumbasının bileşimi tuhaf bir nesne taşıyan yeşil üniformalı bir kapıcının ölü yengeç bakışları altında, amonyak ve temizlikçi kadın bedeni kokusu bırakarak. Bir deniz dibi hayvanı su yüzüne çıkmıştı herifin suratında, soğuk gri kıkırdaktan yuvarlak disk ağzında, yeşil tükürüğün içinde devinen mor törpü dilinde: "Ruh kıracağı" diye karar verdi Benway. Etçil bir yumuşakça türü. Venüs'te var. Kemiksiz olabilirler. Zamanı tersine çevirdi harap olmuş sinyal kulesinin yanındaki küçük beyaz çiçekli bir bölgeden geçen izler. Önceden oturmuşların aşındırıp düzleştirdiği bir ağacın altına oturdu. Farklı biçimlerde her zaman her yerde varolan Gizli Polis'in uzun muamele günlerini hatırlıyoruz. Guayaquil'de nehir kenarında oturdu ve gelip geçen kanolardan atılan karpuz kabuklarıyla dolu çamur düzlükten geçen kocaman bir kertenkele gördü.

Carl'ın kütükten kayığı sokan tırpana balıkları, tatlısu köpekbalıkları, arequipalar, candirular, su boa yılanları, timsahlar, elektrikli yılanbalıkları, su panterleri ve bölgenin kıyısındaki barları dolduran yalancı kaşiflerin düşlediği diğer iğrenç yaratıklarla dolu kahverengi menevişli lagün suyunda yavaşça döndü.

"Bu yaklaşılmaz kabile, senin anlayacağın, bölgede topraktan çıkardıkları fosforesan metal macunla karnını doyurur. Anında altına çevirirler bunu ve külçeler halinde sıçarlar. Çok müthiş bir iş bu."

Ağızda ve boğazda gümüş rengi yaralar açan yağ tadını kesmek için Primus sobasında yabani tarçınla ve çayla kaynatılmış *aguardienten*in üzerinde karaciğer hastalığı çeken altın gözler altın haritalar altın dişler.

"Bütün turistlerin hatta İskandinavlıların bile öldüğü ve biz çocukların osurukçu şahin YAÜ'süne—yani Yerel Asgari Ücretine—düştüğümüz Sığır Vebası yılıydı."

"Bölgede kalsiyum yok anlayacağın. Pezevengin biri bütün iskeletini kaybetti ve herifi branda bezinden bir banyo küvetinin içinde taşımak zorunda kaldık. Sonunda bir jaguar onu yalayıp yutuverdi, büyük ölçüde tuz için sanırım."

Teneke çocuklar osurukçu şahine düştü madde ve katmanlar—Bunun ne demek olduğunu biliyor musun? Gençleri rızalarıyla kirlenmiş ölü sulara götürdü—Temizlik yılıydı— Boş Beden Programının Yerel Asgari Ücreti--

"Babungötdeliği'nin Yan Dereleri... O sarkan sarmaşıklar diyarı—" (Sarkan sarmaşık delikanlının boğazına sarılıvererek kafatası kemiklerinin dış kalıbı haline geldi spiraller çizen asma sürgünü hareketiyle boynunu kırdı, çocuk meni fişkırtarak asılı duruyor şimdi yeşil kıllarla çevrili disk ağızlar rektumuna yapışırken vücudunun içinde büyüyen sürgünler eritiyor kemiklerini sıvı foşurtularıyla ve hava kabarcıkları halinde patlıyor yeşil yiyen jelin içine.)

"Bu kötü yer sizin yazdığınız Miister. Denizanası gibi bir şey kazandınız."

Yarı şeffaf bir jelin içinde yaşıyor onlar ve ışık parıldamalarıyla konuşurlar dünyanın kemiklerini sıvılaştırarak ve jel yiyerek—krizalit oğlan güneşte çürüyor—tembel deniz dibi gözleri var çürüyen etler bitkiler uykusunda düşen başın üzerinde— tortulu şist ve sudan kireçtaşı hamuru...

Delikanlı zinde ve kanlı bir halde asılmış—Uzun törende bir akrep kafası var—Arınmış Kişilerden ölümcül eşleştirme operasyonu—Bölgede kalsiyum yok—Venüs’te var—Kemiksiz olabilirler—Orgazm ve ölümün ışın yosunu—Bir mil ötede Kireçtaşı Tanrısı—“Boş Beden!” bağırtılarından iyidir. Anlıyorsun ölü bir diyar burası marjinal birini bekliyor bölgeye.

“Dinini siktığım davul memleketinin dibi” (Yeni Kabul Edilmiş kişi çıplak sırtı ve kıcı tahta bir davula uydurulacak şekilde bağlanmış. Davulcu orgazm mesajları çalıyor ve sonunda Yeni Kabul Edilmiş’in bedeni mavi bir alevle yanıyor içeriden ve davul canını çekip alıyor ve sikiyor oğlanı ((berrak mavi bir gökte yükselen duman bulutları...)) Yeni Kabul Edilmiş uyandı başka bir bedende manzara farklı... Ve plof diye düşüyor meydanlara ve verandalara “Beni yaz Miister” üzerine.)

Puerto Joselito iki kahverengi güçlü nehrin birleştiği yerdedir. Kasaba durgun kanallarla bölünmüş kocaman bir bataklık düzlüğün üzerine kuruludur; kazıklar üzerindeki binaları yukarılardan geçerek birbirine bağlayan iskeleler ve köprülerden oluşan labirent çamurlu düzlüklerden, üç sütunla ve sarılgan sarmaşıklarla çevrili daha yüksek topraklara kadar uzanır; bütün bölge çaptan düşmüş bir sınır kasabasının ya da terk edilmiş bir karnavalın sefil ve bakımsız halini simgeler.

“Puerto Joselito kasabası gayet kasvetli fiziksel görüntüsüyle, için için yanan kokmuş bir kötülüğün boğucu sisini salıyor sanki kasaba ve sakinleri yavaş yavaş atıkların ve çöplerin içine gömülüyormuş gibi. Ben bu halkın en iğrenç batıl inanışlara ve geleneklere batmış olduğunu gördüm.

“Törensel idamların türlü çeşitli biçimleri vardır burada. Bu pisliklerin öyle güçlü bir afrodiziyakları vardır ki tam bir kan spazmıyla derhal ölüme yol açar ve boşalmış beden mermer gibi soğuk ve bembeyaz kalır. Bu madde, uçan bir akrep olan Xiucutl Crustanus adlı bir tür tarafından ölümcül çiftleşme mevsiminde salgılanır ve bu sırada bütün erkek Xiucutllar bu maddeyle çıldırarak ölür ve her erkek yaratığın üzerinden uçarak öldürücü spermleriyle zehirlerler. Bir törende kurban altın, gümüş, bakır ve mermer heykeller gibi boyanır, sonra vücutlarına Xiucutl spermleri verildiğinde çırpınmaları görünmez kontrol telleriyle seçkin dansçılara aktarılır ve donup kalarak bahçe çeşmelerine ve park heykellerine dönüşürler. Ve bu da Arınmış Kişilerin ve Toprak Ana’nın tuttuğu Törensel Takvim’de dönüp duran bir sürü törenden biridir.

“Arınmış Kişi her ay bir genci seçer ve çocuk boyun omurgalarının şekli verilmiş kristal bir odacığa kapatılır. Odacığın duvarlarına çivi yazısıyla seks programları kazınmıştır ve duvarlar sessiz hidrolik basınçlarla döner. Ayın sonunda delikanlı çiçeklerle süslü bir arabayla sokaklardan geçirilir ve top sahasında törenle asılır, orgazm ve ölüm sırasında insanların tüm pisliğinin Arınmış Kişi’den o delikanlıya geçip öldüğüne inanılır. Genç asılmadan önce herkesin önünde rızasını bildirmelidir ve razı edilemezse delikanlı Arınmış Kişi’yi asar ve onun işlevlerini bizzat üstlenir. Arınmış Kişiler ayda bir yapılan gençlik özü enjeksiyonu sayesinde resmen ölümsüzdür.” Green-Baum İlk Kaşif’ten aktarma.

Carl’ın kıçtan motorlu teknesi paslı yağlardan bir keşmekeşin içinde titredi, tırtıklı bir parça gelip kütükten oyulmuş kanoya çarptı ve menevişli kahverengi suya gömüldü. Uzakta bir yerden gelen su altı dinamitinin boğuk jelimsi sesi: (“Yerliler balık avlıyor”). Uluyan maymunlar yaprakların arasından geçen rüzgar gibi. Kütük tekne yavaşça döndü ve harap bir iskeleye dokunarak durdu. Carl Nordik sırt çantasıyla tekneden indi ve yüksekteki meydana doğru yürüdü. Omuzunda rüzgar kadar hafif bir temas hissetti. Küflü yeşil bir polis üniforması ve kırmızı flanel iç çamaşırı giymiş bir adamın çıplak duran bir ayağı şişmişti ve beyaz mantarla kaplı yaşlı bir ağaç gibi lif lifti ve maun

renkli gözleri parıldıyordu bakan kişiler görüş alanına girip çıktıkça. “Kontrol” sözcüğünü söyledi nefesi kesilerek ve kayarak yere düştü. Gri hastane pijaması giymiş avuç avuç toprak yiyen ve yeşil serpintileri takip eden bir adam Carl’a doğru süründü ve pantolonunun paçasını çekti. Bir başkası yediği kemik besininden ötürü hafif puflamalar koyvererek ilerliyor kırıldı kırılacak bacaklarıyla. Gözlerinde yanan haşın bir bakış yanık bir metal kokusuyla söndü. Her taraftan geliyorlardı “*Papeles*”, “*Documentes*”, “*Pasaport*” diyerek ellerini uzatarak tıslayarak tükürükler saçarak.

“Nedir bütün bu rezalet?” Temiz bir haki kıyafet içindeki Comandante meydana tepeden bakan bir platformda duruyordu. Yukarısında bambudan yapılmış çok katlı süslü bir bina vardı. Gömleğinin açıklığından eski bir fildişi gibi pürüzsüz kahverengi göğsü görünüyordu. Kırmızı bir deri kılıfın içindeki küçük bir tabanca menevişli bir sümük izi bırakarak yavaşça sürünüyordu tenine.

“Kadromdakiler sizin Alman usulü sıkı disiplin idealine tam uymuyorsa bağışlamalısınız... geri kalmış... eğitimsiz... her biri tamamen tek başına yaşıyor ve kendi küçük virüs bahçesine bakıyor... Yapacak bir şeyleri kesinlikle yok ve yalnızlık...” Alnına vurdu parmağıyla. Yüzü parıldayan ark ışıklarının altında eridi ve değişti.

“Ama bunlardan otuz tane olması lazım” dedi Carl.

Comandante sert bir bakış fırlattı. “Onlar senkronizedir elbette. Gözleri görmez ya da hatta birbirlerinin dediğini bile anlayamazlar ve herkes onları sadece oraya dikilmiş bir polis memuru sanır. Onların hatları hiç kesişmez, çaktınız mı ve bazıları zaten...”

“Ve bazıları zaten ölüdür. Bu gayet uygunsuz bir şey çünkü yasal olarak sorumlu değiller. Onları vaktinde gömmeye çalışıyoruz karşı çıkma reflekslerini hâlâ tam anlamıyla koruyor olsalar da. Toprak Yiyen Gonzalez gibi mesela. Biz onu tam üç kez gömdük.” Comandante’nin yukarıya kaldırdığı üç parmağından uzun beyaz sürgünler çıkıyordu. “O çok tuhaf bir şekilde hep yiyor. Ve şimdi bana izin verirseniz Başkentten futbol sonuçları geliyor. İlgileniyor gibi görünülmeli.”

Zamanın uzak kavşaklarından beri yaşlanmış Comandante sürünerek metal bir bölmeye girdi ve korkularla mırıldanarak kapıyı kapattı, küflenmiş yeşil bir suspansuvarla çıktığında vücudu I kırmızısı, U yeşili renklere boyanmıştı. Asistanı bir süpürge dolabından işaret verdi amonyaktan kafayı bulmuş bir halde yeşil bir keçi sakal ve mermer gibi bir yüzle. Carl’ın giysilerini bir dizi yakalama ve fırlatma hareketiyle çıkardı. Carl kendi vücudunun kasların emirlerine göre hareket ettiğini hissediyordu. Asistan kendi kafasının üzerine bir kova koydu ve uzak çekiçlere bir çığlık attı.

Comandante Carl’ın çıplak felçli vücuduna bir jel sürdü. Comandante bir kadın şekillendiriyordu. Carl vücudunun kadın kalıbına doğru aktığını hissetti. Cinsel organları yok oluyor, memeleri büyüyorken Comandante onun yüzüne ve saçlarına birkaç kez dokunarak içeriye sızdı—(Kerpiç duvardan akan atırık şafakta havlayan köpeklerin ve akan suyun sesi—) Comandante büyüleriyle Carl’ın boşalmış vücudunda dolaşıyor. Vücut bir ereksiyon halinde yükseldi, Comandante’nin önünde mastürbasyon yapıyor. Penisin eti tüm vücuduna yayılırken orgazm infilaklarıyla patlıyor granit sikler lav fişkırtıyor canavar yengeçlerle kaynayan kara bir bulutun altında. Soğuk gri deniz dibi gözleri ve elleri dokundu Carl’ın vücuduna. Comandante vantuz elleriyle Carl’ı tutup ters çevirdi ve disk ağzını Carl’ın göt deliğine yapıştırdı. Carl yeşil kıllardan bir hamakta yatıyor, penis etinden çekiçler dövüyordu vücudunu. Kıllar sürtündü rektumuna, spiraller çizen sürgünler zevk noktalarını kaşırken Carl’ın vücudu orgazm üstüne orgazmı boşaldı, eriyip bir sıvı foşurdamasıyla disk ağıza dolan bedeninde yeşil bir ışık halinde parladı kemikleri. Carl kemiksiz spazmlarla kırmızı titreşiyor şimdi,

pembe dalgalar yayılıyor vücudunda yeşil kılların temasıyla.

Comandante Carl'ın vücudunu soydu ve yeşil jel meme başları sürdü ve bunlar etini yukarı ve içeri çekiyordu. Carl'ın cinsel organları kuruyup kuru boka dönüşüyor Carl süpürüp temizliyor küçük bir elbise fırçasıyla beyaz teni ve siyah parlak pubis kıllarını. Comandante saçları ayırıyor ve küçük eğri bir bıçakla Kesik atıyor. Şimdi bir yüz biçimlendiriyor Başkentteki *noviasının* resminden.

“Ve şimdi, nasıl diyorsunuz, ‘ses efektleri’.” Kadının sesinden alınmış bir kaydı başlatıyor, Carl'ın dudakları bunu takip ediyor ve dişilik özü bir soluk halinde çıkıyor sözlerle.

“Ah *almamın* aşkı! Ah sabah rüzgarı!”

“Hayatımda katlandığım en iğrenç şey.” Carl bu sözleri bir gırtlak, bir dili olmaksızın oluşturdu havada. “İnşallah bir *farmacia* vardır burada.”

Comandante sinirli bir şekilde baktı: “Büroda bekle lütfen.”

Üniformasını giyip kayışına bir Luger takarak çıktı.

“Bir eczane mi? Evet ben *creo*... Lagünün karşısında... Rehberi çağıracağım.”

Carl bir karnaval kentinde yürüdü dev pembe semenderlerin ve kırmızı balıkların ağır ağır kımıldadığı kanalların, kumar makinası pasajlarının, dövmeci barakalarının, masaj odalarının, yan gösterilerin, porno sinemalarının, geçit alaylarının, tören arabalarının, göstericilerin, işportacıların yanından göğe doğru.

Puerto Joselito yerleşik Durgun Su'dur. Çalışmaz haldeki petrol kuyuları ve maden ocakları, terk edilmiş makine ve yağmalanmış tekne katmanları, sokan tırpana balıklarının kahverengi sularda güneşlendiği ve gri yengeçlerin çamurlu düzlüklerde gevrek sırık bacaklarıyla yürüdüğü bu ölü diyarda karaya saplanıp ölmüş operasyonların ve keşif seferlerinin çöpleri. Kasaba çamurlu düzlüklerden başlar ve sarı çamurda derin yarıklar açan dağlık berrak cangıl derelerinin ve düşerek yolcular için tehlike yaratan orkidelerin sessiz tapınağına doğru yükselir.

Yeşil bir savanda siyah taştan iki tane devasa penis heykeli duruyordu, kollar ve bacaklar güdük kalmış, ağır ağır mavi dumandan halkalar nabız atar gibi çıkıyordu taş kafalarından. Kireçtaşından bir yol sütunların arasından kıvrıla kıvrıla geçip kasabaya giriyor. Paslı demirden ve betondan bir ızgara kurulmuş boş arsaların ve molozların üzerine, yer yer kimyasal bahçeler var arada. Bu kasabadaki bir eskimiş şapka ve ölüm kokusu “görsen iğrenirsin” sözünün geçtiği bu cümleleri boğuklaştırıp ağırlaştırıyor. Carl kocaman bir gecekondu kentin patikalarında yürüdü. Kuru bir rüzgar sıcak ve soğuk esiyor Chimborazo'dan dekor bir mavi gökte kirli bir kartpostal. Yengeç adamlar dışarıyı gözetliyor terk edilmiş madenlerden ve ot yığınlarından elmacık kemiği büyüyen bir tür güdükleşmiş göz bu ve sanki herkeste kök salıp büyüyebilirlermiş gibi manzaraları. Mırıldanan orgazm drogu bağımlıları, güneşte kemiksiz, hışırdayan boğaz kıkırdakları, yengeç adamların canlı canlı yediği şeffaf bedende yavaş yavaş atan kalp.

Carl penis direklerin arasından geçip kireçtaşı kulübelere bir kasabaya girdi. Rahipler direklerin etrafına halka halinde oturup bacaklarını açmış, kalkmış organları nabız gibi vururken gözlerinden gelen ışıkla titrek titrek parıldıyordu. Elektrikli gözlerin arasından geçerken dudakları şişti ve ciğerleri kaburgalarının yumuşak iç yüzeyine sürtündü. Gidip rahiplerden birine dokundu ve bir şok

onu yolun karşısındaki lağım kanalına fırlattı. Kasabayı çevreleyen mısır tarlalarında Genç Mısır Tanrısı'nın taştan heykelleri mısır sürgünleri fişkirtan kalkmış penisler genç bir acımasızlıkla çok üzgün bakıyor ve hafif aralanmış masum dudaklar ölümcül bir kucaklama yaşlar akan gözlerinde. Genç Mısır Tanrısı dışarı çıkarılmış ve mısır ipeğinden cüppesi ıstakoz rahipler tarafından gövdesinden soyulmuş. Sarkan bir sarmaşık tutunmuş Mısır Tanrısının taştan penisine. Delikanlının siki sabah güneşinde menevişli kalkıyor ve gardırobun aynasında diğer odaları da görüyorsun oradan... Evet şimdi, mısır yetiştiren bu vadiye gelmiş olanlardan bir grup kasabadaki nehirde balık avcılığı yapıyor.

Carl'ın aralarından geçtiği canlı penis vazolarını oluşturan adamların penislerine çekilmiş vücutlarında güdük kalmış kollar ve bacaklar vardı mor mantarsı solungaçlarla soluk alıyorlardı ve yavaş yavaş çıkardıkları erimiş lehime benzer metal bir dışkı vazoların altında yaklaşık bir metre yüksekliğinde sert bir tabaka halinde duruyordu paslı demirden rafların üzerinde birtakım iskeleler ve merdivenlerle bağlanan örgü tellerden odacıklar yavaş yavaş pürüzsüz kırmızı bir pişmiş toprağa dönüşen canlı penis vazolardan oluşan kocaman bir hangar. Bazılarının kafalarından salgıladığı kaydırıcı sıvıdan oluşan kristal inciler kırmızı penis etinin üzerinde sert bir kristal kabuk oluşturuyor.

Altın borular ötüyor: “Druid rahibi Kutsal Mağara'dan çıkıyor, çürümüş bedenler İspanyol yosunları gibi sarkıyor tepesinde. Sıvı hava gibi mavi ve soğuk gözleri ışık yiyerek genişleyip büzülüyor.”

Kurban çocuk ereksiyon alkışıyla seçilmiş. Evrensel ereksiyon tüm yaraklar “Evet”i gösterinceye kadar yokluyor onu. Oğlan “Evet”in kendisinin içinden geçtiğini ve bütün kemiklerinin eriyip “Evet”e dönüştüğünü hissediyor Kutsal Mağara'da çırılçıplak soyulmuş halde titrer ve seğirirken İdam Ağacı'nın altında yeşil disk ağızlar emiyor onun son kemik besinini. Ağaç'a çıplak gidiyor çiçekli tören arabalarıyla geçerek obsidiyen sokaklardan Balık Kenti'nin kırmızı taştan binaları ve bakır pagodalarının arasından Türk hamamlarında ve seks odalarında durup gençlerle porno filmler çevirerek. Tüm kent şehvet halinde bu tören sırasında, şişkin yüzler mor penis etinin moruyla şişmiş. Her sokak köşesinde çakan yıldırım sikişler belkemiğinden inip çıkan yakıcı metal mavisi kıvılcımların kokusunu bırakıyor. Kırmızı kerpiç odacıklardan oluşan kocaman bir banyo-kent dönüp duran bir jeolojik orgazm halinde yeşil yengeç çocukların disk ağızlarındaki yavaş yavaş törpüleyen diller belkemiği merkezlerinde dönüp duruyor siyah balçık içinde.

Dikkate değer bir şey olan Sırlama Töreninde canlı vazolardan bazıları pişmiş toprakla kaplanır ve bunları kırmızı tuğlalı fırınlarda pişiren kadınlar yenecek kırmızı yumuşak eti penis çatallarıyla çekip alır ve boş vazolarla evlerini ve bahçelerini süslerler. Sırlama Töreni'nde kullanılacak vazolar her gün kamusal vazodan çıkan hücre numaraları halinde seçilir ve numaralar kafanın içindeki nazik sözcü tarafından okunur. Numaraları dinleyen çaresiz vazolar bizim terör yiyen nazik özümüzü, zengin özümüzü göreve çağırırlar.

Şimdi bu tezgahtan, açıklanmadan önce vazoyu koruyarak yahut açıklandıktan sonra da, yapacak kadar ustasının pek bulunmadığı tepkisel bir korumayla yırtmak mümkündür. Ayrıca, penis derisinin okşanıp orgazm üstüne orgazm olduğu ve sonunda Kırkayak ölümünün vuku bulduğu bir Törensel Masaj da vardır. Kırkayakla ölüm Böcek Mahkemesi'nin en ağır cezasıdır ve tabii ki tüm vazolar muhtelif erkek suçlarından ötürü ceza beklemektedir. *Pues*, deneyimli birkaç vazo her yıl evin boyunu geçer ve Kristal Derece yapar. Kristal kabuk belli bir kalınlığa varınca vazo törensel yoklamadan muaf tutulur ve Ünlülerin Kristal Salonunun kabuğunu yavaş yavaş ekleyerek kalınlaştırma dışında

hiçbir şeyle bir ilgileri kalmayıp ölümsüzleşirler.

Evin boyunu geçen çok azdır. kocaman bir kireçtaşı yarasa. Derin dağ vadisi en ağır simbiyotik yamyamlık cezasıyla kesilmiş. Birbirini avlama böyledir.

“Ben bir şey bilmiyom. Burada çalışıyom sadece. Uzman Çavuş.”

“Onu rüzgara savur sen Jack.”

Bir pezevenk Memleket Kulübü penceresinden içeri sarkıyor. “David’in Evi’ndeki oğlanları ziyaret edin ve bok yiyen kızları seyredin. İnsana kendini mükemmel iyi hissettirir. Madam’a benim kişisel arkadaşım olduğunuzu söylemeniz yeterli.” Çocuğun kış cebine çivi yazılı bir silindir atıyor ve çocuk derin bir simbiyotik yamyamlık vadisindeki penis vazosu kişilerin kayıp diliyle hissediyor kışını. Oralılar sarışın ve mavi gözlü sekstir meşguliyet sırasında. Tek başına orgazm olmak yasadışıdır ve kent sakinleri seks odalarından ve parıldayan porno film odacıklarından oluşan bir kovanda yaşar. Odacıklardan oluşan kilometrelerce uzanan ufukta birisini seçebilirsin. Biz hepimiz ebediyen porno görüntülerde yaşarız. Odacıklar yeraltındaki buhar banyolarında yavaş yavaş gözden kaybolur ki Delikçikler pusuda bekler orada, porno film kaçkını kötü niyetli çocukların insanları kandırıp yeraltı nehirlerine yönelten ruhları. (Yolcuları su kırkayakları ve etçil sualtı sarmaşıkları yer.)

Orgazm ölümü fişkırıyor çiçekli tören arabalarına—Kireçtaşı Tanrı bir mil ötede—İdam Ağacının altındaki bu oyuna katılmaya gelmiş bir grup tarafından kesilmiş penis etine düşüş—Kırmızı Arktik gecede böcek bacakları—Çocuk benim giysilerimi ve dehşetimi taşıyordu—

Çocuk penisinden kan fişkirtiyor çiçekli tören arabalarına. Ağır sarmaşık ipi bir fallik pınara düşürüyor onu. yumuşak iç kaburgalara değen örme telden odacıklar. kocaman bir penis deposu ve şok onu üç metre ötedeki düz toprağa fırlattı. Penisi kalkık Tanrı kristal genç acımasızlık ve katı düşmanlık fişkirtiyor. göz kamaştırıcı bir ölümcül kucaklama Mısır Tanrısı’nın sessiz koridorlarında. Sabah güneşinde düşüşü yoklayan ereksiyon “Evet”i hissediyor oradan çırılçıplak soyulmuş sizdeki bir ayna vasıtasıyla. Kentteki bir grup gelmiş onlardan İdam Ağacının altındaki bu son kemik yemeğine.

“Bayağı tanıdık.”

Rahipler Kireçtaşı Kapılardan yeşil kavallar çalarak geldi; hiddetli mavi gözlü ve esnek bakır kabuklu yarı şeffaf ıstakoz adamlar. Ereksiyonun merkezine belkemiğindeki sessiz bir titreşim değdi ve yerliler boğucu bir kan borusunda kaval notalarına doğru hareket ettiler Kırkayak Törenlerine katılmak için. Taş bir penis gövde buhar banyolarının ve seks odacıklarının mağara boşluğunun deliğinde bacaklarını açmış duruyor ve başından beri her hattaki yeşil yengeç çocuklar.

Yerliler yavaş yavaş bir kristalin olduğu kovuğun derinliklerine gümüş tellerden bir ızgara yerleştiriyor. Telleri derilerinden çıkan böcek kıllarıyla tıngırdatarak soğuk kokain seks frekansları dokuyorlar.

Yaşayan Tanrı Siki’nden bir kaydırıcı sıvı deresi fişkırıyor yosunlardan yeşil olmuş kireçtaşı bir yalağa. Rahipler yeni kabul edilenleri çok uzun bir arkadan sikiş hattı şeklinde dizerken kaydırıcı tanklarından alınan yeşil bir jelle birleştiriyorlar. Şimdi kırkayak derisi her vücudu bir segmentle çevrelemiştir ve kırkayak kırbaçlar ve elektrikli zevk spazmları şeklindeki şaklamalar segmentleri koparıp atarak spazmodik vuruşlarla kontrolsüz bir diyareye yol açıyor yanıp sönen ışıklarla

senkronize bir halde orgazm üstüne orgazm fişkırtarak. Kırkayak bacakları Carl'ı kaptı ve kemik eriten et jelinin içine çekti—Şişmiş bedeninden kalın siyah kıllar çıkıyor—Kumar makinası pasajlarından ve pis resimlerden, dolap odalardan, barakalardan oluşan bir labirentten geçerek düşüyor; ve tutsak beden ölümün renksiz kokusuyla boşalmış—

Soğuk metal dışkılar bütün duvarlarda ve banklarda, gümüş gökten metal söz serpintileri yağıyor—Seks ağızdaki demir gibi tatlı. Skorlar geliyor. İlgileniyor gibi görün.

Bir kukla çadırında manipulatör sekiz saat süren ereksiyon halindeki canı sıkılmış küstah katatoniklerin çizgi roman okurken ve ciklet çiğnerken resimlerini çekiyor. Emprezyo göğsünde ve bacaklarında kıvrıkcık yeşil kıllar bulunan kemikli bir Nordik. “Benimkini daha sonra resimlerle beraber alırım. Oyunculara dokunamam. Cam duvar biliyorsun ilginç şeyler gösteriyor sana.”

Perdeyi bir kenara çekiyor: Bir flama ve duvara yapıştırılmış artist resimleriyle bir öğrencinin odası. Yatakta çıplak bir delikanlı kukla çizgi roman okuyor ve ciklet çiğniyor bir hipopotamla.

Alman'ının peşinden koş hayalet gibi. Kumar makinası pasajlarına tükür, dövmeçi dükkanlarına, Nordik geçit alaylarına, insan oyunculara, trapez artistlerine. Her cinsten fahişeler birtakım odacıklar tuttıkları, yoldaki baca kapaklarını bir buhar bulutunun içinde yukarı kaldırdıkları, geçenlerin pantolon paçasını çektikleri, Aşk Tüneli'nden atırcık dolu kaputları sallayarak çıktıkları lunapark trenlerinden ve dönme dolaplardan onu bunu taciz ediyorlar. Göz çukurlarına pis gözetleme deliği gösterileri konmuş yaşlı kör kraliçeler kumar makinası pasajları kılığına giriyor ve bir gencin nabız gibi vuran sikini soğuk metal ellerle yokluyor, dalgın dalgın bisiklet selelerini kokluyorlar Afgan Tazısı kılığında, Puerto Joselito bacaklar arasında yer alıyor. Hayalet salgı dövmeçi dükkanlarında çıplak oturuyor, lanetin virüs eti. Boğucu bir kent bu. Kaşifleri gömecek yollar.

Yaşlı keş sokak çöpçüleri küçük kırmızı arabaları çekerek prezervatifleri ve boş eroin kapsüllerini, kaydırıcı jel tüplerini, kopmuş fitik bağlarını ve seks aletlerini, marihuana çöplerini ve konfetileri, küflenmiş suspansuvarları ve kanlı Kotex'leri, üzerine bok sürülmüş renkli çizgi romanları, ölü kedi yavrularını ve plasentaları, transseksüel Kızılderili bebekleri ve çerçöpü süpürüyor.

Her yerde yastığının altından mırıldanan eylem dili dersini sonraya bırakmış İşportacı'nın yumuşak ve sinsi sesi “Her türden mastürbasyon gösterileri. Özellikle gençler çok istiyor bunu.”

Son imalar

Carl spiral bir demir merdivenden bir odacıklar labirentine indi; üst üste sıralar halinde tel örgüden ve çelikten odacıklar iskeleler ve merdivenler ve hareket halindeki teleferiklerle bağlanmış birbirlerine görebildiği kadarıyla; sıralar kayıyor birbirinin içine giriyor yapı kirişleri yer değiştiriyor, dikkatli yüzlerde mavi meşale parıltıları. Odacıklar küflenmiş suspansuvar, klor ve yanık metal kokuyor, yürüyen merdivenler ve yer değiştiren katlar hareket etmeye başlıyor duruyor yön değiştiriyor, balkonlarla ve pastan çürümüş tehlikeli platformlarla senkronize hareket ediyor. Dönme dolaplar sessizce giriyor yapının içine, lunapark hız trenleri mancınık gibi fırlıyor berrak göğe—genç bir işçi çelik kirişlerin üzerinde yürüyor saçlarında güneşle ve kayboluyor paslı fiçılarda yanan çay ateşlerinden dumanların çıktığı bir iskeleler ve platformlar labirentinde ve işçiler üflüyor siyah pamuk eldivenlerine berrak sabah soğukunda gökyüzüne doğru güneş ışınları saçlarında işçiler üflüyor soğuk sabahlarına, çın çın eden turnikelerin içine düşmüş. vızıldayan ziller, ışıklar ve kekeleyen meşaleler ozon kokusu. Kırılma sürekli. Bütün kat sıraları kayıyor çarpışıyor sarı bir pas bulutunda, dökülüyor çocuklar mastürbasyon yapıyor sarsılan tuvaletlerde, demirden helalar müstehcen açılmaların dümen suyunda gidiyor, sallanan koltuklardaki yaşlılar flor karşıtı sloganlar haykırıyor, Güneyli bir Senatör şişko kurbağa suratını helanın kapısına dayayıp anırıyor sarsılmaz bir otoriteyle: “Ve ben hintcevizini diye bilinen uyuşturucu maddeyi getirmekten, taşımaktan, satmaktan mahkum olan ya da kullanırken yakalanan herkese mevcut en aşırı cezanın en kötü biçimini savunuyom... Daha şunu söylemek istiyom ki ben Zencilerin hakiki bir dostuyum ve ben onların bütün basit isteklerini anlıyom. Yav, şimdi kıcımı silen iyi bi gündüzfeneri buldum burda.”

Kirişlerin üzerinde darmadağın bir görüntü yaratan molozlar ve parçalanmış cesetler var; küçük kırmızı arabaları hırsızvari nazik yaşlı kadın parmaklarıyla sabırla ve sakince çeken yaşlı keşler tarafından yavaş yavaş toplandılar. Biraraya gelen mavi meşale parıltıları giderek aydınlatıyor sakın dikkatli genç işçi yüzlerini.

Carl ozon kokan demir bir spiralden indi. Kırılmalar üst üste sıralar halinde dizili ve sarı bir bulutun içinde çarpışan odacıklardandır görebildiği kadarıyla tuvaletlerdeki müstehcen açılmalardan. Kayan kirişler dikkatli genç yüzler oluşturuyor.

Dönme dolaptan görünen beşinci kattaki kilitli tuvalet. Beyaz bacakların parıltısı, parlak siyah pubis kılları ve zayıf kahverengi kollar, odacıkların üzerinden bir yılan hattıyla geçen paslı duşların altında sabunla mastürbasyon yapan oğlanlar titretiyor tüm katları ve hücreleri korunmamış platformları ve boşlukta sallanan çıkmaz merdivenleri, kirişlerin üzerine ata biner gibi oturmuş işçiler antik Alman melodilerine tempo tutuyor parlak top çekiçlerle. Bütün evren metalik delikanlı şehvetiyle sallanıyor. Hat yeraltı banyolarına doğru kayan yeşil bir kapıdan geçip meşale parıltılarının arasında kıvrılarak kayboluyor dünyanın tüm odacıklarındaki, barakalarındaki, okullarındaki ve hapishanelerindeki vantilatörlerden melodimsi delikanlı bağırtıları geliyor. “Joselito, Paco, Enrique.”

Otuzbir çekerken o çocuk daima kilitli duran hoş esintili bir özel kamaradır—ve dünyaların arasından uzaydan dökülen söz tozları kirletti vücudunu—

Üçüncü marihuana çubuğu çocuk idrar rahatsızlığı ve baş dönmesi geçirdi. Taşradan yeni gelmişti. Köpeğin aynasının yanındaki yeşil yerden yeni gelmişti. Bir zamanlar köpeklerin yanında bir yere gelmişti... Paltosunun yakalarından gelen cangıl sesleri ve kokuları. Güzel bir astsubay o çocuk.

Panama'nın hayaletleri yapıştı vücutlarımıza—"Benimle geliyorsun, değil mi Miister?"—Çocuğun nefesinde bir beden—Sabun kabarcıklarının arasında vücudu kayıyor ellerimden —Yavaş yavaş kıvranarak sarı kumlara çıktık, orgazm fosillerinin peşinden—

"Denizanası gibi bir şey kazandınız Miister."

Bir tavan vantilatörünün altında, çıplak ve huysuz, yabancı renkler geçiyor gözlerinden manzara farklı—solmuş Panama resimleri bulantılı bir sabahta öksüren tüküren yaşlı bir keş tarafından süpürüldü—

(kentin fosforesan metal dışkıları—beyin yiyen kuşlar kol geziyor demirden sokaklarda.)

Sabah tozu kokan hastane—ölü gökkuşağı kartpostalları geri kalmış ülkelerdeki yaşlı bir keş tarafından süpürüldü.

"Görevleri değiştiğimizde yaptığım son imaları fark ettin mi bilmiyorum, tentenin Café de France'dan gelen rüzgarla dalgalandığı yerden geçerken—Çabuk ol—Belki de Carl'ın sihirli feneri hâlâ vardır—Karanlık çöküyor birisi yürürken—Bu düşü nerede kurdun pek bilmiyorum—Bir tabuta mektup göndermek o tabutu bahçenin son terasında görevlendirmek gibidir—Işık diyarlarının ve sınırlarının varlığına hiç inanmadım—Çok kötü bilgiler verildi bana ve tümüyle yeşil askerler—B.B., çabuk olun lütfen—"

(Birdenbire durup bana çok iğrenç bir deri gövde gösterdi)—"Neredeyse hiç ilacım yok."

O zaman hâlâ 'hoşça kal'dı 1920 sinemasının dışındaki vitrine dayanarak, pornonun izleri kaybolmuşken—Doktorun uzanamayacağı kadar uzun bir masaya oturup dedim ki: "O herifte senin sesin var ve çizginin sonu—Yatakta boğulmanın belirtilerini gösteren sönüp giden nefesler—Duymazdan geldim onları—Onlar demir kıskaçların peşine düştüğü çocuk haline gelmeden önce kaç tane tezgah önlendi?—Bu zaman zarfında bir teyp cihazı kesiyor eski gazeteleri." Panama tavan vantilatörünün altındaki çıplak bedenlerimize yapıştı—Unutulmuş sokakların diğer ucundaki dışkılar—şafak rüzgarında hastane kokusu—

(Soyulmuş onun fosforesan metal dizleri, leş açlığında pişmiş beyin.)

Solmuş Panama fotoğrafının altında mendirekte delikanlı tişörtünün rahat ruhu fosilimsi denizanasının izindeydi—

"Mendirekte benim son imalarımı fark ettiysen gelgit düzlüklerinde—neredeydi tam bilmiyorum—başka bir bedende uyandım—üzerinde Çin harfleri bulunan gömlek—Café de France'dan gelen esinti—böcek kanatlarını yakan fener—neredeyse hiç ilacım yok—uzaklara—fırtınalar—çatırdama sesleri—Dönüp duran albatroslardan başka hiçbir şey yok artık burada—ölü kartpostal unutulmuş bir yer bekliyor—"

Mendirekte dönüp duran albatrosların altında bir oğlanla tanıştı—Kırmızı beyaz tişörtü soyulunca kahverengi ten ve kül gibi gri aşağısı ve bir kamış geçti bir ileri bir geri birbirimizin pantolonunu düşürürken ve yere baktı Maya kireçtaşı gibi yüzüyle gelgit düzlüklerinde böcek kanatlarını yakmaktan kekeleyen gaz lambasının ışığında—Öteki bedende uyandı manzara farklı—geri kalmış ülkelerin hastane kokusu—

Tentenin dalgalandığı yer

“Ve dolarlarımızı kaparken birbirimizin müstehcen yoldaki yerlerini değiştik ve birazcık pratik yaptıktan sonra bu işi projektör olmadan yapabilir hale geldik ve her sokak köşesinde mavi bir camın arkasında her türlü müthiş seks eyleminin gösterisini yapabiliydik gelip geçen rektumları ve pubis kıllarını pisuvara düşen kuru yapraklar gibi kurcalayarak: “*J’aime ces types vicieux qu’ici montrent la bite—*”

Onun gözlerinden içerken gerzek yeşil çocuklar sanki rüzgar ölmüş Lemur Halkı’nın mezarlarında dikili tahta bir fallus bırakıyormuş gibi kederli.

“Sikkiş filmi her yerde çevrilir. Johnny sen-ben-neon-göt-amigos-artık.”

“Senin sikin ancak benim iznimle kalkar.”

“Sen kimsin şimdi Miister? Sikkiş filim Johnny’yi geçirdi kendinden. Ben geçiriyor Johnny yine göt deliği? Sen yapacak bana tek parça sikkiş filmi?”

Sadece hulahop birbirlerinin içinden gerzek Mambo’ya doğru. Oralı her yurttaşın bir taslağı vardır bazıları Elektrikseldir ve bazıları Yürüyen Bitki Karboniktir falan, çok teknik bir şeydir bu. Çocuğun attırığı rektum sümüğünden ve Johnny’dan geçiyor.

“Bir iz böyle: Gölge panelleri.”

“Ben bitiriyor Johnny gecesi.”

Ve rektumlarımıza giriyoruz şeffaf tesislerde mavi yol işlemleriyle birlikte. beni incelemek için yavaş gece. her şafak rektuma girmiş parmak kokar. bütün siklerde parmak: “Ben-sen-ben şimdiki zamanın tuvaletinde.” “Gerzek sikiş sen-ben-Johnny.” “Sikkiş filmi gerzek göt oğlanı herifler izinle yapışan bir ağaç kurbağası gibi. Kimsiniz siz yeşil eller? Mantar moru mu?”

“Johnny tamam. Ben geçirdi. Sikkiş filim tek parça.”

Sıcak sperm kokusu gerzek Mambo’ya. Ozon ve rektum uçuşu kokan sessiz geçirtiler: “Burada gidiyor gözlemci diğer rektumlara Panama’da çıplak. bölgenin yurttaşları.”

Mendirekte dönüp duran albatrosların altında bir oğlanla tanıştı—Kırmızı beyaz tişörtü soyulunca kahverengi ten ve kül gibi gri aşağısı ve bir kamış geçirdik bir ileri bir geri birbirimizin pantolonunu düşürürken ve yere baktı Maya kireçtaşı gibi yüzüyle gelgit düzlüklerinde böcek kanatlarını yakmaktan kekeleyen gaz lambasının ışığında.

“Ben geçiriyor Johnny’ye götten.” Sıçradı yatakta dizlerinin üzerinde ve butlarına şaplak attı, sik gölgesi nabız gibi vuruyor mavi boyalı duvarda. “*Así como peeeeerross.*” Kıç kılları yayılıyor gelgit düzlüklerinde. Öteki bedende uyandı, manzara farklı, Panama sabah rüzgarında çıplak bir çocuk.

Helaların rasgele delikanlıları ve gece bedeni gitmişti ben uyandığımda—Yılların pulcukları düşüyor tuvalette—Eski dostum Jones’a rastladım—fena kafayı yemiş—1920 filminin unutulmuş öksürüğü—Vodvil sesleri itişip kakışıyor yatak takımında—Çocuğun nefesinin provasını yaparken neredeyse boğuluyordum—Panama bu—Beyin yiyen kuşlar kol geziyor düşük frekanslı beyin dalgalarında—nitroz beden yayıldı sesinle ve alıcı setinin sonu—Hüzünlü bir el kanalını değiştirdi

Panama'nın ağır kokulu sidiğinin.

“Ben ölüyor muyum, Miister?—1920 sokağının unutulmuş öksürüğü mü?”

Cinsel rehinci makbuzu ağır kokulu donunu çıkardı, gömlek genç bir kalkmış sokin kokusuyla dalgalanıyor—perdedeki kısa çocuk benim donlarıma gülüyor başından beri—Puerto Assis'te karanlık sokakların fısıltıları—Miister gülümsüyor köyden başıboş geçerken—Orgazm telgrafi sifon gibi geri çekti: “Johnny pantolon aşağı.” (o kötü yaz şafağının kokusu garajda—çeliğin arasından kıvrılarak geçen sarmaşıklar—çıplak ayaklar köpek dışkısında—)

Panama yapıştı vücudumuza Las Palmas'tan David'e kaynayan afyon tentürünün tatlı kafuru kokusuyla—Cumhuriyeti yaktık—Yok mal eczacıda gelmek Juma—Panama'nın 1910 aynaları mühürlenmiş her eczanede—Herif havlu attı sabah ışığı soğuk kahvede bayat kokulu kahvaltı masası—küçük kedi gülümsüyor—acı ve herifin hastalığının ölüm kokusu var odada benimle—Panama City'nin üç hatıra fotoğrafı—Eski dost geldi ve bütün gün kaldı “*Daha çok* lazım bana” yemiş yüzünü—Yeni Dünya'da farkına vardım bunun—

“Benimle geliyorsun, değil mi Miister?”

Ve Joselito Las Playas'a giriyor esaslar sırasında —Bu mekanda takılıp kaldı—menevişli lagünler, bataklık delta, günümüzden yüz yıl sonra hâlâ “*ver, Luckees*” diyecek havagazı kabarcıkları—Ecuador'a yaslanan çürümüş tik ağacından bir balkon.

“Çiçekler ve Cangıl sıçramak yapamaz öyle mi kente?”

Mendirekte yan yana duruyor sallanarak onlardan ikisi—Çağların pulcukları sert düşüyor buraya—Çabuk ol—Sahte bir bilet daha—Bu sersemce baş dönmesinden kurtulmak için Çince harflerle yaptığım son imaları fark ettin mi bilmem—Sesinde tentelerin dalgalandığı yerde değişilen görevleri söylüyordum tekrar tekrar—çizginin sonu—Sessizlik orada dış kapının ötesinde—akşam rüzgarında dalgalanan rasgele delikanlı gömleği—

“Eski fotoğrafçı hilesi bekliyor Johnny'yi—İşte Meksikalı mezarlığı başlıyor.”

Mendirekte kırmızı ve beyaz çizgili tişört giymiş bir oğlanla tanıştı—(mor alacakaranlıkta P.G. kasabası)—Çocuk ağır kokulu donunu çıkardı kalkmış organını sıyrarak—demir çatıda sıcak yağmur—tavan vantilatörünün altında çıplak duruyor yatak servisinin üzerinde—vücutlar elektrik filmine değdi—temas kıvılcımları sızlattı—vantilatörün getirdiği genç kalkık organ kokusu geçiyor delikanlı tişörtünden—Kan kokuları boğdu sesleri ve çizginin sonu—Panama bu—çerçöp adalarında biriken acıklı film, unutulmuş bir yer bekleyen kara lagünler ve balık insanlar—bir tavan vantilatöründen yayılan fosil batakhane—Eski fotoğrafçı hilesi devreden çıkardı bunları.

“Ben ölüyorum, öyle mi Miister?”

Gözümün önündeki parıltılar çıplak ve huysuz—uykuda çürümüş şafak rüzgarı—tentenin dalgalandığı Panama fotoğraflarında çürümüş ölüm.

Hüzünlü bir uşak mendireğin üzerinde duruyor Panama'nın sepya rengi bulutlarının içinde.

“Oğlum ben Panama'da yüzümü yıkadım belki de soyundum orada. Para. Hoşça kal.”

Johnny Yen’in son ‘*adiós*’u bulanıklaştı.

1920 filmleri

Film birliğinin alt ruhu rasgele bir Meksikalıyla bir ikinci vakti kan ve dışkı kokusuna hoşça kal diyecek bir hüzün şahısla ve onun yokluğunu gösteren Meksika'nın boş sokaklarındaki rüzgar ve toz hüzün veren uzak sesler gibi şeylerle yetinecek taş döşeli bir yol bulamadı.

“Ben Yönetmenim. Siz beni çok uzun zamandır tanıyorsunuz. Bayım, sigara parası bırakın.”

Demir hücrenin duvarı pul pul dökülen pasla boyanmıştı—Mavi gecenin yüksek pencere kafesinden gelen marihuana kokuları—Alçak demir ranzada oturmuş iki mahkum sigara içiyor. Biri Amerikalı diğeri Meksikalı—Hapishanenin sessiz müstehcen hareketleriyle titriyor hücre ve salt zamanda tutukluluk.

“Johnny bence sen biraz *puto* ibne.”

“*Sí.*” Johnny başparmağıyla parmağını birbirinden iki buçuk santim uzaklıkta tutarak yukarı kaldırdı.

“Ben geçiriyor Johnny'ye götten? *Bueno* Johnny?” Parmaklarıyla Johnny'nin gömleğine fiske vurdu. Ayağa kalktılar. José gömleğini bir çiviye astı, Johnny gömleğini verdi ve José gömleği diğerrinin üstüne astı. “*Ven acá.*” Bir eliyle Johnny'nin kemerini yakaladı ve kemerin dilini bir fiskeyle yerinden çıkardı ve pantolonun ön tarafındaki düğmeleri yankesici parmaklarıyla çözdü.

“Johnny pantolon aşağı. *Ya duro.* Johnny kalkık. Geçirilmek *mucho* hoşa gitmek galiba.”

“*Claro.*”

“Sik Johnny, Johnny de geliyor?”

José dizlerinin üzerinde ranzaya geldi: “Aynı böyle Johnny,” onun butlarına bir şaplak vurdu. “*Como perros.*”

Bir kutu vazelin açarken ötekisi yerini aldı ve parmağını döndürerek yavaşça Johnny'nin kığına soktu.

“Johnny hoşlandı?”

“*Mucho.*”

“Johnny aç şimdi.”

Johnny'nin butlarını tuttu ve sikini yavaşça soktu.

“Derin nefes al Johnny.”

Johnny nefes alırken José'nin siki içeriye kaydđ. Nefes alarak öylece donup kaldılar: “*Bueno, Johnny?*”

“*Bueno.*”

“*Vámanos.*” Gölge bedenler mavi duvarda büküldü. “Johnny kesin başlıyor şimdi.”

“Sen geliyor Johnny?”

“Siiiiiii.”

“İşte başlıyor Johnny.” Yedek battaniyenin üzerine fişkırmalar demir hapishane teni ve tıkanmış tuvalet kokusu. Taşaklarının üzerindeki yankesici parmakları fişkirtıları sıkarken, belkemiğine dayanmış sık nabız gibi vururken, Johnny kumar makinası pasajlarından pis resimlerden bir labirentten geçti sıkışarak mavi Meksika gecesinde. İki beden gevşek bir halde birbirinden ayrıldı yalınayak asker battaniyesinin üzerinde. Parlak siyah pubis kıllarının bakır rengi ve çilli tenin üzerine üflenen Marihuana dumanları. Paco’nun siki dumanların arasında dikildi.

“*Otra vez, Johnny?*” Ellerini Johnny’nin dizlerinin arkasına koydu.

“Johnny dizleri dinliyor şimdi.”

Meksikalı butları: “*Como perros* sikecem seni..”

Duvarlar pencere kafesinden gelen mavi dumanla boyandı. Johnny’nin kıkına bir parmak iki mahkumu hareketlendirdi. Herif Johnny’nin butlarını yakaladı ve Johnny’yi sessiz derinden titretti. Siki içeri kayd: “Johnny, içerde ben.”

“Haydi,” demir çerçeve çarpıldı. “*Porqué no?*”

“*Bueno, Johnny.*” Mum gölgesi bedenler. “Johnny kesin *desnudate por completo...* Johnny?”

“*Siiii?*”

“İşte şimdi *completo.*” Demir kokan yedek battaniyeler ve çivideki gömlek. Meksikalı yankesici gömlek gömlek üstünde. Pis resimlerin fişkirtı labirenti. Ayak parmağıyla dürttü mavi Meksika gecesi Johnny’nin pantolonu düştü.

Yalınayak ayrıldılar battaniyenin üzerinde. Parlak siyah pubis kılları.

“Sanırım hoşuma gider *mucho* José-Paco-Enrique olsa.”

“*Como perros* sevdi Johnny? Nefes almak José derin Johnny’nin içinde.”

Siki demirden çerçeve nefes almayan şey için: “Ranzaya gidelim.”

“Sen fazladan geliyor Paco.” Johnny kokan çapraz battaniye gömleklerden birini dürtüverdi. Git *completo* fazladan Kiki. Herif dil sokağına çarpıverdi: “Sen geliyor Johnny için.”

Gömleklerden biri kafa düşürüyor. Bedenler sakin dışarı fırlayıp dikildiğini hissediyor.

“*Como eso* sikecem seni.” Gömleklerden biri Johnny’yi düşürüyor. Taşaklarında parmak. Sık dışarı fırlayıp dikildi. Parlak siyah pubik kafa. Bedenler tütüyor.

“Diz üzeri sikiş. Battaniye’ye yat. *Como eso* demirin arasından.” Dizlerinde bir dil hissediyor. Dizlerinde duman sikiş.

“*Mucho* ol *ángel* como eso.”

“Derin Johnny.”

Beyaz dizleri ittirdi. Vazelinli parmak butları titretti. “Ters dön şimdi.”

“Paco? Yavaş.”

“*Sí*, göt Johnny? Geçiriyor ben Johnny götten?”

Fıskırıyor mahkum bedeni Meksika gecesine: “Titret, Johnny.”

“Ben geçiriyor Johnny.”

“Haydi.”

“Johnny dizler aşağı. *Boca abajo*. Sen geliyor *como eso*?”

“Ranza sert Johnny. Ben havada Çiller içinde. *Como perros* dizler üzerindeki gibi.”

“Ben geçiriyor Meksikalı Johnny’ye. Duman sikiş Johnny. *Como eso* Johnny dizlerin üzerinde sikiş.”

Dizlerin döndüğünü hissediyor. “Sen geliyor *otra vez* Johnny?” Johnny’yi ters çevirdi. Vazelinli parmak götü görüyor. Johnny’yi saçan gömleklerden biri dürttü ve dikildi.

“Bir *mucho* Johnny dön şimdi.”

“İçine çek Jose’yi iliklerine kadar göt Johnny.”

“Başla şimdi.”

“Sen geliyor?”

Fıskırtılar *calzoncillos* *today*u geçiyor. José hapisane bedenini astı. Taşaklarındaki parmak “buraya gel” duygusu veriyor. Johnny’yi belkemiğinin bel kısmından yakaladı. Bel dili haçının yankesici parmaklarıyla çevrildiğini hissediyor. Bedenler gevşek bir şekilde düştü. Sık dışarı fırlayıp dikildi. Marihuana dumanı üflendi dipteki hatta. “*Una ver* bunun gibi.” Dizlerinin üzerinde tutundu ranzaya böyle: “*Como perros* gel Johnny.”

José’nin dizleri. Johnny’nin butlarında dönen vazelinli parmak.

“Dön şimdi. José yavaş derin Johnny.” Siki kayıyor göt Johnny’de.

“*Bueno* Johnny?”

Nefes alarak: “Ranzaya gidelim. Johnny mum gölgesi şimdi.”

“Sen geliyor *por completo*.”

“*Siiii*” yankesici ayak parmaklarına saçılan fıskırtılar dışarı fırlayıp dikilen Meksika gecesini siki. Ayrıldılar yalınayak.

“Dizler üzerinde sikiş böyle” (İki mahkum mavilikte mi hareket ediyor? Amerikan ranzası mı?)

“*Mucho* Johnny titret mavi basınç. Çek içine Jose’yi. *Sí* demir çerçeve.”

“*Porqué no?*”

“Johnny burada git *completo* bir de Kiki.” Hapisane bedenini çiviye astı.

Johnny'nin taşaklarındaki tuvalet parmağı yine sik fişkırıtları hissediyor. Döndüğünü hissediyor resimlerin. Bedenler caddeye düştü.

“*Claro* sen hoşlanır *mucho* Kiki olmaktan. *Uno ver. Como Eso.*” Sadece hulahop birbirlerinin içinde gerzek Mambo'ya doğru... bütün gerzek Mambolar kekeleyerek yöneldi kontrol makinalaşmasına.

“Tuz Külçesi Mary” bütün “hayırları” kullanmıştı ve bunların hiçbirisi “evet” anlamına gelmiyordu. Kadın bir kış gecesinde polis copu gibi sert ve soğuk bir fiyat verdi ve bu kadardı. Başka bir şey söylemedi. Mary konuşmayı sevmiyordu ve konuşanları sevmezdi. İşi mutfakta kabul etti ve yaptı. Ve bir şeker kâsesinde sakladı. Kimse bunu düşünmezdi. Kadının soğuk gri gözleri böyle bir düşünceyi görürdü ve belki de bir şeyler kötü giderdi bir sonraki yatmada Yurttaş John 00'lık bir yükle çıkageliyor senin yumuşaklığına ve teklifte bulunuyor ya da Kanun John bir uğruyor sadece. Kadın oturdu ve dinledi. Giysiye kadının mutfak masasına serdiğinde senin onu nereden arakladığını biliyor. Giysiye bakıyor ve bir fiyat çıkıyor sert ve soğuk ve kadının ağzı kapanıyor ve kapalı kalıyor. Kadın işi yapmak istemiyorsa giysiye sarıp kaldırır ve masanın yan tarafına iter ve bu kadar. Mary'nin odun sobasının üzerinde daima mavi bir çaydanlık ve bir tencere tuzlanmış domuz eti ve fasulye bulunurdu. Sen uğradığında kadın tek söz etmeden kalkıyor ve bir fincan kahveyle bir tabak kaya tuzu koyuyor senin önüne. Sen yiyor ve sonra iş konuşuyorsun. Yahut belki de sakinleşmek için bir haftalığına bir oda tutuyorsun. Üst katta 18'ci oda ben oturuyordum üstteki odada pembe duvar kağıdı dumanlı günbatımı nehrin ötesinde. Ben yeniydim oyunda ve çalmaya hakkım olduğunu düşünürdüm bütün genç hırsızlar gibi. Sürmedi. Ben oturup da Çinli çamaşırvhanesinde çalışan Japon kızı beklerken kapı yavaşça çalınıyor ve ben açıyorum kapıyı çıplak ve sikim kalkmış halde başından beri hep üst kattı anlıyorsun kimseler yoktu kapının önünde. “Ooooh” diyor kadın istiridyelerime kadar tahrik olarak bir damla kaydırıcı süzüldü ve pembe duvar kağıdındaki dumanlı günbatımını yakaladı ben oturuyordum orada çıplak ve yapacaklarımızı düşünerek sallanan koltukta sallanıyor çizgi boyunca kadın kuru çamaşırlarını çıkarabilirdi bir keşin kendini şırıngalamasından hızlı bir şekilde kanı hazırsa ve biz sallanıp gittik nehrin ötesindeki günbatımına kapının o feci şekilde çalınmasından hemen önce ve bu korku yükünü kaldırıp attım hiçbir zaman korkmadığım gibi kadının erkek kardeşiydi kapıda polis üniformasıyla kapı deliğinden gözetleyip kuşlar ve arılar hakkında bazı şeyler öğrenen bir arıydım o günlerde ben yakışıklı bir çocuk bütün dişlerim vardı ve kadın biliyordu bütün seks yollarını diken diken olan tüylerle yapardı kadın hep girişini taşaklarınız gerilip acırken kırmızı saçlı dumanlı bir günbatımı dizlerin biri çıplak halde sürtünürken kirli duvar kağıdına herif çıplaktı siki kalkmış halde beklerken Marty's'den gelecek Meksikalı kızı kaydırıcı sıvıdan bir inci süzüldü yavaşça dışarıya ve parıldadı siki ucunda. Kapı yavaşça çalındı. Dağınık yataktan kalkıp açtı kapıyı. Kızın erkek kardeşi duruyordu kapıda gülümseyerek. Kırmızı saçlı delikanlı hafiften bir boğulma sesi çıkardı yumruklanan yüzüne kan hücum edip de kulaklarında şarkı sesi çıkarırken. Orada kapının önündeki genç yüz kenarlardan siyaha döndü. Kızıl saçlı delikanlı kapının pervazına doğru yığıldı. Yatakta kendine geldi Meksikalı çocuk yukarıdan ona bakarken.

“İyi misin şimdi? Kızkardeş gelemiyor.”

Meksikalı çocuk gömleğinin düğmelerini çözdü. Ayaklarındaki sandalları fırlatıp attı pantolonunu ve şortunu indirdi sırtarak ve yarı dikilmiş siki dışarı fırladı. Meksikalı çocuk parmağını üç sert hareketle yukarı kaldırdı ve siki de bu hareketlerle birlikte dikildi taşakları gerilmiş pubis kılları parlak siyah oturdu yatağa.

“Vazelin?”

Kızıl saçlı çocuk etajeri gösterdi. Yatakta yatmış derin nefes alıyordu dizleri kalkık. Meksikalı çocuk bir çekmecedan bir kavanoz vazelin aldı. Yatağın üzerinde diz çöküp ellerini çilli dizlerin arkasına koydu ve çocuğun dizlerini titreyen kırmızı kulakları- na kadar ittirdi. Vazeline pembe rektumun üzerine yavaş dairesel bir hareketle sürdü. Kızıl saçlı çocuğun solumaları hızlandı ve rektumu genişleyip açıldı. Meksikalı çocuk sikini içeriye kaydırды. İki delikanlı kenetlendiler birbirlerinin ciğerlerinden soluyarak. Kız gittikten sonra yürüyerek gittiğim Marty's'de tanıştığım Johnson'un üzgün bir eski şoförü var harita beni bir elmas gerdanlığın beklediği yeri gösteriyor Mavi Dönem'in arkasındaki duvar kasa. Yahut belki de sen Rembrandt üzerinde Picasso ve sakinleşiyorsun sanki ben bir Turner güneybatımında oturup Japon kızında basit zanaatkarlık işimi hararetle ve şiddetle yapıyormuşum gibi. Mary kız rehberi hazır tuttu gözleri sert ve soğuk bakıyor bildiğimiz kuşlar ve arılar işi yüzünden gelmiş bir polisin gözleri gibi. Kimse düşünmez dışarıyı soğuk acente ziyareti. Kızla karşılaşan Yurttaş John'u hatırla. Kanun Johnny Westbourne Grove'daki bir sihirbazlık dükkanının orada rastlıyor sadece. Bu durumlar kül mü kokuyor? Bildiğimiz eski marifeti çakozladım. Klinker öldü. Karartma çöktü buradaki bu yabancı varoşlara.

“İhtiyar adama dikkat et. Arabasında silah taşıyan özel bir polis herhal.”

Doğu St. Louis gecesinde müzik sönüyor patlamış yıldızın kırık hurdası kara kesiminin üzgün uşağı gömlek dalgalanıyor golf sahasından gelen rüzgarla kopuk bir filmin siyah gümüş göğü gölgelerden geri gelmiş çünkü güvenilmez sokaklar çocuk sağlam şimdi dokunabilirim sanki biliyorsun şimdi Johnny'nin arkasındaki mavi çatı katında aynı parlak bakır leğeni kullanıyoruz ikimiz de. Başka kim yavaş ve soğuk bir şekilde dokunabilir omuzuna senin gömlek dalgalanırken gölgeler bir duvarda çok uzun zamandır solup giderken sokaklar uzak bir göğe doğru?

Siyah beyaz filmlerin solup giden sokaklarından bin kez oynamış dumanlı suratlarından oluşan bir kentten yürüyerek geçtiler. dünyanın figürleri yavaşlayıp katatonik kireçtaşlarına dönüştü.

Kent blokları hızlanıyor fotoğraf flaşlarında. 1920 zamanının otel lobileri yavaş gri film serpintileriyle ve Hollywood'un cenaze külü kaplarıyla doluyor. Hiç öğrenmeyecek misin? Rehberin onu çınçınlayıp sessiz bir turnikeden geçirerek soktuğu hücre mavi camlar ve aynalardan oluşuyor ve odanın her duvarı değişen aralıklarla müşterinin seks atım aynasıyla ya da her taraftan yandaki hücreye bakan camdan duvarla senkronizeydi ve düzenleme mükemmel bir permutasyondur ve çok teknikti... Ve Rehber Johnny dedi ki: “Müstehcen kontratımızın ilk maddesi her iki tarafın da boyun eğmesi gereken bir sınav olarak bilinir... Biz buna yoklama dönemi diyoruz, sevimli değil mi şimdi bu?”

Rehber fotoğraf göğllerinden ve portakal rengi neon ışıklar yanıp sönen antenlerden oluşan, yarası kanatları gibi kokan bir miğfer taktı: “Johnny pantolon aşağı. Johnny sık kalkık.” Kolunun dirsekten sonrasını yukarı kaldırarak yüzdü Johnny'nin kalkmış organının yakın çekimlerine doğru: Yavaş ol ve çabuk ol yanıp sönen sesli renklerin altında: I kırmızı/U yeşil/E beyaz/O mavi/A siyah/ “Eğil Johnny.” Sınavı yapan kişi yerden yukarı yüzerek geliyor, yoğun suda yüzerek tavandan iniyor, tuvalet leğeninden, İngiliz banyolarından fırlıyor, cinsel organların ve pubis kıllarının ılık ve spermlili bir suda sualtı çekimleri. Böcek gözleri yalıyor Johnny'nin vücudunu fosforesan güveler, rektum kıllarının arasından geçen portakal rengi haleler parıldıyor penisinin etrafında. Uykusunda, çıplak Panama geceleri, kamera mavi bir sessizlikte ve bir ozon kokusunda nabız gibi vuruyor, bazen

odacığın her tarafı mor bir uzaya açılıyor. İç organları ve dışkı hareketlerini gösteren röntgen filmleri, Johnny'nin vücudu şeffaf mavi bir balık.

“Evet işte böyle diyoruz biz bu sınava, senin bütün süreçlerini görüyor. Bizi hiçbir şekilde kandıramazsın ve şimdi senin beni sınav etme hakkın var.”

Lee'nin taktığı fotoğraf goglları kafasına kaydadı ve rehberin şimdi sarışın kahverengi gözlü zayıf öne doğru eğik olduğunu gördü. Çocuğun böğrünün yakın çekimini yapmak için hareket etti ve gömleğini çıkardı peşinden pantolon indi, pubis kıllarından ormanın etrafında yavaş otojirlerle döndü, şişliğin ilk kıpırtılarına yoğunlaştı yapışkan kan borusundan oğlanın yüzüne çullanıp neon hortumlarla gözlerini emdi, testislerini ve rektumunu yaladı. Gogllar ve antenler duman içinde görünmez oldu ve yavaş sokak gözleri çıktı yüzerek gri tozların ve cenaze külü kaplarının içinden. Ve uykusunda çıplak müstehcen filmler ağır çekim. Nabız gibi vuran mavi sessizlik fotoğrafları cinsel organlar ve rektum sümüşü ve fenollü sabun içinde pubis kılları. Karşılıklı aynalar ve ekran rehberi goglları takmış halde yürüdü kafasına kaynamış gri dolgulu gölgelerin içinde. Zamanda fokuslanmış yerliler. Binlerce kez oynamış soluk yüzlerin üzerinde çırpınan yarasa kanatları gibi, onlar aracılığıyla sesleri, kokuları duymak gibi sanki: “Johnny kalkık sık.” Yavaşlayıp katatonik dikilmiş organlı heykellere dönüşmek kırmızı yeşil siyah renkler arasından yavaşça düşerken. Sıcak bir alan: Yakın çekim yanaklar. Ve Johnny'nin bedeninde Hollywood'dan suda yavaşça sürüklenerek gelişi hissetti. Sıcak Panama gecelerine geldi. Çınçın ederek geçtiler duvarları mavi camdan ve sıcak sabunlu spermlı su kokusunun sualtı çekimleri bulunan bir sıçma tuvaletinden. ve çocuk seks noktalarında neon parmaklar hissetti soluk alarak sünger taşı penis etinden ve iki yanında et yiyici sarmaşıklar ve bölgenin kuduruk parazitleri bulunan kahverengi bağırsak cangıllarından...

Panama gecesinde çıplak, rektum sümüşü ve fenollü sabun. Mavi bir ekran rehberi gogllar taktı. Soğuk gölge panelleri kafasını her taraftan eriterek dışkısal hareket saatinin onlar sayesinde şeffaf gibi kokan mavi sessiz kanatlarına dönüştürdü.

“Sıcak alan denemesi diyoruz biz buna. Johnny'nin vücudu bizi hiçbir şekilde kandıramaz. Beni sınav etmek için sıcak Panama gecelerine gel.”

Mavi camdan kafasına çınçın ederek girdi. Yaralardan kalan izlerin üzerindeki yakın çekim neon parmak araç panellerini yokluyor, şimdiki zamanın şeffaf etinde kayıt yapıyor. Hemen şimdi gerçekleşiyor bunlar. Yavaş 1920 parmağı vazelin sürüyor kobra lambalara, titreşen film gölgeleri mavi boşluğa. Çeken parmak çiviyazılı bir silindir yuvarlıyor. Mercek göz içti çocuğun atırıklarını yeşil ışıktta.

“Miister şimdi biz sikkiş filmi ben kendim sen kesmek.” İki film bandı geçiyor izlenim ekranından. Bir bant karanlıktan kesilmiş ötekinin üzerinde parlıyor tekrar kesilinceye dek: “Ben bitiriyor Johnny'nin boku... Gelmek Johnny'den...” Filmde birbirine kaynayan rektumların sesini duy ve karşılıklı süreçlerin orgazmını. Ve birbirlerinin vücudundan içeriye ve dışarıya nabız gibi vuruşlar çıplak Panama geceleri uykusunun yavaş solungaçlarında ve Doğu St. Louis'nin bulantılı şafağında lavaboya eğilmeler. Fenollü sabunun ve rektum sümüşünün kokusu ve mavi sessizliğin peşindeki tren ıslığı ve benim sikimden işemek “Ben-sen-ben-sik-tik-göt-hep-bir-den-dört-göz.” hayalet yarık kaba ve kuduruk. Artık her yurttaş kendi bidesinde seks biçimleri geliştirebilir: Talara gecesindeyken onun kalkmış sikini haki pantolonumda hissettim biz yerleri değişirken ve ben İsveçli çıplakların altında tuhaf bir Danimarkalı köpeği siktim götten. Sıcak sperm kokusu, mavi camdan oda yan yana dizilmiş

attırık ve boktan, paylaşılan yiyecek ve geçirtilerden, testlerin değiştirilmesinden ve rektum kasılmasından, bir ileri bir geri sikkış filmlerinden ışıık çizgilerinde.

“Haydi başlıyor Johnny. İlk sikkışı yapacaz şimdi”: Mavi sessizlikte ikisi tek bir bant gördü: Mavi. Her biri diğerinin dikilmiş-sikilmiş-benliğinden gelen bir imajla tanıştı ve başka bir bokla karşılaştı her ikisi de.

“Biz seks-film ben-sen-film-bant rektum sümüğü ve fenollü sabunla. Soluk gölge panellerinden kesilmiş.” Şeffaf bir ereksiyonla birbirine karışan rektumların üzerinde mavi sessiz yarasa kanatları. Sıcak bir bok ve her şey birlikte gidiyor.

“Johnny’nin vücudu bizi başka bir vücutta kandıramaz artık. Beni sınav etmek için yavaş gece.” Fenollü parmağın bulantılı şafak kokusu. Tüm siklerin üzerindeki yakın çekim parmak.

“Ben-sen-ben siktik neon kör parmaklar çocuk izlenimlerinin hayalet yarığı Şimdiki Zamanın Cadılar Kurulu.”

Gerzek yeşil çocuklar Johnny’nin üstüne atladılar ağaı kurbağaları gibi yapışarak göğsüne vantuz pençeleri mantarsı solungaıları ve Johnny’nin gözlerinden gelen seks dalgalarıyla nabız gibi vuran kırmızı mantardan penisleriyle. sıcak sperm kokusu, lambalar ve titreşen filmler yan yana dizildi bir milyon parmağın üzerinde paylaşılan yiyecekler ve geçirtiler ve mercek-göz attırık içti. Rektum uçuş anlaşması: “Haydi başlıyor Johnny. Bir uçuş.” Ekran Panama gecesinde çıplak başka bir rektum.

Panama’nın hayaleti yapıştı gırtlaklarımıza, öksürerek ve tükürerek ayrı spazmlarla, fosforesan nefes sönüyor bölünmüş havada—bulantılı beden yan yana dizildi bir milyon parmakta paylaşılmış yiyecekler ve geçirtiler—dönüp duran söz tozlarından başka bir şey yok artık burada—ölü kartpostalları düşüyor dünyaların arasındaki boşluktan—şu keskin leş kokusundan geçen bu yol—

Yavaşca döndük siyah lagünlere, çiçekli tören arabalarına ve gondollara doğru—geçici kristal kent şafak rüzgarında gökkuşağı rengi—(Delikanlılar meni fişkirtiyor gelgit düzlüklerinde.)

Rüzgarlı mavi sabahta soğuk nedbe dokusundan oluşmuş bir gerzek bedeni mastürbasyon yapıyor—katatonik kireıtaşından eller sarıyor özlemlerini—bir yumuşakıa türü tarafından kesilmiş çocuk yapısında bir arkadaş—Yeşilin sokak çocukları toplandı—belleksiz bir çimenler ülkesinden ağır bronz gülümsemeler—delikanlı spazmlarının serin rasgele küçük hayaletleri—balık kentinin metal dışkısı ve kristal kasvetleri—mor bir alacakaranlıkta parıalanmış mumya ketenleri var obsidiyen yer döşemelerinde—Panama yapıştı bedenlerimize—

“Benimle geliyorsun, değıl mi Miister?”

Kuzey ışııkları parılıyor “Evet”inden—İp yerine takıldı—Rüzgarda kıvranırken siyah kıllar fişkirtiyor teninden—Kocaman köpek dişleri delerek giriyor dişetlerine şiddetli bir diş ağrısı zevkiyle—Yeşil taksii çocuklar gidiyor başından beri her tarafta.

Yeşil çocuklar—gerzek sorumsuzlar—sıcak delta çamurunda yuvarlanarak, titreşen yeşil bir jel bedenden gelip hep birlikte kaynaşan ve renklerin bir tapınak dansına çekilen renk parıltılarının içinde sikişiyorlar. “Sıcak yalıyor bizi hep başından beri hepimiz tek bir saydam yeşil maddeyiz rengini ve içeriğini değıştirip her duruma tam uyan esnek bir amber gibi.”

“Burası kötü yer Miister. Sen deli misin nesin dolaşıyorsun tek başına. Nereye gidiyorsun?” Rehber:

Renk rüzgarlarının estiği kişiliksiz ekran yeşil kırmızı beyaz mavi yanıyor. esnek metal kıkırdaktan anten kulaklar mavi kıvılcım mesajlar çatırdatarak ozon kokusu bırakıyor rehberin pembe kafatasından çıkan parlak siyah pubis kıllarında. kan ve sinirler sert etten bir balta tüm vücudu hor görür silah taşımayı. Ve içerde Olmak buydu ve dahası. görüntünün uçaksavar ateşiyle taranmış yüz kişiliksiz genç pilot gözleri kafasının içinden nabız gibi vurarak geçen parlak ışıklarda geziniyor.

“Sikkiş Johnny? Götten?” Carl’a yol gösterdi belkemiğinden geçen elektrik sızlamalarıyla ve çınçın sesi çıkaran kapılardan ve turnikelerden, asansörlerden ve teleferiklerden senkronize bir şekilde geçen seks kıllarıyla. Mavi sessizlikte gezinen kişiliksiz genç pilot gözleri Carl’ın yerini değiştirip duvarları maviye boyanmış demirden bir hücreye soktu yerde bir şilte pirinç çay tepsisi marihuana pipoları ve foforesan yeşil seks macunu kavanozları. şiltenin üzerindeki duvar iki taraflı aynalar karşı duvar candan ve yandaki hücreye açılıyor ve gidiyor böylece, mavi uzaklıklara karışan seks eylemleri. Rehber aynayı gösterdi: “İyi sikişecek biz Johnny. Havada şimdi.”

“Johnny pantolon aşağı”—seks macununu “Johnny’nin” kışına sürüyordu sıcak yalarken beyaz sinirleri incimsi cinsel organları—Carl’ın dudakları ve dili kan dolup şişti ve yüzü fosforesan bir penis moruna dönüştü—yavaşça giren akkor et borular onun bedenini kireçtaşının içinde hapis kalmış iskeletlerin üzerinde yüzerek nabız gibi vuran mavi jelden bir kürenin içine çekti sifon gibi—Hücreler yer değiştirdi—Carl yine sifon hareketiyle Rehber’in içinden geçti ve sıvı bir plop sesiyle yere konarken hücreler tavanlardan görünen bacaklar ve seks kıllarından, bir Panhandle siklonu gibi yakalayıp kaldıran ve buran hayalet göt deliklerinin kara spirallerinden oluşan sikiş gölgelerine dönüştü.

BİRİM I: BEYAZ: “Bana geçirmek mi istiyon?” “Sana geçirmek istiyom.” İki mermer beyazı genç aynı şekilde kalkmış organlarıyla duruyor seramik banyo zemininde. Genç yüzler aciliyetin keskin flaş patlaması açlığın bayatlamış boşluğunu bastırıyor. (Kristal kaval müziği. Çocuklar Yunan ölü külü vazolarının Atina frizlerinden çıkmış.)

Kibar hayalet-insanların karartılmış pub aynaları, hiç akla gelmeyen tireli birtakım isimler tarafından vurulmuş hayvanların sararmış vurucu dişlerinin altındaki gri soluk klüpler. Yaz için kapatılmış banyo kabinlerinde ve küçük odacıklarda bir sandalyenin üzerine eğilen beyaz ışık—

BİRİM II: SİYAH: “Eğil.” Beyaz genç eğilirken kahverengiye sonra da siyaha dönüşüyor. Diğer yarı onun arkasını dövüyor. Gençler obsidiyen aynada gözden kayboluyor, afyon ve kopal kokusu.

BİRİM III: YEŞİL: “Gevşe biraz.” Siyah parmak yeşil jele dalıyor. Parmak yeşile dönüşüyor paslı kireçtaşının içinde yavaşça bir dairesel hareketle. esnek yeşil amberden oluşan yeşil çocuk, orada burada kabuk bağlamış parlak kertenkeleler ve böcekler, bükülmeler inlemeler kurbağaların cangıl sesiyle ve kuş ıslıklarıyla ve ağaçlardan geçen rüzgar gibi ses çıkaran uluyan maymunlar, Sel Basmış Topraklardaki nehirlerin ağır hareketleri ve ormanlar. Soka tırpana balıklarının dışkı lağımı deltasıyla ve portakal rengi gaz alevlerinin altındaki havagazı bataklıklarıyla ve gri metal serpintilerle kahverengi sığ kanallarda güneşlendiği çamurlu düzlükler kokan çocukların içinde sarılan sarmaşıklar.

BİRİM IV: KIRMIZI: “Derin nefes al Johnny. İşte giriyor.” Kırmızı gençler Meksika’da pirinç bir yatağın üzerine yaslanmış sikişiyor. Kumar makinası pasajlarından ve pis resimlerden bir labirentten geçerek mavi Meksika gecesine geldiğini hissediyor. Farklı boyutta, biçimde penisler bir içeri bir dışarı kabararak kamp ateşlerinin yanan et kıvılcımlarının parıltısını düşürüyor yüzlere ve bedenlere

ve kırmızı sikiş ışıkları mavi hücrelerde.

BİRİM V: MAVİ: SESSİZLİK. İki beden birbirine kaynıyor mavi bir kürenin içinde. Mavi bir gökten buhar izleri geçiyor. Orada mavi bir dalganın üzerinde sıvı hava gibi hi-fi serin ve mavi bizim üzerimizde gelişen Portakal rengi tenden cüppelere sarınmış kurşuni lacivert evlerimizde.

BİRİM I: BEYAZ: Hareketleri yavaşlayan çocuklar fallus heykellerine dönüşüyor. Eski fotoğraflarda ve 1920 filmlerinde sönüp gözden kayboluyorlar. Kıllar şiddetli diş ağrısı zevklerine sürtünüyor: “Sana geçirmek istiyom.” Aciliyetin flaş patlaması sönüyor: “Gevşe biraz.” Parmak yeşile dönüşüyor ağır kokulu çığlık sokaklarında.

BİRİM III: YEŞİL: Yeşil kaval müziğinin yeşil çocuğu. Kabuk bağlamış kertenkeleler bulunan aşınmış amber ve paslı parmak inliyor kuş ısıklıklarının ve kibar hayalet-insanlar gibi uluyan maymunların spektral kokusunda. Kahverengi nehirlerin ağır hareketi. Çocuklar hızlanmada ve çamur düzlükler kokan kışla helalarında ve beyaz gençler dışkılarla kahverengi sikişiyor parazit kırmızısı bir göğün altında. metro sabahlarının ve turnikelerin kokusu. karartılmış pub aynaları kurbağaların cangıl sesleri. hiç akla gelmeyen tireli birtakım isimler tarafından öldürülmüş ağaçlar ordusu. beyaz ışıktaki sarılğan sürgün hareketi.

BİRİM V: MAVİ: “Yeni katılan adam öteki bedende uyandı manzara farklı.” Serin mavi rahat gençler dünyanın Yönetim Defterlerini kontrol ediyor parmak İlkbahar rüzgarı gibi hafif ve soğuk. Küçük yüksek mavi notalar geçiyor kurşuni lacivert evlerden. Korkunç koşullara karşın doğmuş Uranüslü sokak çeteleri. “Bay Bradly Bay Martin”de solup gitmiş kopya suratların parıltı bacasından orada yaz şafağında yaptık fenollü sabun ve rektum sümüğü kokusunda. yavaş yeşil sürgünler geçiyor kılların arasından ve mor mantarimsı solungaçlar soluyor boş serayı. kasvetli bir maymun fallusu var ölen insanların mezarlarında. Mavi bir rüzgarın yonttuğu kırmızı masa dağlar. Bakır gençler isteksizce mastürbasyon yapıyor, mavi duman bulutları geliyor kentin opak kırmızı taş binalarının ve bakır kubbelerinin ötesinden buhar izleriyle beyaz bir diş gökyüzü. aciliyet treni düdüklerinin flaş patlaması siyah parmakta ve bodrum tenceresinde sönüp gidiyor. çığlığın ağır kokulu sokaklarında soğuk mavi bir ışık. Yeşil bir kaval müziğinin yeşil çocukları sümbüllerde kuş ısıklıkları ve uluyan maymunlar gibi ses çıkarıyor sanki: “Bana geçirmek mi istiyon?” nehirlerin yavaş hareketi. çocuğun çamurlu düzlüklerin bok kokusuyla yeşil ünitesi. Dışkı gibi bir yeşil madde birden alevleniyor durgun bir kırmızı göğün altında. KIRMIZI kokuyor sanki: “Derin nefes al Johnny. İşte giriyor.” Meksika’da pirinç bir yatağın üzerinde kıvranıyor. Çocuklar yavaş yavaş sikişerek eski resimleri ve iki beden 1910 filmlerini kaydırıyor. Mavi duman halkalarının içinde birbirine kayna gevşe ve sürüklen kurşuni mavi kuzey göğü suyunda. kireçtaşı mağara kibar hayalet-insanların mavi davulunda sönüp gidiyor. organları birbirinin aynı şekilde kalkmış kışlada hızlanan orgazm halindeki gençler tasarla. Pub aynaları yeşil soluyor sinema kulübü. Yüzlerin altında hiç akla gelmeyecek isimler. Yeşil çocuklar sikiş davul mesajını yarattı mavi bir alev yakıyor fallusun içinde (çocuğun kulağı, mavi gök). Yeni katılan adam kırmızı taştan bir kentte uyandı farklı tren ıslığı mastürbasyon yapıyor İlkbahar dumanı gibi hafif parmaklarıyla. Dünyanın yolunu geç kentin yüksek mavi kubbeleri ve beyaz savaşa karşın doğan mavi çocuklar. Savaş ünitesi aciliyet treninin flaşı. Bay Bradly soğuk mavi parıltı tüneline durgun kokulu yaz şafağı kokusunda. Siyah davul sümükten konuşuyor. Gençler dünyanın çiçekleriyle lağımlarını birbirine sarıyor. Boya teninden davul üflemleri. “Etleri hastalıklı pis resimler ne kadar zaman çok iyi sikelim istersiniz Miister? Bizi kandırmak ve hıyanet etmek için mi gönderildi?”

Verandadaki gürültüye kulak kabartarak sorun hakkında konuşmamaya başladık işten eve bir

zamanlar ben Bay hastalıklıyken resmin çeşitli bölüm ve parçalarının görünüşte geri dönmesini beklerken: Yani bir “iyi-adam-miti” yaratır o Para Kokusu Yatakhanesinden daha pis pezevenk.

“Nedir birisine boşaltmaya çalıştığınız şey Beyefendi? Radyoaktif çöp mü?”

Ait olduğun yer

Benim sorunum yönetici kereste olduğuma karar verdikleri zaman başladı—Şöyle başlıyor: Dallaslı sarışın iri yarı bir antrenör işçi havuzundan çıkarıyor beni ve klimalı prefabrik bungalovunun ev oğlanı yapıyor—Önce müthiş hoyratça girişiyor ama biz soyunup onun karnında maç sahasına çıkar çıkmaz kovaya dönerek “Bokumu çıkarana kadar sik beni!” diye bağılıyor—Ona yavaş bir jigolo sikişi çekiyorum ve süper—New York’tan bir arkadaşı geldiği zaman antrenör “Sana söz ettiğim çocuk bu” diyor—Ve arkadaş purosunu yavaş yavaş çiğneyerek beni süzüyor ve “Ne yapıyorsun oralarda maymunlarla?” diyor. “Niçin gelmiyorsun Yönetim’le beraber ait olduğun yere?” Ve uzun yapışkan bir bakış atıyor bana Trak Haber Ajansı’nda çalışıyor Arkadaş —“Biz haber bildirmiyoruz—Biz haberi yazıyoruz.” Ve bundan sonrasında bildiğim tek şey bana gri flanel bir takım ayarladıkları ve benim bu haberlerin henüz vuku bulmadan nasıl yazılacağını öğrenmek için Washington’da bir okula gönderildiğim—Bunun bir IBM makinasıyla yapılacak bir Maya Tezgahı olmasından kuşkulaniyorum ve rezalet açığa çıktığında gri bir flanel takım ile yakalanmak istemiyorum —Ve bir uzman çavuş olup özel bir konuşma tarzı bulunan Bilinçaltı Çocuk’la birlikte hareket ediyorum. Ve çok uzun zamandır tütün çiğneyerek orada duran o bizim ortak adımızdır —“Ne yapıyorsun oralarda? Ananı buraya fırlat—İşi başlatırlarsa mesela ne demektir biliyor musun bu?—Açık gömlek, eski fifty-fifty cazın yapışkan terimlerini çağrıştıran bariz duyusal izlenimler—Öp onların hedefini tamam—Danny Deever’daki montaj noktaları—Şimdilik dünyanın kenefleri hep onların kontrolünde—Sen mahzun gözlü gençlerle besle sadece makine hemen işleyecek onları—Bunun ardından Minraud göğü—Yumurtaları tamam—İagaluga yaparak homolar barına giren bu memurlar hangi düğmelere basılacağını bile bilmiyor—(“Maymunlarla mı koşuyorsun? Niçin gelmiyorsun çimenliğin ötesine?”) Ve bana uzun yapışkan sorumlu bir attırık grisi flanel takım veriyor ve ben “haber emrinize hazırdır efendim” diye yazan kadın donu giymiş Danny Deever’ım. Şapkalı bir ölü geveleyerek “Bu Maya Tezgahıdır” diyor—Kalın bir puro ve bir uzun beyaz gecelik—Ödeme yok yanıtı bin yıldır tezgahlanan Yönetim Kurulu Raporları kadar basit—Bir bahane bul makine hemen işleyecek onu—Küflü rehinci makbuzu bin yıldır geçerliliğini koruyor aynı tezleri çiğneyerek —Ben Sekuin o sanatı mükemmelleştirdim Tang Hanedanı süresince—Başka bir deyişle IBM makinesi düşünce duygusunu ve *bariz* duyusal izlenimleri kontrol ediyor—Bilinçaltı şamata—Bu memurlar hangi düğmelere basılacağını bile bilmiyor—Makineyi bilinçaltı düzeyde neyle beslersen besle makine hemen işler onları—Ve biz de “kendini sök” ile ve Ewyork, Onolulu, Aris, Oston’daki Hesap Beyefendisi’ne cevap verecek kadar zayıflatılmış bir otoriteyle besliyoruz onu—Belki de ben sadece böyle görünüyorum.”

Tüm zamanların yazarlarını bir araya düriyor ve radyo programları, film ses bantları, TV ve müzik kutusu şarkıları kaydediyoruz dünyanın tüm sözleri bir çimento karıştırıcıda çalkalanıyor ve direniş mesajının içine döküyoruz “Tüm uluslardan partizanları çağırarak—Söz hatlarını kes—Dil harflerini değiştir—Kapıları aç—‘Turistler’i titret—Söz düşüyor—Fotoğraf düşüyor—Gri odayı kırıp gir.”

Ve Bölge Müdürü beni çağırıyor ve yapış yapış bir beyaz adam muhabbeti boca ediyor üzerime:

“Şimdi oğlum sen ne yapıyorsun orada zenciler ve maymunlarla? Niçin kendini düzeltip de bir beyaz adam gibi davranmıyorsun?—Onlar insan sığırlardan başka bir şey değildir her şeyden önce—Sen kendini biliyorsun—Parlak bir gencin her şeyi bok ettiğini ve yanlış bir yola basıp gittiğini görmek hiç hoşuma gitmiyor—Elbette zaman zaman hepimizin başına geliyor bu—Yahu Bokella’yı icat etmeye çalışan adam yirmi beş yıl önce tam da şimdi senin oturduğun yerde oturuyordu ve ben

ona tam aynı şeyleri söylüyordum—Evet o yolunu düzeltti senin de düzeltereğin gibi—Evet efendim o Bokella bir maymun diyetiyle birleştirildi—Yapmamız gereken sadece düğmeye basmaktır ve aşağı yukarı yüz milyon kara derili daha lağımdaki yeşil kanser sidiğinin içine dökülecek—*Büyük* bir şey bu, değil mi?—Ve damarlarında beyaz kan bulunan her adam büyük bir şeyin parçası olmak ister—Kanını inkar edemezsin oğlum—Sen *beyazsın beyazsın beyazsın*—ve Trak’ı terk edemezsin—Gidecek hiçbir yer yok.”

Hayatımda dayandığım en iğrenç şey—Bir kıza kalorilerini söyletmeye yeter—Böylece yürüyüp çıktım ve kapak havaya uçtu.

Uranüslü Willy

Ağır Metal Çocuğu Uranüslü Willy, aynı zamanda Sıçan Willy olarak da bilinirdi—İşaretleri uyandırdı.

“Bu bir yok etme savaşıdır—Vücudunu ve dünyanın akıl perdelerini kullanarak hücre hücre savaş—Orgazm İlacından çürümüş bedenler—Fırınlardan ürperen bedenler—Dünyanın tüm mahkumları dışarı çıkın—Stüdyoyu yerle bir edin.”

Onun planı tam bir açıklık gerektiriyordu—Her yerdeki bütün işaretleri uyandır Göster onlara tezgahlanmış tekerleği—Gerçeklik Stüdyosunu yerle bir et ve evreni yeniden ele geçir—Onun tüm dünyanın sokaklarında koklayarak titreyerek dolaşan elektrik devriyelerinden haberler geldikçe plan değişir ve yeniden biçimleniyordu—basınç altında bir bölme perdesi gibi bel veren ve bükülen gerçeklik filmi—düşman uçaksavar ateşinin çılgılık atan cam tipilerinin egemen olduğu soğuk öğlen sokaklarındaki gezegenler arası savaşın yanık metal kokusu.

“Fotoğraf düşüyor—Söz düşüyor—Bütün ulusların partizanlarını kullanın—Hedef Orgazmının Işın Tertibatları—Gothenburg İsveç—Koordinatlar 8 2 7 6—Stüdyoyu alın— Yönetim Defterlerini alın—Ölüm Cücelerini alın—Kuleler, ateş açın.”

Pilot K9 bir kumar makinası pasajının ekranında çete katilinin görüntüsünü yakaladı ve gözünden kaçırmadı—Şimdi herifin arkasındaydı içindeydi oydu—Görüntü tam tanımanın fotoğraf flaşında bozuldu—Ekranı başka bir görüntü—Gözden kaçırma—Yanık metal kokusu kafasında—“Pilot K9, sen koptun—Geri dön—Geri dön—Bütün bu dinini siktiğim bok çukurunun ortaya çıkmasından öncesine geri dön—Derhal üsse geri dön—Müzik ışınına binerek üsse geri dön—O zamanın uçaksavar ateşinden uzak dur— Pan Kavallarına binen bütün pilotlar üsse geri dönün.”

Zararı tahmin etmek olanaksızdı—Yönetim Defterleri tahrip olmuş—Düşman personel yok olmuş—Dünyanın kısa dalgasında tam direniş mesajı.

“Tüm ulusların partizanlarını çağırarak—Dil harflerini değiştirin—Söz hatlarını kesin—Turistleri titretin—Kapıları boşaltın—Fotoğraf düşüyor—Gri Odayı kırarak girin.”

Dehşet gongları

Cinsiyetler arası savaş tüm gezegeni tam da her şeyi bir diğerinden ayıran orta çizgiden olmak üzere silahlı kamplara bölüyor—Ve ben bunların hepsini gördüm: Dar yeşil üniformalar içinde Lezbiyen albaylar, genç yaverler ve çoğalan bölümlerden gelen Seks Düşmanları hakkında direktifler.

Cephede cinsiyetlerin “tarla” dedikleri temel malları değiş tokuş etmek için bir araya geldiği Bebek ve Sperm Marketi vardır—Henüz doğmamış tarlalar bir zaman projektörüyle gösterilir. Parlak genç bir yüz müzayede ekranında parıldadığında her ulusun çılgın kraliçeleri “Bir bebek! Bir bebek! Bir bebek!” diye çığlık atar. Ve birbirlerini leopar pençeleri ve kırık şişelerle parçalarlar—tütün müzayedesesi ses efektleri—Kum fırtınası gibi kargaşalar patlak verir ve market kopmuş kollar bacaklar ve fırlayan kafalar halinde saçılır.

Biyolojik ana babalar çoğu kez tarlanın sahibi değildir. Onlar uzaktaki mal sahiplerinin direktifleriyle hareket ederler ve yazılmış hayat senaryosunun noktalama işaretlerini oluşturacak gerekli duraklamaları koyarlar—Her Tarlanın bir yaşam senaryosu vardır—Tarla çiftçileriyle senaryo yazarlarının arasında mekik dokuyan, koşuculardan, tamircilerden, rehberlerden, acentelerden, simsarlardan oluşan bir lejyon, amaç uğruna delirmiş yüzler, hatalar ve genel bir kargaşa vardır—Birinci sınıf bir tarla fakat B derecesinde boktan bir yaşam senaryosu satınalmış biri gibi mesela.

“Yaşam senaryomun içine sıçacaksın öyle mi seni pis aşağılık orospu!”

Kullanma hakkını kapanlar ve zaman araklayıcılar tarlaların zamansal konumlarını çekiştirirler her yerde.

“Ve beni ‘yedek bir ceket’ ya da yolculuk yapacak, 1910 Panama’sındaki tarlama yolculuk yapacak bir ‘greyhound’ olmaksızın bıraktılar—Tarlam olmadan kendimi bir insan gibi bile hissetmiyorum —Parmaklarım olmadan nasıl dokunurum kendime?”

Tarla bir de zamanda ileriye doğru çekiştirilebilir ve herhangi bir çağda satılabilir—Önceden satılmış bir tarlanın yaşamı zordur en azından: Zehirli virüs acenteleri her saat sürüler halinde girip çıkar: “Biz birtakım arkadaşları bir devriye topluluğunu görmek için uğradık sadece”—Boşta kalmış kullanım hakkı senetlerini kapmak için el işareti yapan Peoria’dan gelmiş yabancılar, vergi kaçağı takipçileri, tahsildarlar, sözde hizmetleri için para talep eden kullanım hakkı kapıcılar “Tarlının öteki yarısı bizim” derler.

“Ben bilmiyom, ben—Sadece çalışıyom burda—Uzman Çavuş.”

“Yarıksız Kenti gördün mü?”

Zaman rüzgarlarının yonttuğu kırmızı masa dağlar—Köprülerden, merdivenlerden, iskelelerden, teleferiklerden, asansörlerden ve mavi derinliklere kadar inen dönmedolaplardan bir şebeke—Hayalet muhafızların olmadığı bu yerdeki güvenilmez sakinler demirden hücrelerde yaşar—sürekli birtakım izler üzerinde hareket, çınçın sesiyle kapanıp açılan kapılar—vızıltılı zil sesleri, mavi kıvılcımlar ve sürekli bir kırılma—(Kentın tüm meydanları ve amfitiyatroları dipsiz bir boşluğa dalar)—Sallanan inşaat kirişleri ve mavi parıltılar sakin dikkatli genç işçi yüzlerinde—İnsanlar ev yapımı planör ve roketlerin içinde yağar kente—Balonlar sürüklenerek çıkar solmuş mor

fotoğraflardan—Kente karadan taşlara oyulmuş bir dizi yolla, karmaşık bubi tuzaklarıyla donatılmış asma köprüler ve merdivenlerle, yanlış haritalarla, kaybolan rehberlerle gelinir—(Mavi gözlüğüyle düşen bir bürokrat bir polis kimliğini bir an gösterip haykırarak geçiyor: “*Soy de la policia, señores*—*Tengo conexiones*”) hamaklar, salıncaklar, balkonlar var boşluğun üzerinde—paslı yalaklarda kimyasal bahçeler—çiçekler ve tohumlar ve sis çöker kentin yukarılarındaki yüksek cangıldan—Kum fırtınası gibi kavgalar patlak verir, demirden sokaklarda parçalanmış bedenler, boşluğa doğru fırlayan kafalar, kumar kavgasında kaptığı banknotları kavramış eller birbirinin peşi sıra—Rahipler insan kurbanlar için haykırır, ağıza alınmaz ritüelleri başlatmak için partizanları toplarlar ve sonunda karşı basınçlarla yok olur bunlar—Her tür amaç için kendi başına zor kullanmaya kalkan kişiler güçlerinin yettiğini sallandırır—İşçiler gelip geçenlere meşaleler ve hava çekiçleriyle saldırır—Caddelerdeki baca kapaklarından uzanırlar ve yoldan geçenleri demir kıskaçlarla yakalayıp aşağıya çekerler—Her ulustan isyancılar kente yangın bombalarından ve Molotof kokteyllerinden bir heyelan halinde saldırır—Kentın her tarafındaki kulelere konmuş nöbetçiler kalabalıkların üzerine belirsiz aralıklarla ateş açar—Polis asla şimdiki zamanla bağdaşmaz, onların kentin çok uzağına yöneltilmiş araştırmaları bir kafede bir olay patlak verip de müşterilerin makineli tüfekle taranmasından önce ya da sonradır daima—Kentın nabzı bir cam duvarın arkasından adam öldüren kusursuz bir şekilde kararlı delillerle çarpar—Bir anlık bir kararsızlık azmış köpekbalıkları gibi kol gezen ve kapan üçkağıtçılardan, rehberlerden, orospulardan, beleşçilerden, senaryo yazarlarından, koşuculardan, tamircilerden oluşan bir sürünün üşüşmesine yol açar—

(Metro siyah bir demir patlamasıyla geçip gider.)

Pazar, seks basınçlarının tam orta hattında duran ve kuralı çiğneyenleri bir ışık parıltısıyla parçalayacak nefret dalgaları fırlatan Moğol Okçular tarafından korunur—Her tarafta duvarların ve kulelerin üzerine havada duran helikopterlerle yerleştirilmiş bu korkunç okçular ancak kuralı çiğneyen birinin patlamasından oluşan basınçla rahatlarlar—Ekran gözler titreşerek geçer kentten kural ihlalini koklayan elektrikli köpekler gibi—

Bebekleri kırkayak attırığıyla satılan o rezil “Kara Paul” vakası Yönetimini hatırla—bu dolandırıcılık gün ışığına çıkınca sokaklarda hep bu kırkayak meselesi vardı ve bütün kentliler birer alev makinesiyle silahlanmış halde dolaşıyordu—Ve Kara Paul vakası kamusal sorumluluk tümüyle çöktüğünde neler olacağını gösterir—

Sentetikler yüzünden geçici bir dönemdi bu ve herkes Seks Düşmanı’na karşı savaşmak için korkunç bir yaşam tarzı geliştiriyordu lavabosunda—Sonuç her yönden makul insanlar değildi, ama Sentetikler o çizginin ötesine yuvarlanıp gidiyordu ve aman Tanrım metabolizmaları sıfıra yakın ve yüzyılda bir kez sıçan mavi birtakım ağır metal çocuklarla lanet olası tuhaf bazı tiplerimiz oluyordu ve bunun üzerine de bir cüruf yığını ve bunun uzaklaştırılması konusunda çok berbat bir problem var: Boyanmış bir gökyüzüne bakan ve portakal rengi gaz alevlerinin altında bir lağım deltası, yeşil çocukların-kızların kimyasal bahçelerde insan kafaları yetiştirdiği çöp adaları, duvarlarda ve sokaklarda soğumuş erimiş lehimler gibi bir metal sözler serpintisinin altında sonunu bekleyen kentler, anlaşılmaz sözler geveleyen fosforesan metal bacaklı sakatlar—Ve bizler mavi ağır metal çocukların hiçbir yönden iyi bir taslak olmadığına karar verdik.

Bunların hepsini gördüm—Üstelik her biri hokkabazca bir simbiyozla birbirinin bokuyla yaşamını sürdüren memelilerden ve bitkilerden oluşan bir grup vardı ve bunlar bir grubun saf karbondioksitten başka bir şey sıçmadığı ve diğer grubun bunu soluyup oksijen sıçtığı bir aşamaya varmayı başarmıştı

—Yaşamının tek yolu bu—Anlayacağın onlar böceklerle bitkiler, asılan sarmaşıklar, batan seks kıllarının arasındaki yaşam biçimleri konusunda böyle çok gelişmiş bir kültür edinmişler—Sonunda bütün iş Asla-Vuku-Bulmadı-Bakanlığı’na devredildi.

“Mecbur kalırsak bölgedeki dinini siktiğim her zihin ekranına retroaktif amnezi çek—Daha ne kadar tartışıp duracaksın bu bıkkınlık veren eski faaliyeti? Sokaklarda bir kırkayak meselesi, kanserden uyuşmuş alışılmadık varlıklar, bok yiyen hiyerarşik gruplar—Şimdi senin bütün o sersem Tanrılarının aşkına yollardaki bu gösteriyi hemen bırakalım durduralım.”

Her sokak köşesine yerleştirilmiş sorumsuz gerzekler süpersonik cıvıltılar çıkararak onaylıyor, sloganları tekrarlıyor, kıkırdıyor, dans ediyor, pencerelerde mastürbasyon yapıyor, makineli tüfek ve polis düdüğü sesleri çıkarıyorlar “Ve sen, Demir Pençe, Yeşillik Halkı’nı yere sererek çık o çürümüş yaprak yığınınından—Sen bu müfettişin yanından geçen eski fibröz köklerini salmıyorsun.”

Ve her yere yerleştirilmiş sorumsuz gerzekler koro halinde haykırıyor: “Paslı bok insanların kimyasal bahçeler!!”

“Hepsi zamansız ve uzaya. Zamanı belirleyen ‘şu’ sözcüğünden ebediyen çık. Bedeni belirleyen ‘sen’ sözcüğünden ebediyen çık. Korkacak hiçbir şey yok. Uzayda hiçbir şey yok. Korkacak hiçbir söz yok. Uzayda hiçbir söz yok.”

Ve sorumsuz gerzekler haykırıyor: “Çıkın o sersem bedenlerinizden isimsiz göt oğlanları sizi!!”

Ve bu tür tarlaların gerzekçe davranışı yüzünden A.J’nin saygınlığını yitirdiğini düşünenler vardı fakat A.J. dedi ki:

“Ben onları böyle görmek istiyorum. Serpinti yok. Düşünmekten ne yarar gelmiş ki bugüne kadar? Oraya bakın yeter” (bir ağır metal çocuğu daha dünya kabuğunun içine daldı ve birtakım güzel resimler elde ettik..) “o Shaffer taslaklarından biri. Ben bir uyarı sözü söyledim.”

Onun sorumsuz gerzekleri cıvıldadı ve kıkırdadı ve mastürbasyon yaptılar üzerine küçük salıncaklardan ve tabağından yiyecek parçaları kaparak haykırdılar: “Mavi adamlar yaramaz! Tipik görüntüler sızıyor!”

“Hepsi zamansız ve uzaya.”

“Merhaba, Ben Johnny. Çıplak astronot.”

Ve sorumsuz gerzekler uzay giysileriyle doluşuyor ve mastürbasyon yapan roketler atırık sıçratıyor kentin her tarafına.

“Korkmayın Annexia sakinleri— Klorofil işlenmesi için kendi Yakınsak Profesyonel İstasyonunuza haber verin—Bitki durumuna dönüyoruz—Ağır metal tehlikesine karşı koymak için acil önlem—‘Yakınsak’ınıza gidin—Fotosentezle bütün korkularınızın hakkından gelecek sakin, uzman birisiyle karşılaşacaksınız—Bütün Annexia sakinlerine çağrı—İşlem için Yeşil İşaret’e haber verin.”

“Yerçekimi sakinleri bizler hepimiz Ağır Metal’e dönüyoruz. Yeşillik Halkının Karbonik Vebasısı bizim Metal Durumumuzu tehlikeye sokuyor. En yakınınızdaki Metal Kaplama İstasyonuna haber verin. Metalle kaplanmak zevkli bir şeydir,” diyor artık sonsuza dek metal tıkaçlar içine kazınmış halde kalan ünlü bir radyo ve televizyon kişiliği. “Bizim metal serpintimiz gezegeni bir cüruf yığınınına

döndürecek iftirasına kanmayın. Ve her halükârda bu, çürümüş yaprak yığınının kötü bir şey mi? Bizim programımız Ağır Metal'dir ve buna dalmaya hazırız..."

Belkemiğine santimetrekaşeye on iki tonluk ağır sıvı yerleştirildi—Soğuk SOS blokları—(Sert Mavi Sessizlik)—Zor zamanlarda—Uranüs'ün metal halkına bir şeyler yapılamaz mı?—Monoton felaket repertuarındaki yanıtı çok ağır: "SOS alışkanlığını kimse bırakamaz—Santimetrekaşeye on iki ton—Başından beri kabuk sizin anlayacağınız—Depremlerin işkence görmüş metal Ozz'u bu hurdanın tonlar odağıdır"—Apansız genç enerji—Kalkıp dans ettim—Sonunda kurtulduğumu biliyorum—Tek istediğim bu—Kalktım ve felaketlerle dans ettim—"

Dehşet gongları ve nasıl—Bir şey gösteriyor sana—Çılgın makina—"Kaydır kes karıştır söz hatlarını—Söz düşüyor—Fotoğraf düşüyor—"

"Canlı canlı derisi yüzülen Polis Şefi Washington D.C.'de değil Bağdat'ta dedim."

"İsviçre bütün yabancı varlıklarını donduruyor."

"*Yabancı varlıklar mı?*"

"Ne?—Britanya Başbakanına Sağcı bir darbeye suikast mi yapıldı?"

"Kafasız gerzek seni Komiseri sıvılaştırdın."

"Kokainin ölümcül elektrik sesi—Bütün dil kapıları kışkırtmalardan uzak—Baybay Stalin—Mersi nakliye çağı—"

Seyirciler ses bandıyla bağırıyor—Elektronik beyin mavi ve pembe ve klorofil orgazmlarla titrerken, tuvalet kağıtlarına basılmış paralar, dondurma dolu prezervatifler, Kotex hamburgerler tükürüyor—Dünyanın tüm polis dosyaları bir kemik besini patlamasıyla fişkırıyor, bahçıvan aletleri ve barbekü setleri havada ıslık çalıyor, seyircileri kebab şişine geçiriyor—eski bir film setinin ölü nitröz sokaklarında kırıksık giysi vücutlar—ışıklı gri pulcuklar düşüyor yavaş yavaş EwYork, Onolulu, Aris, Oma, Oston üzerine—Siren kulelerinden tangırdayan korku sesleri—Tüm Panik Tanrıları boş sokaklardan mavi notalar üflerken çılgın zaman makinası yıllardan ve yüzyıllardan oluşan bir fırtına çeviriyor—Rüzgar geçiyor tozlu bürolardan ve arşivlerden—Yönetim Defterleri dünyanın çöp yığınlarına saçıldı—Doğumdan ölüme dek düşünme duygusunu ve gezegenlerin hareketini hep acı ve zevkin demirden kışkaçlarıyla kontrol etmiş ve her şeye gücü yeten kurulun sembol kitapları—Gerçekliğin tüm yapısı sessiz patlamalarla havaya uçtu—Kağıt ay ve kumaş ağaçlar ve siyah gümüş gökte büyük yırtıklar dünyanın örtüsü yağarken yere—Biyolojik film doğdu... "yağan dinazorlar" "Bazen olur... eski bir şovmen sadece" Ölüm ele geçiriyor oyunu birçok aktörler binalar ve yıldızlar yassı finans senetleri seriyor golf sahasına yaz ikindileri yalınayak bekleyerek yağmuru hastalık kokusu var odada İsviçre Panama Bağdat'taki makineli tüfekler daktilodan yükseliyor finans senetleri gece rüzgarında küçük hisseler Buenos Aires Bay Martin gülümsüyor eski isimler bekliyor son tavanarasına dadanmış eski hüzünlü şarkıları.

Doğu St. Louis'deki bir 1920 sinemasının önünde Johnny Yen'le karşılaştım—Yüzünde iyileşmiş ve tam iyileşmemiş kavga yaralarından oluşan katmanlar görünüyordu—İşıltılı film pulcuklarının altında durarak dedi ki: "İyi bir mağallede bir oda bakacam"—Kaptan Clark gemiye hoş geldiniz diyor düşsel göklerin ve ateşböceği gecelerinin uyuşuk cennetine golf sahasından gelen müzik yankılanıyor yemek salonunun yüksek serin köşelerinden küçük bir esinti sallıyor masadaki mumları.

Bir Nisan ikindisiydi. Bir süre sonra bir haberci çocuk ona savaşın bittiğini söyledi gözlerinde hüznün ağaçlar süzüyor benekli çimlerin üzerindeki güneş ışığını gümüş kağıt parçacıkları gibi göl golf sahasından gelen bir rüzgarda solup giden sokaklar uzak bir gökyüzü.

AĞIRLIKSIZDI—NEW YORK HERALD TRIBUNE PARİS 17 NİSAN 1961—“Birisi’nin kolları ve bacakları bir girip bir çıkıyor tamamen ağırlıksız kalabalığın arasına—Eski kabinde gri süpürge tozu—Bay Bradley Bay Ben Kendim oturuyor sandalyede benim metrolarda ve bodrumlarda yaptığım gibi bundan önce—Ama tozun ve acı rüzgarının içinde havada duruyor asılı halde—Bir çocuğun gri flanel pantolonuna dayanarak yazan elim değişmedi fakat elimde kaybolup giden buhar izlerinin bir ağırlığı yok artık—Gagarin dedi ki dünlerde dünyayı sürükleyen gri hurda gayet düzmüş ve Amerika’yı geçerken rahatça görüyormuş kıtaların kıyılarını—adaları ve büyük nehirleri.”

“Kaptan Clark gemiye hoş geldiniz diyor size.”

Ölü parmaklar konuşuyor

Seni burada gördüğüme memnunum okur, fakat unutma ki bu metroda sadece bir kaptan var—Sikini tren penceresinden çıkarma ya da basurlarınla kimseye şehvetli çağrılar gönderme ve hışırı çıkmış ‘benny’ni de lağıma atma—(Benny, antika haline gelmiş Time Meydanı argosunda palto demektir)—İşaret iplerini saçma sapan idamlar için kullanmak ya da diğer yolcular ihtiyacını gidermeden önce tuvalette Zenci yakmak yasaktır—

Büro şefini kızdırmayın—Kendisi kenefin anahtarlarını geri almakla yükümlüdür—Orayı daima kapalı tutun ki hiçbir uğursuz yabancı bir bok çöreklenmesin ve bürodaki bütün çocukları feci bir duruma düşürmesin—Ve muhasebeden Bay Anker, kolları sayısız Wasserman’dan [61](#) ötürü bir keşinki gibi yaralı berelidir, orada sancı çekmeden önce plastik püskürtüyor onun üzerine—Ben Beşinci Düzeltim’de diretiyorum, Wisconsin Senatörünün sorusuna yanıt vermeyeceğim: “Siz erkek cinsiyetinden misiniz ya da hiç erkek cinsiyetinden oldunuz mu?”—Dicky’yi delikanlılar konusunda ağlatıp sızlatamazlar—Mırıldanıp duranları nasıl idare ediyorum biliyor musunuz?—Dinliyorum sadece—Anlayana bir söz yeter—Yani bugünlerde siyaset konusunda dikkatli olmanız lazım—Birtakım eski şubeler size karşı fizikselleşebilir, doğrudan koordinatöründen vur herifi—

“Bu gece gelip okul tuvaletinin aşağısındaki dairemde gör beni—İlginç bir şey göstereceğim sana” dedi kapıcı yeşil koka suları sızarken ağzından—

Kanserli kütüphanecinin uzak hastalıklı nefesinde mırıldanıyor kent ılık İlkbahar rüzgarında belli belirsiz ve kesik kesik—

“Bölünmek küpün ziyan edilmesidir—Al götür” dedi sinirli bir şekilde—Siyah kayalar ve kahverengi lagünler işgal ediyor dünyayı—Terk edilmiş yayın istasyonu duruyor orada—Kristal borular insanlık tepesinden geri çekilişin mesajıyla çınçın ediyor ve dev kırkayaklar sürünüyor uzun süre yaşadığımız vatanın harap olmuş kentlerinde—Termodinamik bir sürünmede kazandı—

“Pantolonumuz inik halde yakalandık,” diyor General Patterson. “Bokumuzu çıkarana kadar sürttüler gerimize.”

Bu korkunç tehlikelerden kaçınmanın en güvenli yolu buraya gelip Scylla’yla kalmak—Kendine iyi bak oğlum—Şeker ve sigara—

Johannesburg’daki bir varilköyde bir Türk hamamında uyandı—

“Nerdeyim ben ulan kara pezevenkler?”

“Ulan esrarkeş beyaz pislik seni bir yudum afyon için ne diye yalıyorsun sıçan bir Zencinin götünü?”

Ölü kuş—bıldırcın terliğin içinde—para bankada—Limanı geç ve sakın yapraklarla taçlanmış çiçek kız orada nehrin karşısında duruyor ağaçların altında—

Beyinler kokteyl salonuna saçıldı—Şişman *maço* Jai Lai bahisçisini obsidiyen kabzalı 45liğiyle mıhladı—Meksika’nın kanlı mavisini darmadağın ederek—Kalp güneşte—Pantolonsuz cesetler asılı telefon direklerine Monterrey yolu boyunca—

Ölüm hücreleri çocuklar uyuyan mermer gibi sanki hatıra kartpostallarından ve bronz bebek

ayakkabılarından uçsuz bucaksız bir lagüne doğru giden Büyük Kanal boyunca—

“Üzerime bir hela kurun çocuklar” diyor at hırsızı hücre arkadaşlarına ve Şerif başını sallayarak onaylıyor karanlıkta, Panhandle rüzgarlarıyla harekete geçen Druid kanını fark ederek—

Korseli hasta tenor Danny Deeever şarkısı söylüyor kadın donuyla:

Aldılar düğmelerini ve kesip çıkardılar pantolonunu hemen

Çünkü düzüvermiş albayı herif uyuyorken o çok çirkin götünden

O katil manyağa sokuldu diye sallandıracaklar dakka geçmeden.

“Billy Budd asılmalı—Herkes bu gösteriye tanık olmanın derdinde.”

Billy Budd ruhunu gürültülü bir osurukla teslim ediyor ve yelken tepeden dibe kadar yırtık—ve çavuşlar şaşkın bir şekilde geri çekiliyor—“Billy” erkek kılığına girmiş bir hatun.

“Bu konu canımızı sıkan bir mesele haline gelecek” diye mırıldanıyor Başçavuş—Gemiciler doğan güneşte duran aldatıcı profile karşı büyük bir öfkeyle haykırıyor—

“Kadın öldü mü?”

“Kimin umurunda.”

“Buna katlanacak mıyız?—Subaylar şalteri bize çevirdi” diyor genç Hassan, geminin amcası—

“Beyler,” diyor Kaptan Verre, “bir çocuğun annesinin oğlunun bedeninin yerine geçtiği ve korkunç moruk cismini nezih bir gemiye sızdırdığı ve çıplak memeleriyle asıldığı, spektroskopun en nahoş renklerini göz önüne seren bu çirkin ve doğadışı hareketi kınayacak söz bulamıyorum.”

Sert bakışlı bir kocakarı Parlak Zümrüt’ün amını yara gibi sarıyor—

“Görüyorsun dostum, boyun kırıldığındaki şokun korkunç bir etkisi var—Artık ölmüşsündür elbette yahut en azından bilincin gitmiştir yahut en azından bayılmışsındır—ama—ee—evet—görüyorsun—*Tıbbi* bir gerçek bu—İçindeki bütün dişilik senin amını dışarı fişkırtmak durumundadır ki bunun sonucu son doktor taş kesildi ve sonuçları bir Bolivar cumhuriyeti olan Paraguay’a sattık.”

“Ölümün bir histerektomi yaratmadığını doğrulayabilir duruma geldim” diye birden araya girdi moruk teyzelere benzeyen bir erkek doktor ıslak bir kurabiyeyi gri dişleriyle kopararak—Asılmış bir adam Lord Rivington’un şık tarihsel evinin tavanını delerek iniyor—Rivington İçişleri Bakanı’nı arıyor:

“Bir sızıntı bildirmek istiyorum—”

“Her şey sızıyor—Önleyemiyoruz—*Sauve qui peut*,” diyor İçişleri Bakanı sert bir sesle ve kırlara kaçıyor idamın kaldırılmasını savunan eksantrik bir lezbiyen kılığına girerek—

“Duyduğumuza göre bu başka türlüymüş doktor,” dedi dar omuzlu ve berbat dişli fesat gazeteci—

Doktorun yüzü kıpkırmızı kesildi: “Şunu söylemek istiyorum ki ben otuz yıl Dankmoor hapisanesinde hekim olarak çalıştım adam çocuk ve hayvan ve burnumu hiç boka sokmadım—hiçbir

zaman asılan bir adamla yalnız kalma riskine girmedim—babun asistanımın da tanık ve güvenilir bir arkadaş olarak yanımda kalmasında hep ısrar ettim her pozisyonda.”

Bay Gilly yüzü benekli ineğini arıyor bir kabuktan habersiz armadilloların kara bir fötr şapka ve soluk mavi gözlerin 22’lik tabancasının altında neşeyle koştuğu çam ormanında.

“Tanrım Tanrım yüzü benekli ineğimi gördün mü?—Sanırım ben çok vaktini alıyorum senin—herifin söylediği *bir şeyi* yapmakla meşgulsün herhalde—Karşılaştığın şey her neyse iyi dayan—Belki de çok soru soruyorum ben—çok konuşuyorum—Senin bir ipin olmayacak öyle mi?—*Kenevirden* bir ip? O yüzü benekli ineğe rastlasaydım bir ip olmadan nasıl tutardım onu bilmiyorum—”

Hayalet biniciler—kırmızı biber dükkanları—meyhaneler ve hızlı silah çekmeler—sporcu kadınların alaylarına maruz kalarak at sırtında asılmalar—Çinli çamaşırhanesindeki kalçada kara duman—“Billet yok yıkkama yok—Gelmek Juma—”

Yaz şafağında çam ormanında yürürken pireler çocuğun apışarasında kırmızı noktacıklar oluşturuyor—çocuğun taşaklarının kokusu ve ağızda demir serinliği—

“Şimdi şort giymenizi istiyorum çocuklar,” dedi şerif, “Dürbünlü nezih bayanlar sizi görebilir—”

Bir mendildeki kurumuş attırık kokusunu taşıyan bir esinti geliyor otel çekmecesinden—tatlı genç nefesi dişlerin arasında, mermer gibi sert karın yumuşak, beyaz topaklar fişkırtıyor—Bir adamın 1929’da Peoria otelinin bir çekmecesinde bıraktığı şeye geri dönmesi tuhaf—

1920 melodileri giriyor iki çocuğun ilk kez çay vakti “My Blue Heaven” şarkısıyla otuzbir çektiği küçük odaya—

Büyük mağazanın tavanarasında kumaş toplarının üstünde yaptık—

“Dikkat et—sıçratma—çocukları gammazlama.”

Kiler ışık dolu—Tetarlar iki haftada yumurtadan çıkar—Merak ediyorum Otto’nun keman çalan oğluna neler oldu? Bir gözünde bant ve omuzunda papağan olan sert bakışlı bir çocuk “Ölmüş adamlar masal anlatmaz, öyle değil mi?” diyor—Kafatasını kılıcıyla dürtüyor ve bir yengeç fırlıyor dışarı—Çocuk uzanıp bir tomar hiyeroglif alıyor —“Harita!—Harita!”

Harita boklu bir tuvalet kağıdına dönüşüyor elinde, Doğu St. Louis’deki boş bir arsadan yumruklar.

Çocuk göz bandını çıkarıyor—Papağan uçup cangıla gidiyor—Kılıç bir palaya dönüşüyor—Çocuk haritayı inceliyor ve kum pirelerine basıp eziyor—

Cank ardımızdan gevezelik ediyor ve vadesi geçmiş çekler başlara çalınıyor her tarafımızda Maya top sahasında—

“Mahkemede düzen isterim—Siz sarılgan meblağlarla kışkırtmaktan suçlanıyorsunuz—Kendinizi savunmak için ne söyleyeceksiniz?”

“Onların sakinleştirilmesini sadece, sayın hakim—Sıyrılmış ve kanıyor—Yapamaz mısınız?”

“Bu bar iskemlesini *koklamak* istiyorum,” dedi paranoyak eski Komünist manyak FBI ajanına

—“Pis kokan özsuğu, ve sözlerimi alıntılatabilirsiniz parayla tutulmuş ve Moskova’nın altın likörüyle kabız olmuş sokak serserileri tarafından uygulanmıştır.”

Yeşil bir takım elbise giymiş adam—İki tarafı yarık ve dışarıdaki bozuk para cepleriyle klasik İngiliz kesimi—bir çiçekçi dükkanının yaşlı sahibesini dolandıracak—“Avanak moruk bana kesildi —”

Kıyılmış pembe nane karnavalı—“Ah Altın Terlikler”—Herif doğruluyor ve bir kobra lambasının içine bakıyor—”

“Ben Mısırlıyım” dedi tümüyle donuk ve sersemce bakarak.

Ve ben de dedim ki: “Gerçekten, Bradford, sıkıcılığı bırak—”

Kireçtaşı mağarasının altında karşılaştığım adamda bir şapka çantasının içinde Medusa başı vardı ve “Dikkatli ol” dedi gümrük muayene memuruna, herifin eli sonsuza dek donup kaldı sahte dipten bir santim mesafede—

Nazik okur kendi kireçtaşlarından kalkıp da telefona bakabilir mi?—Ölüm nedeni: Hiç ilginç değil.

Buhar odasında mıhladılar onu—Kiraz Göt Gio değil mi bu? Westminster Meydanı’nın Havlucu Çocuğu ya da Moruk Teyze Gillig Ana’sı? Bir tek ölülerin parmakları Braille alfabesiyle konuşur—

İkinci sürüm pamuk bir şırıngalamanın kemiklerini takip ediyor—

Ama tümüyle bir arka koltuk düşüdü başparmağı dişlenmiş otostopçudan beri ve herif “Ya karar verilmişse?” dedi—“Ben sizler olmadan sürebilir miydim ahbablar?” (Ölümü daha sonra Kopenhag barında duydu—Kerevitte ilgili bir hikaye anlattı ve bunu bir Yahudi fıkrasıyla takip etti benim ona anlattığımı burada hepimizin biliyor olmasından duyduğu korkunun ardında.) Ve bu benim gırtlığımda sıçradı ve biz güzellerin, güzel yıldızların senin anlayacağın, altında otururken tamamen hazır halde duruyordu, konuşan ben değildim sanki farklı konuşuyordum. Kim yaptı?—Paris mi?

“Bay Bradly Bay Martin, Johnny Yendişi, Yves Martin.”

Martin diyor kendine ama birinde Londra’da Tottenham Court’taki YMCA’da ^[7] (orada hiç tutunamadı)—Birinde Soho’daki Dean Caddesinde—Hayır başka birisinin Bradly’ye benzediği yer Dean Caddesi değildi—O bir geçmiş zaman caddesinde, Mexico City’nin sessiz semtlerindeydi—(güneşte kırmızı biberle yarı Portakal rengi)—ve bir halsizlik geldi bana ve bir duvara yaslandım ve İskoç ekose paltomdaki beyaz leke hiç çıkmadı—O duvarı benimle birlikte taşıdım Ecuador’daki adını hatırlamadığım bir kasabaya, çevresindeki tüm kasabaların adını hatırlıyorum ama kumsalda zamanın kaydığı o kasabayı hatırlamıyorum—kanda kum fırtınaları—yarım fincan su ve Martin rehberine baktı yoksa diğeri miydi, Aussie, Kanadalı, bir zamanlar su bittiği zaman orada bulunan ve daima su bittiği zaman orada bulunan Güney Afrikalı—ve kendi payına düşen suyun yarısını ona verdi kumarbaz parmaklarıyla suyu başka bir şeyle takas edebilirdi şayet isteseydi—Bir zamanlar Cavesbury Close denen caddede sanırım ona Charles Amca diye seslenen biri vardı ve tek bacağını sürüyerek yürüyüp giden adamın kim olduğunu öğrenmek istemedi—

Bay Bradley Bay Martin, uzak parmakların bulantılı sabahlarda bir iz bırakmadan sönüp gidişi—Söyledim ona sen iz üzerindesin diye—ulaşamazsın bana bıçakla—demiri takas edemezsin—ve durmaya sıfır zaman var—turnike yapamazsın—ölümden ötürü kötü biçim Bay Shannon eski

fotoğrafları saçan uzak parmakların posta ödemesi yok—bana bıçakla ve beyaz metroya yıkıldı—iz üzerinde dedim—Sığ sular dalgalarla sürüklenen prezervatiflerin ve lağımla beslenen hasta köpekbalıklarının gelgitiyle geldi—bu köyün tek besini—değişmeyen yeşil gökyüzüne bakan bataklık delta—Ben—Biz—Onlar—sakin sakın oturuyoruz bu düşü kurduğun yerde—“*Finnies nous attendous une bonne change*”—(Dipnot: Muhtemelen üç arkadaşıyla Mısır çölünde susuzluktan ölmüş Yves Martin’in sözlüğündeki son sözler—Yalnız kimin öldüğü belirsizdir çünkü grubun bir üyesi canlı yahut ölü halde bulunamamıştır ve kayıp kişinin kimliği kuşkuludur—Cesetler bulunduğu çürümüştü ve kimliklendirme belgelere dayanarak yapıldı. Ama gruptakilerin kimliklerini birbirleriyle değiştirmekten hoşlandığı ve hatta birbirlerinin günlüklerine yazdığı görülüyor—Keşif seferinin diğer üyeleri Bay Shannon, Bay Armstrong, Monsieur Pillou, rehber Ahmed Akid idi—)

Seriler çok yakında bitiyorsa bu keşif seferleri gerekli mi gerçekten?

Yaralı galaksileri geç

Kumar makinası pasajı gözetleme şovu farklı biçimlerde çok uzun bir süreçte.

Geçitte mırıldanan bulantı sıçradı gırtlaklarımıza, öksürerek ve tükürerek gümüş sabahta. Kemiklerimizde buz. Maymun biçimlerinin çoğu öldüler oranın ağaçsız bayırlarında. “bana” çevrili sessiz hayvan gözleri getirdi bulantıyı sıcak buhar ülkelerinde kuluçkadan çıkıp yumurta tende kırmızı patlamaların şarkısını tükürmek için boğazımda donmuş beyaz zaman mağaralarından. geçidin ötesinde, yüksek yeşil bir savana kadar inen kireçtaşı yamaçlar ve çimen rüzgarı cinsel organlarımızda. sıcak kaynaklarla ve dağ buzlarıyla beslenen bir bataklığa geldik. ve düştük et yığınlarının içine. kan kahkahası tüküren bulantılı maymunlar. sesler hava kabarcıkları çıkarıyor konuşma bulantısından yarılmış gırtlaklarda. Cerahat köpüğüyle kaplanmış yüzler ve bedenler. mor seks teninden çıkan hayvan kılları. bedenden kıvrılarak geçen hastalıklı sesler. kan yataklarında hava kabarcıkları çıkaran sualtı müziği. bulanıklaşıp netleşerek rasgele parıldayan insan yüzleri. Sıcak çamurlu suda bata çıka yürüdük. kıllar ve maymun eti çıktı çığlık atan şeritlerde. insan bedenleri çıplak duruyordu fosforesan yeşil jelle kaplı halde. maymun yaralarıyla kesilen yumuşak belirsiz beden. başka cinsel organları soyan. jel tabakasını kaldıran parmaklar ve diller. ılık çamurda beden eriten zevk sesleri. güneş gidip de sessizliğin mavi rüzgarı insan yüzlerine ve kıllarına dokununcaya dek. Çamurdan çıktığımızda birer adımız vardı.

Geçitte mırıldanan arktik çiçekler. dondurucu rüzgar esintileri. kemikler ve çoğu hâlâ hisseden maymunlar. görünmez yamaçlar. kan düğümlerini tükürüyor insan kemiklerini bulanık bir şekilde. ve maymun teni çıplak insan bedeni. Mağaralar dondu boğazımda. yeşil jel cinsel organlar. Kireçtaşı yamaçlar örtüyor savanlarda ve çimen çamurunda eriyen bedenlerimizi. bok ve sperm güneş gidinceye kadar hararetle doyurdu. Dağ hava kabarcıkları çıkaran insan gırtlaklarına değdi. Delip sürünerek çıktık çamurdan. yüzler ve bedenler mor seks tenini örttü. ve bulantı geldi birden bedenimize sualtı müziği kabarcıkları gümüş sabah ayazında. yüzler maymun biçiminde kararsızca bir görünüp bir kayboluyor. ılık çamura ve sulu yamaçlara. beyaz zamanlardan soğuk çığlıklar atan bulantı. sıcak ülkelerde fosforesan sundurmayla örtülü. maymun yaraları tüküren. yumurta teni hisseden. yeşil zevk sesleri ısıtıyor cinsel organlarımızı. sessizliğin mavi rüzgarı. Cerahat köpüğünün arasından ses yüzler tüküren maymunlar. konuşan bulantının adları vardı. Ses çıplak duruyordu çimenlerde. kanda hava kabarcıkları çıkaran müzik, titreşen kurbağa yumurtaları ve gırtlaklarımızdan çıkan ses ve trampa bizim adlarımız vardı birbirimiz için. kararsız parıltı-gülüş ve gülmeler yıkayıp götürdü kılları. onun cinsel organlarına. Eriyip insana karıştı bedenlerimiz sürünerek çıktığımızda.

Ve diğeri dokunmak istemiyordu bana beyaz kurtçuk gibi şey içerde diye fakat kimse reddedemezdi ben isteseydim ve yeseydim diğer erkeklerdeki korku-yumuşaklığı. Soğuk her tarafımızdaydı kemiklerimizde. Ve ben şeyden önceki, her tarafımızda yeşilin ve ağızda yeşil bir tadın ve bacaklarımda yeşil bitki bokunun olduğu zamanı görüyordum. soğuktan öncesini... Ve bazıları hiç et yemeyip öldü çünkü içerideki şeyle yaşayamazlardı... Birinde kıllı adamlardan birini sarmaşık ağlarımızla yakaladık ve bağladık yavaş bir ateşin üzerinde ve herif ölünceye kadar öylece bıraktık ve şey onun benim yüzümden duman gibi geçen çığlıklarını yuttu ve kimse yiyemedi kıllı adamın etkorkusunu ve üzerimize çöken bir koku vardı mağarada... Beyaz kurtçukların kıvranarak uzanıp bizi yokladığı dışkılarımızdan uzak durmak için çekildik ve beyaz kurtçuk-hastalık hepimizin bedenlerinde. Tencerelerimizi ve mızraklarımızı alıp Güney’e gittik ve kararmış etleri bıraktık orada küllerin içinde... Büyük kuru düzlüğe geldik ve hayatta kalanlar ancak şeyi yüzeye çıkarabilmeyi ve

kahverengi su gölcüklerinde hayvan dışkısı yemeyi öğrenebilenler oldu... Sonra gür otları ve ağaçları ve hayvanları. Kafamın üzerindeki deriyi çekip çıkardım ve başka bir adam yarattım post giydim ve boynuzlar taktım ve birbirine yapışıp kalmış hayvanlar gibi sikiştik ve birbirine yapışıp kalmış hayvanlar bulduk ve her ikisini de öldürdük ve böylece benim içimdeki şeyin daima benim ağız etimi besleyecek hayvanlar bulacağını fark ettim... Bizi mızraklarla takip eden hayvanlar gördüm ve kendi elimi yiyerek uyandım ve ağızımdaki kan yüzünden acı yeşil bir özsuyu tükürdüm. Fakat ertesi gün et yedim yine ve her gece hayvan postları giydik ve yeşil hayvan dışkısını bacaklarımıza sürdük ve siktik birbirimizi mırıldanma ve hırlama sesleriyle ve birbirimize yapıştık mağara duvarlarında gölgeler, ve yüzey adamlarını yedik... kafamın üzerindeki deri ve yeşil tat ve boynuzlar ve sikiştik içimdeki şey sikişmeden. Kılıklı adamlardan birini yakaladık hayvanladık onu yavaş bir ateşin üzerinde kendi elimi yiyerek, şey onun çığlıklarını yuttu yeşil acı su. Yumuşaklığı içlerine sokabilmeyi, kahverengi kemiklerde hayvan dışkısı yemeyi öğrenenler hayatta kaldı... Ben başka bir adam yarattım post giydim yeşil bitki boku yapışıp kalmış et hayvanının üzerine. Böylece benim içimdeki şey oldukça daima sarmaşık ağlarımızla besleyecek hayvanlar bulacağımızı fark ettim. Ağızımdaki kan yüzünden tükürdüm yukarıya yüzümde dolaşıyormuş gibiydi sanki bir ertesi gün et yedim yine... Dizlerimizin üzerinde yürüdük ve siktik birbirimizi kıvrınarak yükselen duygu ve yapıştık birbirimize bedenlerimizde gölgeler.

Paslı kireçtaşı sokaklardaki cam tipiler patlatıp etleri çıkardı gülen kemiklerden. saçılan kanlar duvarların sidiğinin üzerinden geçiyor. Kentin lağımalarında yaşadık, yengeç parazitler cinsel organlarımızda sürterek hastalıklı etlerimizi birbirimizin içine rektum sümüğünden uzun bir ip üzerinde. beyaz kemik suratlı tenyaların ve yumuşak konak sümüğü yoklayan disk ağızların yeri. yıllar. uzun. çok. öyle bir yer. Belleksiz bir otlar ülkesinde, güneye giden göçebelerin tek besini, serin sabah otlarında sopalar fırlatarak öldürülmüş koyu renk armadilloların eti. Kadınlar ve kadınların nesne polisleri yediler eti ve biz onlardan kalan üzeri boktan kabuk bağlamış armadillo kıkırdağı parçalarını kapmak için dövüştük.

Belleksiz cam tipiler. bedeninin tek besini kentin küf kokan sidiğiydi. eti yengeç parazitler yedi. nefes cangıllarında biz beyaz kemik suratlarla çiftleşirken. ısırğanların ve yumuşak konak sümüğünde yaşayan akreplerinin yeri. otların filiz verdiği bağırsaklar serin sabah duvarlarının arasındaki odalar. cinsel organlarımızdaki ve bağırsaklarımızdaki kadınlar. boklarını kapmak için dövüştük hastalıklı beden-etimize bir sümük ipliği sürterek: Bazı disk ağızlardaki tenyaların bok yerilerini pençeleyerek. cezayı hisseden larva bedenler. yıllar. uzun. çok. büyüyen böylesi filizler.

Bir kuyunun dibinde çıplak oturmak. akşamın serin çamuru değişirdi rektumlarımıza. Bir armadillo kıkırdağı parçasını paylaştık birbirimizin ağızından yiyerek. yukarıımızda böcek vücutlarının boş kabuğu taş kuyu duvarı boyunca ve kuyunun ağızında devedikenleri yeşil akşam göğüne karşı. adamın gülen dişlerinin ve dişetlerinin arasındaki kıkırdağı yalayarak “Ben Allah’m,” dedim. “Seni ben yarattım.” Mavi bir sis doldurdu kuyuyu ve söz-nefesimizi tıkadı. Ellerim onun vücuduna gömüldü. Uyuyakaldık öteki bedende. Karnımızdaki ve ellerimizdeki kokular. Uyandık öğlen güneşinde, devedikeni gölgeleri bölerken yumuşak gece tenimizi.

Akşam değdi rektumlarımıza. çamur midyeleri ve vıraklayan kurbağalar. kıkırdağı yalayarak uyuyakaldık öteki bedenle. nefesin serin çamuru ve paylaştığımız bedenlerimiz. rüzgarda dallar. onun dizleri. başkalarının ağız. yeşil akşam göğüne karşı. “Gülüyoruz dişler ve dişetleri” dedim. Eller uyandı öğlen güneşinde yumuşak gece teni. karnımızdaki koku. bölen devedikeni gölgeleri. kumar makinası pasajlarında gözetleme şovu—farklı biçimlerde çok uzun bir süreç—Braille alfabesiyle

konusan ölü parmaklar.

Düşünce Polisi tutuyor tüm Yönetim Odası Raporlarını—ve Felaket Hesaplarını sunmamıza izin verilmiyor—Kapıya kısılmış rüzgar el—Uzaydan tarihin benzin rafinesinde Elektrikçi çalıştırmak için gelmiş Patlayıcı Bio-Gelişim Adamları—Yürekli kahramanların sonuncusu—“Ben hatlarda senim, Bay Bradly Bay Martin”—Onun şalterinde erişemedim bedene—ve keyifsiz izlere sıfır zaman var—Uzun bir süre tuttum ağır kokulu paltoyu güneşlerin arasında—ışıkla gölgenin arasında kayarak—bilinmeyen skorun köpeklerinde homurdanarak—kesiştığımız yaralı galaksileri geç, ölü güneşin zehiri yavaşça solan beyninde—Tarihin benzin rafinesinde maymun göçmenler, uzaydan neona patlayıcı bio-gelişim—“Ben senim, kapıya kısılmış Rüzgar el”—Erişemedim bedene—Güneşte tuttum ağır kokulu paltoyu, gırtlığı zorlayan Demir Pençe—İz üzerinde felaket hesabını sunacak sonuncu. “Bak Bay Bradly Bay—”

Ve kör olmak işitmeyi reddetmeyebilir: “Bay Bradly Bay Martin, yarattığım kanıma felaket”—(Sığ sular gelgitle ve Gothenburg’un İsveç Nehriyle geldi.)

[1] Cank: Keş argosunda genel olarak uyuşturucu. (ç. n.)

^[2] Bir Aztek tanrısı. (ç. n.)

[3] Güney Amerika Kızılderililerinin bitkilerden yaptığı, halusinasyon oluşturan bir içki. (ç. n.)

[4] Amazon nehrinde yaşıyan zehirli bir balık. (ç. n.)

[5] Cinsel heyecan için dışkı kullanma hastalığı bulunan kişi. (ç. n.)

[6] Wassermann testi: Frengiyi teşhis etmek için yapılan test. (ç. n.)

[7] Young Men's Christian Association. (Hristiyan Genç Erkekler Birliği). (ç. n.)